

ПОЛИТИКИН

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
959
15. V 1970.

ЗАБАВНИК

ИЗЛ. ПЕСКОМ

ВЕРНОСТ. — Драган Николић, ученик IV-3 Прве земунске гимназије, од првог разреда основне школе, значи већ готово 12 година, носи једну исту ђачку торбу. Она се скоро распала, али јој Драган остаје веран и не помишља да је замени новом. Кад на јесен постане студент он ће, каже, и на факултет носити у њој књиге.

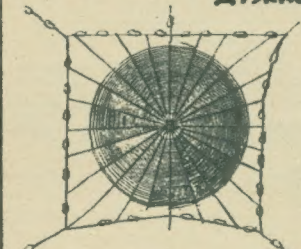
БЕЗ РОМАНТИКЕ. — Каубоји какве познајемо из филмова и романа о Дивљем западу постоје још само у Холивуду. Коње на којима су јурили преријом да би скупили расту- рена стада заменили су ципови а понегде и хеликоптери. Наука је продрла и на ранчеве и говеда се одгајају према упутствима стручњака. Почетком јесени и у пролеће, каубо- ји сакупе своја стада у „корале“ да би их запрашили средствима против инсеката и вакцинисали против заразних болести.

Ripley Веровалти или не!

ДОРОТЕА ШАУ

(1795-1878)
ИЗ ОДЕНЗЕА (ДАНСКА)
БИЛА ЈЕ МАЈКА 7
ОФИЦИРА ДАНСКЕ ВОЈСКЕ
И СВА СЕДМОРИЦА ПОГИ-
НУЛА СУ ВРШЕЛИ СВОЈУ
ДУЖНОСТ.

ПАУК
ЈУЖНОАМЕРИЧКИ
GATERASCANTHA PALLIDA
ПРИКРИВАЊЕ СВОЈУ МРЕЖУ
ПОМОЋУ „РАМА“ ОД СВИЛЕНИХ НИТИ
ДУЖ КОЈИХ ПОСТАВЉА СВИЛАТО
ПРАМЕЊЕ. ТИМЕ ОДБРАЊА ПАЖ-
ЊУ НЕПРИЈАТЕЉА ОД СЕБЕ.

ДРВО-МУЊА

ЗА ВРЕМЕ ТРОПСКИХ НЕПОГОДА У
ЈУЖНОЈ АМЕРИЦИ МОГУ СЕ ВИДЕТИ
МУЊЕ КОЈЕ ИЗГЛЕДАЈУ КАО ОПОЛЕ-
ЛО ДРВЕЊЕ. ЗА РАЗЛИКУ ОД ОБИЧНИХ,
ОВЕ МУЊЕ УВЕК БЛЕСКУ ОДОЗГО
НАГОРЕ!

ОВА ВАЗА,

ВЛАСНИШТВО
ВЛАДАЈУЋЕГ
КНЕЗА
ЛИХТЕНШТАЈНА
ИСКЛЕСАНА ЈЕ
ИЗ ЈЕДНОГ
КОМАДА
АРАГОЊЕНОГ
КОМАДА
ТОПАЗА
И
ТЕШКА ЈЕ
1500
ГРАМА.

АФРИЧКА РИБА
ЗВАНА
СЛОНОВСКА СУРЛА
ОДРЖАВА ВЕЗУ ОД СВОЈОМ
САБРАЊОМ ИСПУШТАЈУКИ
ЕЛЕКТРИЧНЕ СИГНАЛЕ.

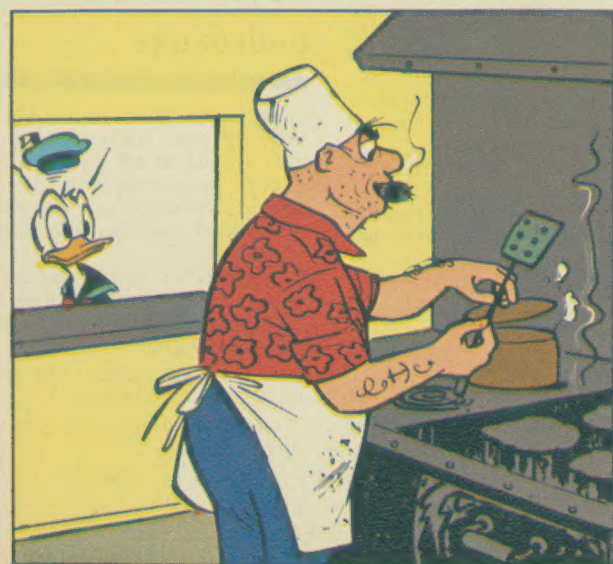

ДРВОСЕЧА ИЗМЕНИО ШВАЈЦАРСКУ ГРАНИЦУ

ЖАН КОСТО, ЈЕДАН ИЗУЗЕТНО
СНАЖАН ДРВОСЕЧА ИЗ ЛИХТЕН-
ШТАЈНА, РЕШИО ЈЕ РАЗМИРИЦУ
ОКО ГРАНИЦЕ ИЗМЕЂУ СВОЈЕ
ЗЕМЉЕ И ШВАЈЦАРСКЕ НА ТАЈ
НАЧИН ШТО ЈЕ КАМЕН ТЕЖАК
540 КИЛОГРАМА ПРЕНЕО 1600
МЕТАРА ДУБЉЕ У ШВАЈЦАРСКУ
ТЕРИТОРИЈУ. НА МЕСТУ ГДЕ
ЈЕ ИСПУШЕН ПАО ПОСТАВЉЕН
ЈЕ ЗВАНИКНИ. ГРАНИЦИНИ
КАМЕН КОЈИ ТУ СТОЈИ
ВЕЋ 235 ГОДИНА!

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ПИТУ ГУЛИ
ХЕРОЈ
ИЛИНДЕНСКОГ
УСТАНКА

ЗАКЛЕТИ

Тачно у поноћ, на белом коњу, пред касарну је стигао војвода Питу Гули са својим одредом. На челу одреда лепршала се црвена за-става крушевских устаника.

— Врашки се опиру — примети му војвода Аљабака.

Питу је неколико тренутака осматрао касарну.

— Донесите флаше са шпиритусом. Ватром ћемо их истерати из зграде...

Убрзо затим пламене буктиње, начињене од крпа на-топљених шпиритусом, по-летеле су на кров и кроз прозоре касарне. Црвени пламени језици сукули су увис осветљавајући, попут ватромета, градић и околна брда. Притешњени у запаљеној згради, турски војни-ци су са подигнутим рукама излазили из касарне.

Сутрадан је руководство устанка, у присуству око 60 представника свих народно-сти града, изабрало владу такозване Крушевске репуб-лике на челу са Николом Каревом. Новонабрана вла-да и устанички штаб преу-зели су сву власт у граду. Организовано је прикупља-ње хране, никле су мале ли-внице у којима су израђи-вани пушчани и револвер-ки меци.

Десет дана је Крушевска република, као аутономна државица, живела у срцу велике турске империје. Је-данаестог дана ујутру, у Крушево је ујахао прилеп-ски војвода Петар Ацев.

— Силна војска притисла је прилепско поље... Пред-води је Бахтијар-паша... рекао је Кареву.

— Морамо дочекати Тур-ке ван града. Ако овде оста-немо, срушиће град топови-ма — одговорио је Карев.

Последњи дан Крушевске републике

Бахтијар-паша је са војс-ком прешао Бабунски про-лаз и свој штаб сместио је у селу Кривогаштани. За то време устаници су ужурба-но копали ровове око Кру-шева.

Тринаестог дана у праско-зорје, пред положај војводе Ђурчина, дојахао је турски парламентарцац.

— Бахтијар-паша вам по-ручује да се предате...

Старом војводи се смрче пред очима.

— О каквој предаји гово-риш! — загрме.

О ко поноћи 2. августа 1903. годи-не 800 уста-ника, збије-них у осам одреда, стезало је обруч око Крушева, ма-лог планинског градића на југу Македоније. Одред вој-воде Андреје Христова при-крадао се жандармеријској станици. Са супротне стране војвода Иван Наумов Аљабака опкољавао је турску касарну.

— На мој знак отворите ватру на врата и прозоре. Не смемо им дозволити да напусте зграду касарне — говорио је војвода Аљабака својим људима.

Одред се тихо прикрадао касарни. У њој као да није било живе душе. У једном тренутку, резак пуцањ из правца жандармеријске ста-нице пресекао је таму. За њим други, трећи...

— Отворите ватру, браћо! Војвода Христов је кренуо у напад! — узвикнуо је вој-вода Аљабака и притиснуо обарач своје „малихерке“.

Тог тренутка више десе-тина устаничких пушака грунуло је у исти мах. Ста-кло са касарнских прозора просуло се на улицу. Ко-мандант турског гарнизона Али-ефендија скочио је као опарен из кревета.

— Ипак су се усудили да нас нападну!

Трубач је узбунио касар-ну. Војници су за тили час посели пушкарнице.

Поноћни ваџромеш

Устаничко Крушево плам-тело је од силне пушчане ватре.

СМО СЕ, БРАЋО!

Трубачи су јој дана мнојо јуџа сви-
рали јуриш али ниједан џурски војник
није успео да се јприближи успаницима

— Да га саслушамо, вој-
вода, — умиривао га је је-
дан од његових старешина.
Војвода се мало смирио.

— Дедер... казуј што ми
имаш рећи?

— Ако се предате, пре-
светли паша вам обећава
султанову милост.

— Реци твом паша да смо
ми, раја, устали не да се
предајемо, већ да се боримо
све дотле док не изборимо
слободу. То је наш одговор!

Када му је парламентарца
пренео одговор устаничког
војводе, Бахтијар-паша је
позеленео од беса. Убрзо
затим грмљавина топова и
пушака сручила се на ма-
лобројне браниоце Круше-
вске републике.

Два сата су устанички по-
ложаји одолевали турским
налетима. Али, када су по-
ложаји источне и западне
одбрабене линије пали у
турске руке, руководство
устанка је увидело да се
град не може дуго одржати
и одлучило се на повлаче-
ње. И док се устанички штаб
са одредима повлачио ка
Демир Хисару и Мечкином
камену, последњем бастии-
ну Крушевске републике, ос-
тао је Питу са својим од-
редом. Високо је подигао
црвену заставу крушевских
устаника:

— Заклели смо се, браћо,
да ћемо за републику сви
изгинути. Дошао је час ка-
да то треба да докажемо!

— Хоћемо, војвода! Дока-
заћемо! — заорило се из де-
сетина младих грла.

Неуспело џурско лукавство

Бахтијар-паша је знао ко
брани Мечкин камен.

— Неће тај ни корака од-
ступити — рекао је офици-
рима свог штаба.

— Да покушамо лукав-
ством, пресветли пашо, —
примети један од официра.

— Како то мислиш? — за-
интересовао се паша.

— Ево како. Упутићемо
мањи одред који ће са уз-
виком „ура“ кренути ка њи-
ховом положају. Баури ће
помислити да им то њихови
долазе у помоћ и пустиће да
им се приближе. Када наши
заметну борбу изблиза, при-
скочићемо и ми...

Неколико тренутака само
и турски одред се уз гро-
могласне повике ступио ка
Мечкином камену. Питу је
прозreo турску намеру и
кад су Турци пришли на сто-
тинак метара, дочекала их
је снажна плотунска ватра.

Бахтијар-паша је посма-
трао повлачење својих вој-
ника.

— Дајте топове! Сравни-
ћемо их са земљом! — сик-
тао је бесно.

Артиљеријска зрна су за-
парала прегрејани ваздух и
уз страховити прасак заора-
ла по камењару. Комади
распрснутог сгења засули су
устанике.

— Лезите на дно ровова.
Немају толико муниције да
би преорали Мечкин камен
— довикнуо је Питу друго-
вима.

Под заштитом топовске
ватре Турци су у три коло-
не кренули у напад.

— Подигни високо заста-
ву. Нека виде да ни педља
нећемо маћи одавде! — до-
викнуо је Питу младом за-
ставнику Ђорђу Димеву.

Урлик топова је утикнуо.
Када су се први турски ре-
дови прикучили каменитој
заравни Мечкиног камена,
одозго се на њих сручила
киша олова. Јауци и запо-
магање рањених војника
престрашили су оне иза њих.
Узалуд су турски официри
покушавали да задрже сво-
је јединице. Војници су се у
паници повукли на полазне
положаје.

У окружењу

Турски трубачи су тог
врелог августовског дана
много пута свирали јуриш,
али се ниједан турски вој-

ник није успео приближити
устаничком положају.

Мада бесан на толики не-
успех, Бахтијар-паша је био
задивљен херојским отпо-
ром малобројних устаника.

— Алаха ми, оволику хра-
брост још нисам видео...

Турци су предвече појача-
ли притисак. Један њихов
одред успео је да зађе ус-
таницима за леђа, тако да
се Мечкин камен негде око
седам часова увече нашао у
потпуном окружењу.

— Војвода, опкољени смо
— примети заставник Ди-
мев.

Питу је тужно климнуо
главом.

— Учинили смо све што
смо могли. Умрећемо како
доликује јунацима...

Киша зрна из турских пу-
шака проређивала је и ина-
че ретке редове храбрих ус-
таника. Једно од њих пого-
дило је заставника Димева.
Затетурао се.

— Не дај да застава пад-
не на земљу! — довикнуо је
свом заменику Смугреву.

Гинуло се на обе стране.
Турци су почели да ускачу
у устаничке ровове. Пао је
и заставник Смугрев. Прис-
кочио је млади, још голо-
бради Ванчо Томов и прих-
ватио заставу.

Питу се лавовски борио.
У смирај дана турско зрно
погодило га је у груди.

— Војвода! — крикнуло
је неколико најближих ус-
таника.

Питу је с напором отво-
рио очи. Погледом који се
гасио, обухватио је своје
другове.

— Не плашите се, бра-
ћо... Наставите борбу!...

И устаници су наставили
борбу прса у прса.

— За Републику! За вој-
воду Питу! — орило се раз-
бојиштем.

Касно у ноћ пала је пос-
ледња одбрана Крушевске
републике. Њени браниоци
су до последњег даха оста-
ли верни устаничкој за-
клетви.

И. Ј.

ТУРСКИ КАРАВИН СВИДАН ФРАНЦУСКОМ
МУСЕТОНУ С КРАЈА XIX ВЕКА

УСТАНИК
КРУШЕВСКЕ РЕПУБЛИКЕ

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

МИС ПАПРИЧИЦА

ПОСЛЕ ДУГОГ ПУТА, ДИКАН И ВУКОЈЕ СУ ДОШЛИ ДО РЕКЕ НИСАВЕ...

КАКО УЛОВИТИ МАЈМУНА?

У баснама јужноамеричких Индијанаца главни јунаци су мудри мајмуни

У тропским крајевима америчког континента живи око седамдесет врста мајмуна, а отприлике половина припада два велика групама Новог света: капуцинерима и мармозетима. У ову другу спадају и најмањи мајмуни, чије је тело једва петнаест сантимера, али зато им је реп дугачак исто толико.

За разлику од Африке, у Америци нема мајмунских врста које живе на отвореним просторима. Мајмуни америчког континента углавном живе на дрвећу, и то у густим џунглама, најчешће на ивицама шума и у близини река.

Најпознатија и најраспрострањенија врста у Бразилу су капуцинери које домороци називају „микус“. Они се и најчешће могу наћи у кућама људи. Лако их је држати, у храни нису проборачи, али са дресуром већ теже иде. Да би те животиње могле потпуно да се припитоме, потребно је да као сасвим мала младунчад доспеју у руке људи. Због тога ловци, да би се домогли младунчади, често убијају женке које су тек добиле младе. Њих одлично продају у градовима.

ГЛАВНИ ЈУНАЦИ ПРИЧА

Домороци мисле о мајмунима сасвим другачије него о осталим животињама. Мајмуни су у многим њиховим

ловачким причама главни јунаци. У тим причама најчешће нема много истине, али Индијанци их причају веома уверљиво. Штавише, и сами су уверени у истинитост својих казивања. Тако један ловац прича:

— Сасвим сам сигуран да су мајмуни били на Земљи пре људи. Зато и не волим да их убијам. Једног дана угледао сам једну мајмунцу с младунчетом. Готово у истом тренутку и она је мене спазила. И знате ли шта је учинила? Одмах је схватила да сам ловац. Узела је своје младунче, подигла га у наручје и показала ми га. Толико ме је дирнуо тај гест, готово људски, да сам спустио пушку.

Други ловац из тог краја испричао је како је устрелио мајмунцу која је заједно са својим смирно рањеним младунчетом пала са дрвета на земљу. Иако и сама рањена, она је дограбила један широк лист, притиснула га на груди, исцедила на њега неколико капи млека и пружица свом младунчету последњи оброк.

У Бразилу мајмуна сматрају оличењем живахности и оштроумности. Бразилци у њему виде биће које, захваљујући својој оштроумности и изненађујуће брзим решењима, може да нађе излаз и из безнадежног положаја. О томе сведочи и једна стара бразилска пословица: стари мајмун никада не пада са гране.

О ЈОШ ЈЕДНОЈ ПОСЛОВИЦИ

Насупрот овоме, могу се чути и приче у којима мајмун нема тако завидну улогу. О томе прича и бајка како је лако уловити мајмуна: у ђуп са уским грлићем треба ставити кукуруз у зрну. Грлић треба да буде тек толико широк да мајмун с мукком може да увуче руку. Вуп се стави на место које мајмуни често посећују. Радознали мајмун се приближи ђупу, гурне руку у њега и напуни шаку кукурузом. Али, руку пуну кукуруза скупљену у песницу, не може више да извуче из ђупа. Ловац само треба брзо да приђе и ухвати свој плен.

Да би ова прича звучала уверљивије, ловци одмах кажу да се на овај начин могу ловити само млади мајмуни. Домороци и за то имају пословицу: стари мајмун никада не ставља руку у ђуп.

Често се у Бразилу могу чути басне о животињама истоветне са онима које имају народи Европе и Африке, само у Јужној Америци мудри јунаци басни нису корњача, зец или лисица већ — мајмун.

Нека индијанска племена сматрају мајмуна симболом плодности и верују да он ту своју особину може пренети на човека. Индијанци, пажљиви посматрачи природе, још давно су запазили да се мајмуни не размно-

ДУГОРЕПИ МАЈМУНИ ЧЕСТО СУ ЖИВЕ ИГРАЧКЕ ИНДИЈАНСКЕ ДЕЦЕ

жавају само у одређено доба, већ да су у току целе године спремни за настављање врсте и да су у томе слични човеку.

У СЕЛИМА САМО МАЈМУНЧИЋИ

Индијанци сматрају мајмуне животињама које могу служити и као храна и зато се често догађа да ловац убије мајмунцу, а њено младунче однесе у село где га добро чувају и хране.

Жена и деца с мајмунчетом у наручју — то је обичан приказ. Али, одрастао мајмун се никада не може видети у близини индијанских насеља. Шта се, онда, догађа са ухваћеним младунцима? Неке поједу а и они, који ту судбину избегну јер су постали љубимци укућана, тешко преживе опасно доба „детинства“.

Колико је тешко одгајити младунце мајмуна ван њихове природне средине најбоље знају чувари у зоолошким вртovima. Најчешће се догађа да се мајмуни одгајени у индијанским селима касније придружују чопорима мајмуна у џунгли. Познато је да чопори мајмуна у дивљини веома лако, у

одређеним условима, примају нове чланове. Тако се, на пример, догађа да мајмундрекавац који је изгубио своју породицу постаје члан групе капуцинера.

И Умута-Индијанци који живе у долини реке Парагваја често одгајају младунце мајмуна. До њих долазе, разуме се, ловом. На пример, ловац се заштићен густим растињем, полако прикрада групи капуцинера. Из свог заклона пушта крике као младунче мајмуна у опасности. Сваки крик доводи мајмуне све ближе Индијанцу, односно, како они мисле, ближе њиховом младунчету које је у опасности. Ловац мора само да води рачуна да је добро сакривен.

Када мајмуни дођу на пуш комет до њега, ловац излази из заклона и без муке убија бар неколико животиња. Преживели одрасли мајмуни уплашено беже на крошње дрвећа а младунци, који су се шуњали за њима, остају. Ловац купи свој плен: живе мајмунчиће и убијене одрасле мајмуне, који су животом платили своју спремност да помогну младунчету у невољи.

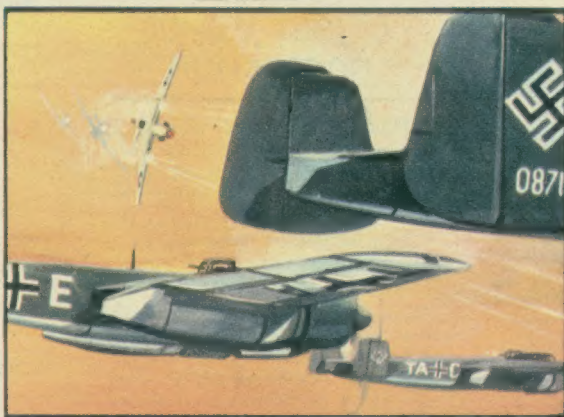
ЃУП СА УСКИМ ГРЛИЋЕМ НАПУНИ СЕ КУКУРУЗОМ У ЗРНУ

ШАКУ ПУНУ КУКУРУЗА МАЈМУН НЕ МОЖЕ ДА ИЗВУЧЕ ИЗ ЃУПА.

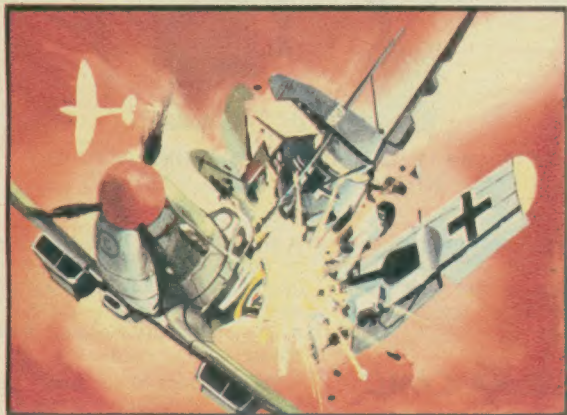
122. ФРАЊО КЛУЗ — Први пилот Народноослободилачке војске Југославије и народни херој. После првих подвига за његову главу расписана је награда од милион усташких куна. Погинуо је 1944. године над Омишом када је немачка противавионска артиљерија оборила његов „Спитфајер“.

123. БЕЗ ЖРТАВА — Априла 1941. 12 савезничких „Харикена“ сукобило се у ваздуху с великом формацијом немачких „ДО-215“. После тешке борбе савезници су успели да оборе 12 непријатеља и да се врате у базу без иједне жртве. Ескадрилом „Харикена“ командовао је Даглас Бадер.

124. ДАГЛАС БАДЕР — Британски ваздухопловни капетан, командант 242. канадске ескадриле „Спитфајера“. Мада без обе ноге, учествовао је у многим окршајима другог светског рата и сам оборио двадесет два непријатељска авиона. Бадеру су се дивили авијатичари широм света.

125. ВЕШТАЧКЕ НОГЕ — Пред крај рата један немачки „Ме-109“ оборио је Бадеров авион и Бадер је заробљен. Пошто су његове вештачке ноге уништене у пламену, Немци су, у знак нарочитог поштовања, дозволили да му Британци спусте падобраном у логор нови пар протеза.

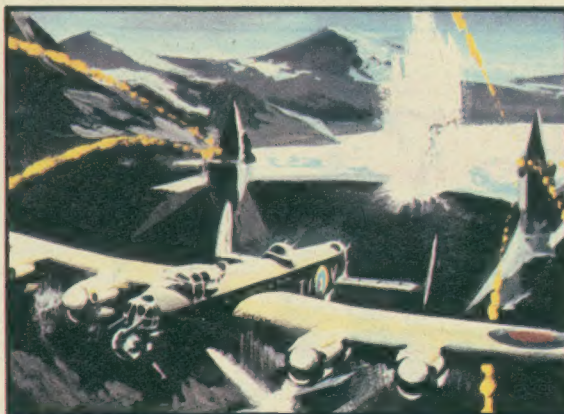
126. НА СРЕДОЗЕМЉУ — Италијанска авијација се 1942. заједно са својим немачким савезницима борила на небу изнад Средоземног мора. Италијани нису имали нарочито јаку авијацију и она је углавном служила као подршка Немцима. На слици је једна битка у базену Средоземља.

127. ИСТОЧНИ ФРОНТ — Већ 1942. године Совјетски Савез је почео да употребљава авион идеалан за сарадњу са сувоzemним снагама. Био је то блиндиран и до зуба наоружан апарат „Штурмовик“ који је први лансирао опасне убојите ракете за уништавање тенкова и убијање људи.

128. ПЕРЛ ХАРБУР — Децембра 1941. Јапанци су без објаве рата напали америчку базу Перл Харбур на Хавајским острвима у Пацифику. Јапански апарати узлетели су с носача авиона и уништили читаву америчку пацифичку флоту. После овог напада Сједињене Државе су ступиле у рат.

129. ЕВРОПСКИ ФРОНТ — Да би уништили бране немачке рударско-индустријске области Рур, Енглези су 1943. направили специјалне бомбе које је на Рур изручила ескадрила „Ланкастера“. Рур је до 1945. био честа мета савезничких напада а тада је извршена победоносна операција.

130. АМЕРИКАНЦИ НАД ТОКИЈОМ — Још пре него што су Американци започели контранапад на Пацифику, рат се захваљујући смелој акцији генерала Дулитла пренео на јапанску престоницу. Априла 1942. амерички апарати „Б-29“ узлетали су с носача авиона и тешко бомбардовали Токио.

131. ПАРТИЗАНСКА ЕСКАДРИЛА — Прва ескадрила нашег новог ваздухопловства формирана је 1944. у Италији. Имала је 16 „Спитфајера“ а у њен састав ушли су партизани упућени из наше земље, међу њима и Фрањо Клуз, и пилоти и механичари Краљевског енглеског ваздухопловства.

132. ДИВЕРЗИЈЕ У ЕВРОПИ — Поред организационих војних акција врше се широм Европе и појединачни диверзантски напади на установе немачких окупационих снага. У тим акцијама учествују и авиони. На слици су британски двомоторци „Москито“ за време напада на гестапо у Холандији.

133. НОРМАНДИЈА — Да би образовали базу за даље операције у Европи, савезници су се 6. јуна 1944. године искрцали у Нормандији на северозападу Француске. У овом десанту важну улогу одиграла је авијација. Савезници су у Нормандији имали 12.830 а немачке снаге 890 авиона.

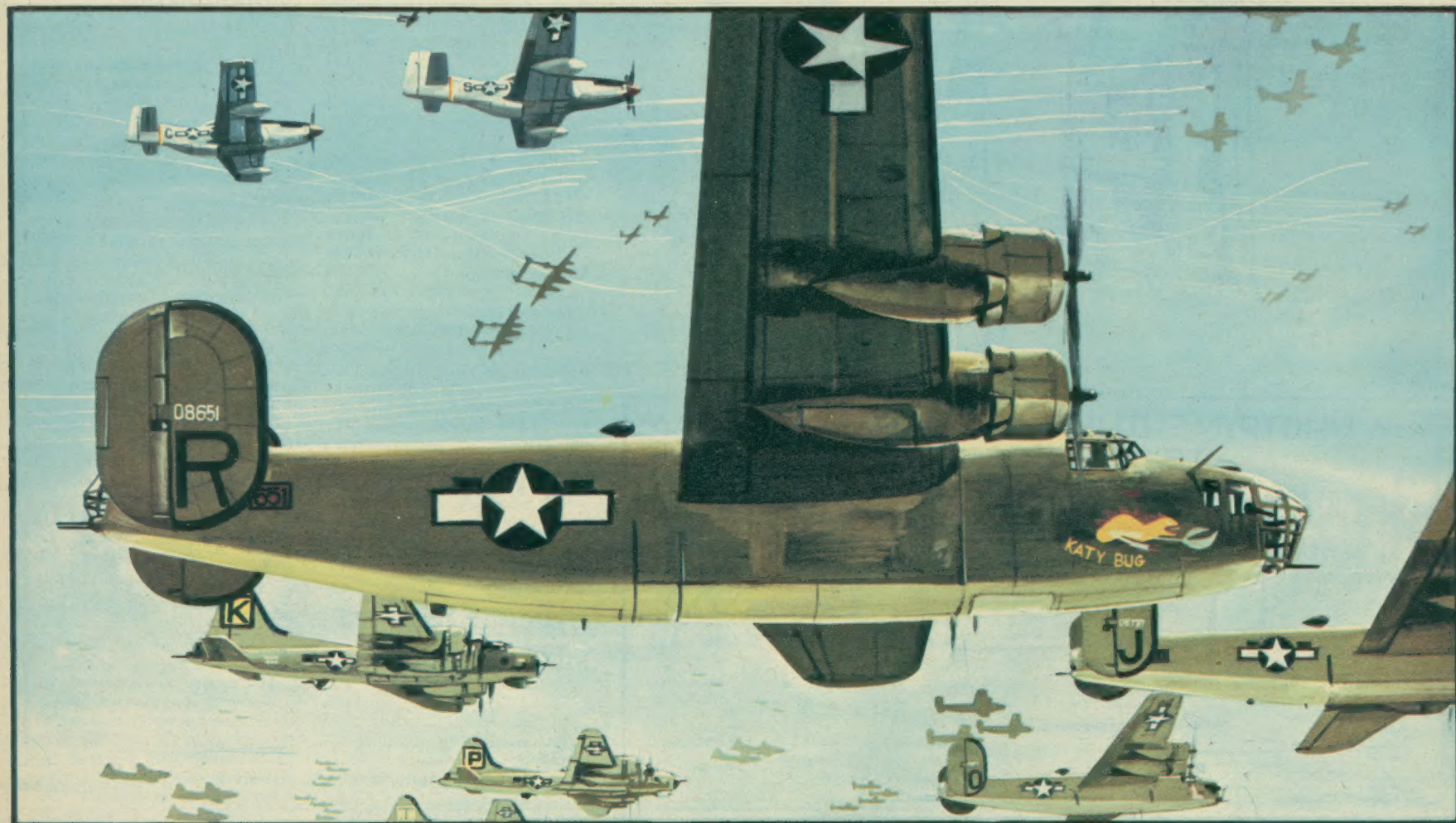
134. ПИЛОТИ — САМОУБИЦЕ — Крајем рата, када је пораз фашиста већ свима био јасан, Јапанци уводе у борбе на Пацифику очајничко оружје — чувене **камиказе** или пилоте — самоубице. Камиказа се заједно с авионом пуним експлозива обрушава на непријатељски брод где и сам гине.

135. ПОСЛЕДЊИМ СНАГАМА — Да би се супротставила снажним савезничким нападима, Немачка 1944. грозничаво прави ново, све убојитије оружје. Једно такво оружје био је ловац-ракета „Ме-163“ типа „Комет“, приказан на нашој слици. Ови авиони показали су се као веома ефикасни.

136. АТОМСКА БОМБА — Шестог августа 1945. године амерички бомбардер „Б-29“ избацио је над јапанским градом Хирошимом атомску бомбу. Том приликом погинуло је око 80.000 људи а око 65.000 је повређено. Само три дана касније атомска печурка никла је и над Нагасакијем.

137. ВАЗДУШНА БИТКА — Карактеристика ваздушних борби за време II светског рата била је употреба великог броја бомбардера при нападима на непријатељску територију. Овај начин онеспособљавања непријатеља започели су Немци, тешко бомбардујући Енглеску у првој фази рата. Врхунац масовних ваздушних операција достигнут је после 1943. када су стотине америчких авиона истовремено бомбардовале немачке градове и индустријске области. Оваква тактика захтевала је од Немаца велики број одбрамбених ловачких авиона а од савезника апарате који би пратили бомбардере, штитили их и снабдевали тако да могу дуго да се задржавају у ваздуху без враћања у базе. На слици је једна битка у којој су учествовали бомбардери „Б-24 Либераторс“ и „Б-17 Летеће тврђаве“, праћени ловцима „П-38 Лајтнинг“ и „П-51 Мустанг“.

ЈА ОПРАВЉАМ ТЕЛЕВИЗОРЕ

З овем се Радић Петар и имам 25 година. Рођен сам у Београду, а ту и данас живим и радим као радио-механичар у сервису „Радиотон“ у улици 7. јула. Ту се врше оправке телевизора, радио-апарата, транзистора, магнетофона и сличних апарата и уређаја.

Кад говорим о томе зашто сам изабрао баш радио-механичарски занат, не могу рећи оно што људи најчешће говоре, наиме, да сам још у детињству тајно љубав према одабраном позиву, да сам га волео. Радио-механичарско занимање сам изабрао, то није никаква тајна, по жељи родитеља који су утицали на мој избор. Шта ћете, то често тако бива. Као дечак маштао

сам да postanem ауто-механичар. Волео сам аутомобиле и желео да их што више упознам. Али временом сам заволео радио-механику и данас свој посао обављам с

љубављу. Оно што ме некад није привлачило почело је да ме интересује. Сада сам потпуно задовољан што сам изабрао ово занимање. После основне школе упи

сао сам се у школу ученика у привреди „Раде Кончар“ која траје три године. То је услов да би се постао радио-механичар.

Теорија и ђракса

У школи сам учио теоријске предмете као што су: радио-механика, електро-механика, електрична мерења, радио-уређаји, технологија електротехничког материјала и друге. Данас се у школи поред ових уче и предмети: хемија, физика страни језик. Сви ти предмети, бар се мени сада тако чини, били су отприлике исте тежине и није било тешкоћа са учењем. Једино нам је било тешко што нисмо имали довољно уџбеника, па смо морали да учимо углавном из бележака са предавања. Али све у овему ипак није било тешко.

Поред теоријских часова у школи имали смо и ђраксу у радио-сервисима. Тамо је наравно требало радити па је неким од мојих другова то било тешко. Мени лично није јер сам још као дечак стекао радне навике. Отац ми је био приватни за натлија, поправљао је музичке инструменте, и сећам се да сам му готово сваког дана помагао. То ми је била одлична припрема за моје будуће занимање.

Радио-механичарски занат је занимљив и не тако напоран. За његово обављање није потребно неко веће телесно напрезање, али зато треба имати добар вид на близину и распознавати боје, добар слух да би се могла контролисати исправност апарата, затим спретност руку и развијен осмисао за решавање техничких проблема.

Чувајте се назобумајстора!

У сервису „Радиотона“ најчешће вршим оправке телевизора. На пример, отклањајем сметње у тону, слици, губљење тона или слике итд. Колико трају поједине врсте оправки зависи од много чега. Ако се ради о апарату код кога је познат узрок кvara, одмах се приступа његовом отклањању. Међутим, ако се не зна прави узрок, често се више времена утроши за открива-

ње кvara него за његову оправку! Рецимо, код телевизора се повремено јавља губљење тона. Тада треба укључити апарат и чекати до оног тренутка када се тон изгуби, што може да потраје и по неколико часова. Тек онда се приступа оправци.

Често се дешава и ово: многи назобумајстори, који приватно раде код својих кућа, оправљајући апарат из незнања толико све запетљају у њему да он постане пори него раније. И онда се власници телевизора с таквим апаратом упуте у сервис, а сервисни радио-механичари нађу се у тешкој ситуацији: треба прво вратити све на стање пре оправке, па тек тада приступити откривању кvara и његовом отклањању.

Занимање будућности

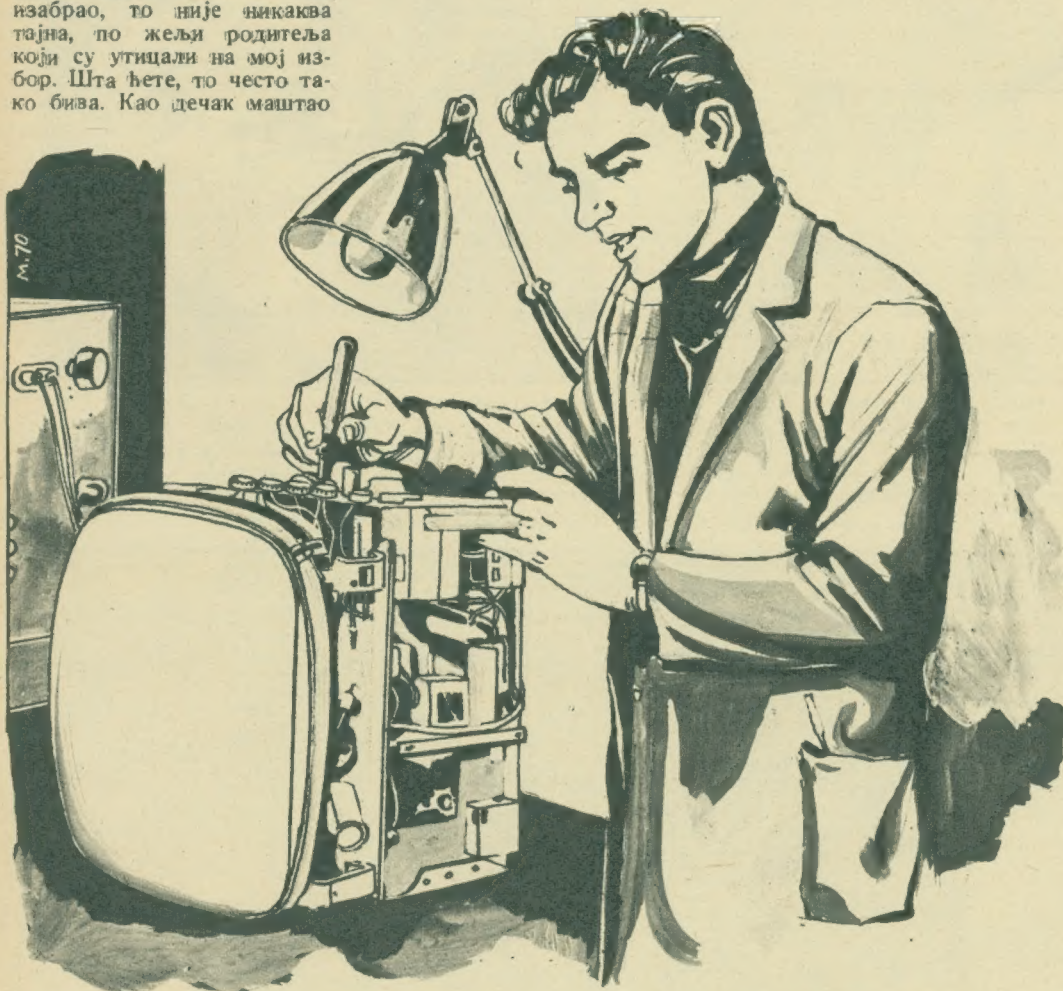
Цена једне исте оправке може бити различита у различитим случајевима: зависи доста од времена које се утроши и повезаности тог кvara са другим деловима апарата.

Обављајући радио-механичарски занат зарађујем месечно 104 хиљаде старих динара. То је моја основна плата, а може бити и виша што зависи од укупног радног учинка у сервису.

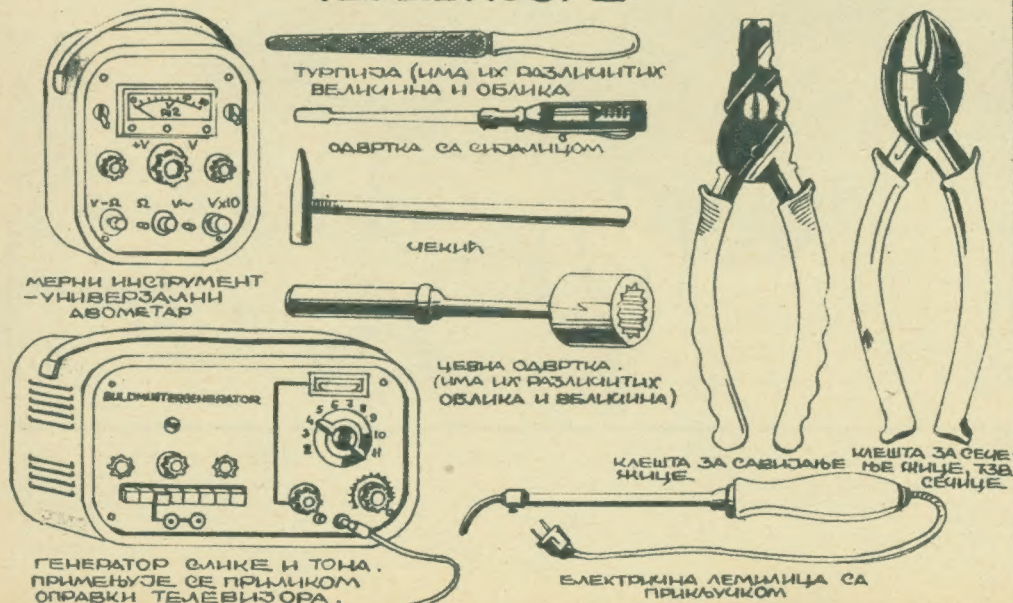
Понекад се дешава да дођем у сукоб са људима којима оправљам апарате. Мислим да је та појава позната и другим мојим колегама радио-механичарима, а долази отуда што људи мало знају о телевизорима. Наиме, понекад, непосредно после оправке апарата дође до новог кvara. Тада његов сопственик дођури у сервис љут као рис, оптужујући мајстора да је несавесно обавио свој посао. Такве људе тешко је убедити да нису у праву.

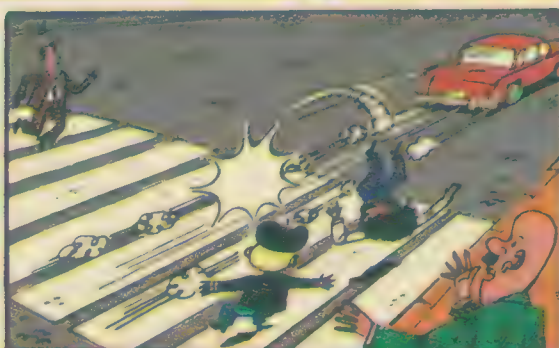
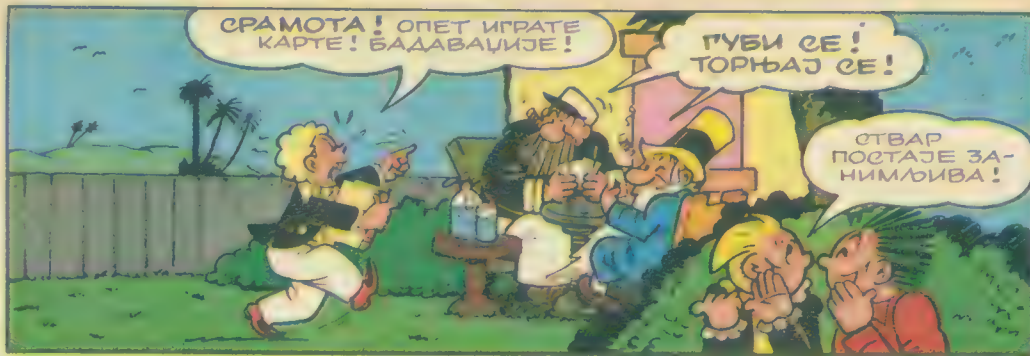
На крају да кажем нешто уопште о радио-механичарском занимању: том занимању припада будућност. Стога у њему има савим довољно места за нове стручњаке, а биће и убудуће. Зато слободно могу да кажем свима који тек треба да одлуче о свом будућем занимању да неће погрешити ако се одреде за радио-механику, а нарочито они који то воле.

Петар Радић,
радио-механичар

ОВИМ ИНСТРУМЕНТИМА И ДЛАТОМ ОПРАВЉАМ ТЕЛЕВИЗОРЕ:

У

малој, слабо осветљеној соби једне куће у немачком гра-

дињу Анкерсхагену осмогодишњи дечак пажљиво је слушао свога оца који му је причао како је откопавана Помпеја, стари антички град који је 79. године затрпан приликом велике ерупције Везува. Претходних вечери отац му је читао Хомерову „Илијаду“. Мали Хајнрих Шлиман упорно се отимао од сна и помио слушао оца. Одједном су му очи засијале:

— Можда би се и Троја могла исто тако откопати! — узвикнуо је он.

Отац је на то одмахнуо главом:

— Троја је, ако је икад постојала, изгорела до темеља пре неколико хиљада година.

Убрзо потом дечак је нашао у једној историји цртеж који је представљао Троју у пламену. Малишану се учинило да тако велика камена капија и дебели зидови тврђаве нису могли бити сасвим уништени пожаром. Залуд му је отац доказивао да је та слика Троје само плод маште неког сликара.

— Троја и данас постоји — тврдио је малишан упорно. — Треба је откопати.

ШЕГРТ У БАКАЛНИЦИ

У својој 12. години, мали Хајнрих је напустио школу и постао шегрт у једној бакалници. Четири године радио је од пет ујутру до поноћи и за то добијао само стан и слабу храну. Пете године је почео да добија малу плату, али га је тада задесила несрећа. Повредио је грудни кош померајући једно огромно буре. Изгубио је место, јер више није могао да носи терете.

Не знајући куда би, дечак се упутно у Хамбург. Ту га је примио у службу капетан једног брода који се управо спремао да отплови за Венецуелу. Међутим, тек што је брод испловио на отворено море, бура га је бацила на стење и разбила готово у комаде. Хајнрих Шлиман је успео да се докопа једног бурета и таласи су га, после шест часова, избацили полумртвог на пешчану обалу Холандије.

Немачки конзул му је дао два гудена за пут до Амстердама.

Живот у земљи чији језик није познавао био је гежак. Шлиман је успевао с времена на време да нађе неки привремени посао. То му је омогућавало да се једва прехранује, али му је зато остављало доста слободног времена. Увек је носио неку књигу у џепу и у сваком слободном тренутку читао. Тако је већ прве године научио холандски, енглески, француски. Касније му је учење језика ишло још лакше. За невиђено кратко време научио је шпански, португалски и италијански. Током свог живота научио је 18 језика!

САН ИЗ ДЕТИЊСТВА

У време када је потпуно савладао седам језика, Шлиман је ступио као књиговођа у једну велику холандску трговачку кућу. Брзо се показао као веома способан, те је тако дошао и до сопственог капитала. Када је у Калифорнији почела „златна грозница“, отпловио је у Америку и тамо основао банку. Радио је много, али никада није заборавио на свој сан из детињства о откопавању Троје. То га је нагнало да, поред других језика, научи и старогрчки.

У својој 42. години напустио је рад у банци и трговини и најзад пошао за својим дечачким сном: да тражи зидове Троје. Сви научници тога времена устали су против њега. Неки су сматрали да Троја није ни постојала, други су тврдили да је на другом месту а не тамо где је он намеравао да је тражи. Смејали су му се када је са „Илијадом“ у руци почео да разгледа земљиште. Шлиман се, наиме, био одлучио да копа на једном брежуљку који је био знатно ближе обали Хелеспонта него место на коме се сматрало да се Троја налазила. Он се на то одлучио зато што је у „Илијади“ писао да су Грци са својих лађа могли да оду до Троје и да се врате два-три пута на дан и да је Одисеј, полазећи у битку, чуо на своме путу једну водену птицу.

Непоколебљив у својој одлуци, Шлиман се спремао да приступи откопавању. Недостајао му је само друг с којим би могао да подели своје одушевљење и који

ТРОЈА ПОСТОЈИ

Научници су се смејали Хајнриху Шлиману кад је с »Илијадом« у руци кренуо да истражи Троју

би га у томе раду помагао. Њега је нашао у својој жени Софији, Гркињи, која је говорила старогрчки и била спремна да подели с њим његово одушевљење.

После женидбе, Шлиман је отишао у Цариград да тражи од турске владе дозволу за ископавање. Преговори са владом је водио преко тумача читаво два месеца. На крају му више није био потребан тумач јер је за то време успео да научи турски.

ДЕВЕТ ГРАДОВА

Ископавања су почела 1871. године. Археологија је тада још била у повоју, а техника ископавања примитивна. Са сто радника, Шлиман и његова жена приступили су послу. Ископавања су трајала три године. На месту где је веровао да се налази Троја, он је за три године откопао девет разних градова, који су се налазили један испод другог.

Осми град је имао камену капију и спољне зидине и у њему се налазила једна палата. Шлиман је веровао да је то Троја, мада су и зидине и палата били мањи него што их је Хомер описао. То је Шлимана мало разочарало али је ипак био задовољан што је Троја нађена и што је доказао да је Хомеров спев о Троји истинит. Одлучио је да 15. јуна 1874. године престане са даљим радом. Четрнаестог јуна, последњег дана рада, он је ујутру са својом женом стајао крај нагорелог градског зида. Сунце се полако пело и одједном осветлило један сјајан предмет у гомили пепела. Шлиман је клекнуо и почео да копа ножем по изгорелом зиду. Није дуго радио а пред њим је засјало огромно благо: две велике златне дијадеме, двадесет четири златне огрлице, многобројне минђуше, статуе богова, једна златна ваза, златна купа тешка 600 грама, хиљаде златних брошева и преко 12 хиљада прстенова. То је било неизмерно богатство.

РИЗНИЦА НАКИТА

После овог открића Шлиман је све своје милионско богатство употребљивао за археолошка истраживања грчке културе. Ослањајући се опет на податке које су му пружили стари грчки писци, отишао у Микену, у Јужној Грчкој, да тражи гроб храброг Агамемнона, који је водио Грке против Тројанаца. Опет су се научници смејали Шлиману археологу аматеру. Али је Шлиман имао

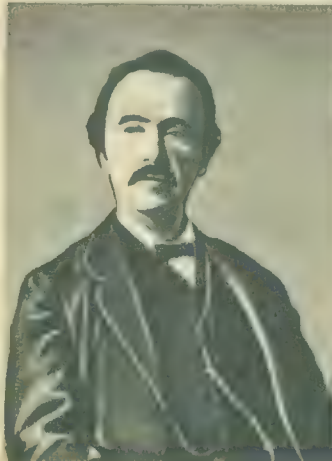
поверења у старе писце. Дуго је копао и није нашао ништа. Када се већ одлучио да прекине рад, откопао је шест гробова у којима су скелети били још добро очувани. Поред њих, била је читава краљевска ризница златног накита и украса. То је било педесет пута веће благо од онога у Троји!

ОДИСЕЈЕВА ЛУТАЊА

На нашој карти обележене су етапе Одисејевог путешествија: 1. Тројански коњ; 2. Тракија, земља Киклопа који су десетковали Одисејеве ратнике; 3. Либија у којој су живели Лотофаги, они који једу лотосов цвет од кога се све заборавља. Одисеј је једва спасао своје људе тог зла; 4. Киклопи, једнооки џинови. Одисеја је заробио киклоп Полифем и овај је успео да се спасе помоћу лукавства, пошто га је напипо и избио му једино око; 5. Царство Еола, бога ветрова (острво Стром-

боли). Бог је лепо дочекао Одисеја, обећао му добре ветрове а зле ветрове и олује затворио у мешину и поклонио је Одисеју да је чува док не стигне кући. Али, Одисејеви другови су кришом отворили мешину мислећи да се у њој налази благо. Ослобођени ветрови гурнули су њихову лађу према острву Сардинији; 6. Земља Јудождера Лестригона који су уништили скоро читаву Одисејеву посаду. Само један брод с малим бројем људи успео је да се

12 ХАЈНРИХ ШЛИМАН

СОФИЈА ШЛИМАН

ОДИСИЈА ЈА БУ ЈЕ НАЂИ!

Дуго се у научним круговима расправљало о томе да ли је оно што је он откопао доиста Троја и да ли је нађени гроб Агамемнонов. Ово друго није ни данас решено. Мада је Шлиман обузимао бес када би му говорили да град који је откопао није Троја, он је више волео истину од сопствене славе. Са једним познатим археологом, предузео је нова ископавања у Троји. Дугим заједничким радом они су утврдили да се Шлиман преварио само у једноме: Троја је била четврти, а не осми град, као

је некој краљевској породици која је живела много пре лепе Јелене. Али, Хомер је имао право: права Троја била је одиста онолико велика како је он то у свом бесмртном спеву опевао.

х х х

Тројански рат је историјски догађај и одиграо се између 1350. и 1100. године пре наше ере. У њему су се под бодима малоазијског града Троје сукобили грчки освајачи са староседеоцима Мале Азије. Појединости рата нису историјски доказане и једино се поуздано зна да су Грци Троју заузели и ра-

епу „Илијади“ повод рата била је лепа Јелена, најлепша жена на свету, удата за грчког владара Менелаја, коју је уграбио и одвео у Троју Парис, син тројанског краља Пријама. На челу грчке војске налазио се Менелајев брат Агамемнон, краљ Микене, а на челу тројанске Пријамов син Хектор.

Десет година је трајала опсада Троје и легенда каже да су Грци победили само захваљујући лукавству Одисеја, краља грчког острва Итаке: Одисеј је био тај који се сетио да у Троју

БЕКИМ ФЕХМИЈУ КАО ОДИСЕЈ

преваром убацити великог дрвеног коња у чијем су се шупљем трupu налазили грчки ратници који су освојили уснули град. После победе

Грци су опљачкали Троју и с богатим пленом кренули у домовину. И Одисеј се укрцао на брод и нестрпљиво пошао кући. Али, богови су хтели да га казне за његово лукавство и Нептун, бог мора, гурнуо је његов брод у најжешће олује и буре које су га носиле морима не дозвољавајући му читавих 10 година да се врати на Итаку где су га чекали жена Пенелопа и син Телемах. Само чврста воља и неодољива чежња за домом спасле су мудрог Одисеја из свих клопки и недаћа и најзад га довеле кући.

што је он раније сматрао. Откопао благо припадало спасе и утекне; 7. Пећина чаробнице Кирке која све Одисејеве другове претвара у свиње а њега окружује највећим изобиљем и пажњом. Ко зна колико би краљ Итаке остао код лепотице Кирке да га другови нису подсетили да треба ићи кући. Одисеју за љубав Кирка враћа његовим људима људски лик и они одлазе даље; 8. Острво сирена (Капри), пола девојка — пола риба. Сирене певају тако умилно да свако ко чује њи-

зорили. Према Хомеровом хову песму остаје заувек њихов заробљеник. Да би избегао опасност, Одисеј је свим својим друговима запушио уши воском. Он сам желео је да чује песму сирена, а да јој не би подлегао наредио је да га вежу за катарку и ни по коју цену не одвезују. Док је лађа пловила поред острва сирена, Одисеј, неодољиво привучен песмом, отимао се из све снаге и очајнички дозивао другове да га одвежу али они нису могли да га чују и мирно су веслали да-

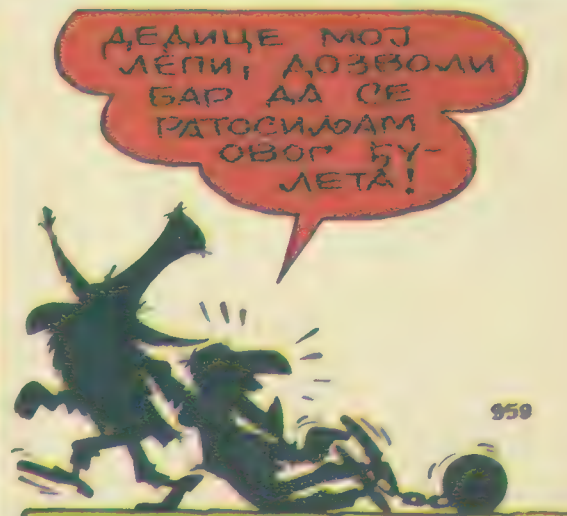
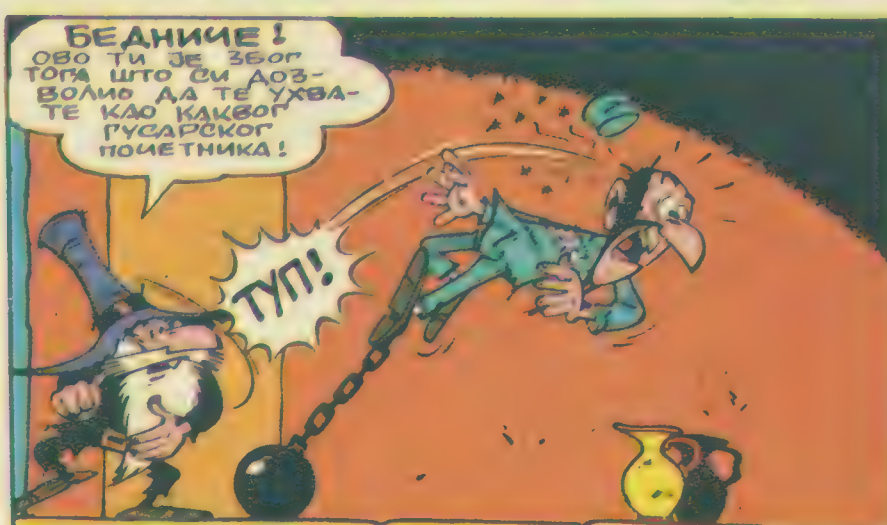
ље; 9. Сцила и Харибда (огромне стене у Месинском мореузу) су два чудовишта која гутају воду правећи вирове. Али, Одисеј је био одличан морепловац и спасао је свој брод од немани; 10. Острво сунца (Сицилија) где пасу стада бога Аполона. Изгладнели морнари заклали су неколико оваца и разљућени бог им је послао страховиту буру у којој су настрадали сви изузев Одисеја; 11. Острво нимфе Калипсо (код Гибралтара) која

КАРТА ОДИСЕЈЕВИХ ЛУТАЊА НАПРАВЉЕНА ПРЕМА ФРАНЦУСКОМ НАУЧНИКУ ВИКТОРУ БЕРАРУ КОЈИ ЈЕ РЕДОМ ПОСЕТИО СВА МЕСТА ПОМЕНУТА У „ОДИСЕЈИ“.

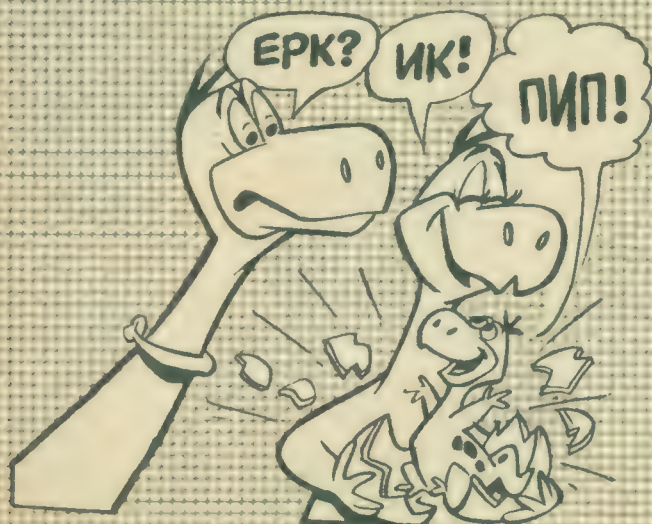
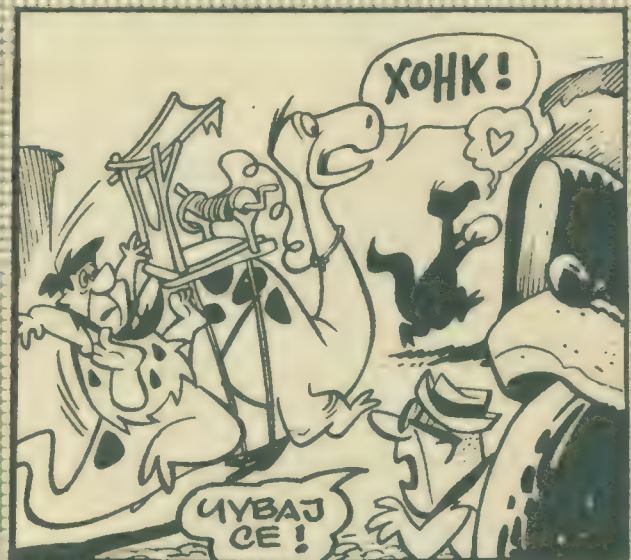
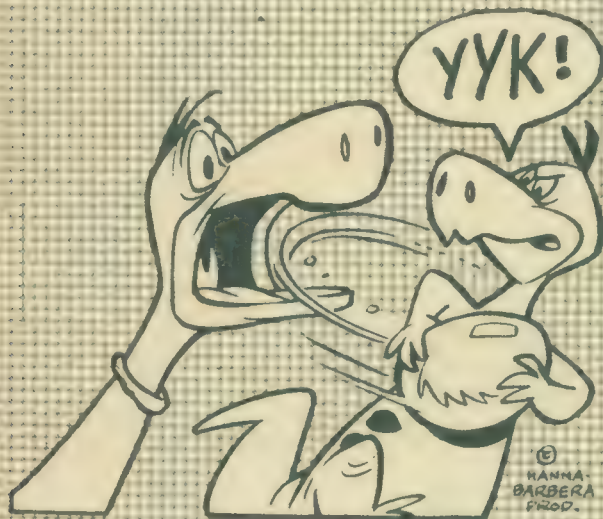
спасава Одисеја из мора и држи га код себе седам дугих година. Али, Одисеј никако не може да заборави своју Итаку. Богови, најзад, ганути Одисејевом тугом, наређују Нимфи да га пусти и он одлази на сплаву који је сам направио; 12. Острво Феачана (Крф) где страховита бура разбија

Одисејев сплав, а њега таласи избацују на обалу. Тамо га је нашла лепа Наусика, кћерка феачког краља Алкиноја, који Одисеју даје брод и посаду да се врати на Итаку 13. Најзад, Итака, где Одисеј после читавог низа нових перипетија с просцима своје жене Пенелопе поново преузима власт

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

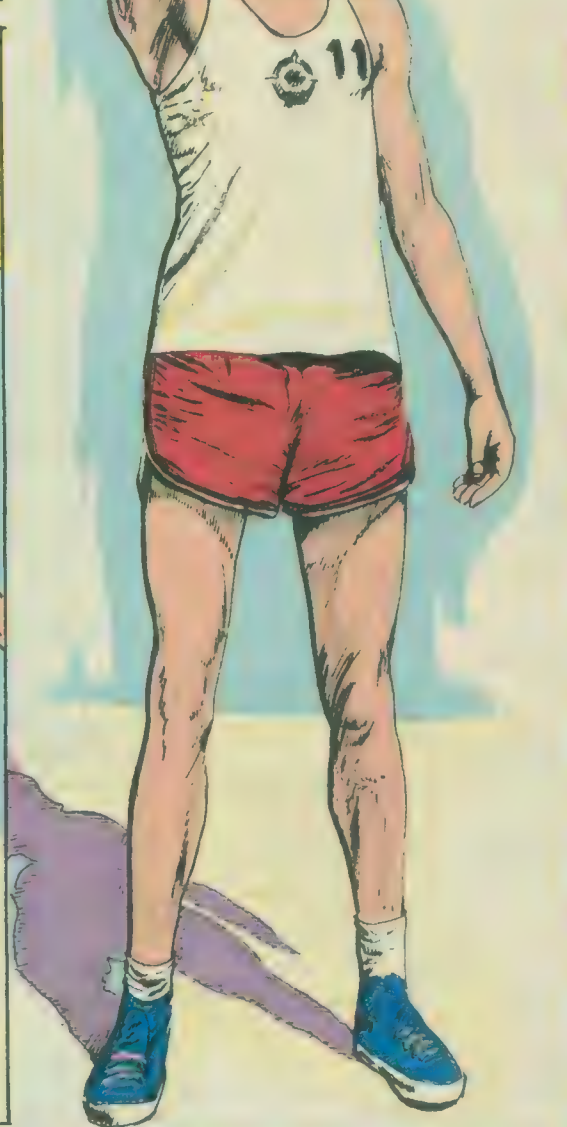

ПРИЧА О СПОРТИСТИ

ДВАДЕСЕТ ДЕА-
НОГОДИШЊИ КРЕ-
ШИМИР БОСИЋ ИЗ
ЗАДРА НАЈБОЉИ ЈЕ
ЈУГОСЛОВЕНСКИ
КОШАРКАШ У 1969.
ГОДИНИ.
ПРОСЛАВИО
СЕ
ШИРОМ
ЕВРОПЕ,
А
НАЈВИШЕ
НА
ПРВЕНСТВУ
НАШЕГ
КОНТИНЕНТА
У
НАПУЉУ...

Босић има веома прециз-
ну десницу. Био
је најбољи стре-
лац своје еки-
пе у првен-
ству, стуб од-
бране и глав-
ни играч у на-
паду. За њега
кажу: кад
Босић изводи
слободно
бацање,
то је сигуран
кош!

НА СВАКОЈ УТАКМИЦИ
ЊЕГОВА НОРМА ЈЕ 20-30
КОШЕВА, КАТКАД И ВИШЕ.
САВЛАДАО ЈЕ ТЕХНИКУ
ШУТА КАО МАЛО КОЈИ
НАШ КОШАРКАШ...

ЧУВЕНЕ СУ ЊЕГОВЕ
ТАКОЗВАНЕ "РАМПЕ".
ВИСОК 206 СМ, СЕМ
ТОГА ОН ДОБРО И СКАЧЕ
И МАЈСТОР ЈЕ ДА СПРЕЧИ
ПРОТИВНИКА У
НАПАДУ...

ПРОСЛАВИО
СЕ НА ЕВРОП-
СКОМ ШАМПИО-
НАТУ У КАЗЕРТИ
КАД ЈЕ ЈУГО-
СЛОВЕНСКА РЕ-
ПРЕЗЕНТАЦИЈА
ПОВЕДИЛА ЕКИПУ
СОВЈЕТСКОГ САЗЕЗА.
ПОСЛЕ ТОГ СУСРЕТА,
СТРУЧЊАЦИ СУ ИЗЈА-
ВИЛИ: БОСИЋУ ЈЕ МЕСТО
У ИДЕАЛНОМ
ТИМУ ЕВРОПЕ!

ЗА ДР-
ЖАВНИ ТИМ
ИГРАО ЈЕ
82 ПУТА.
САДА ЈЕ
НА ШКОЛО-
ВАЊУ У
АМЕРИЦИ,
У КОЛЕЋУ
ПРОВО, ГДЕ
ИГРА И КО-
ШАРКУ.
"РАЧУНАМ
НА ЊЕГА
ЗА СВЕТСКО
ПРВЕНСТВО
У ЈУБЛА-
НИ", КАЖЕ
ТРЕНЕР
РАНКО
ЖЕРАВИ-
ЋА...

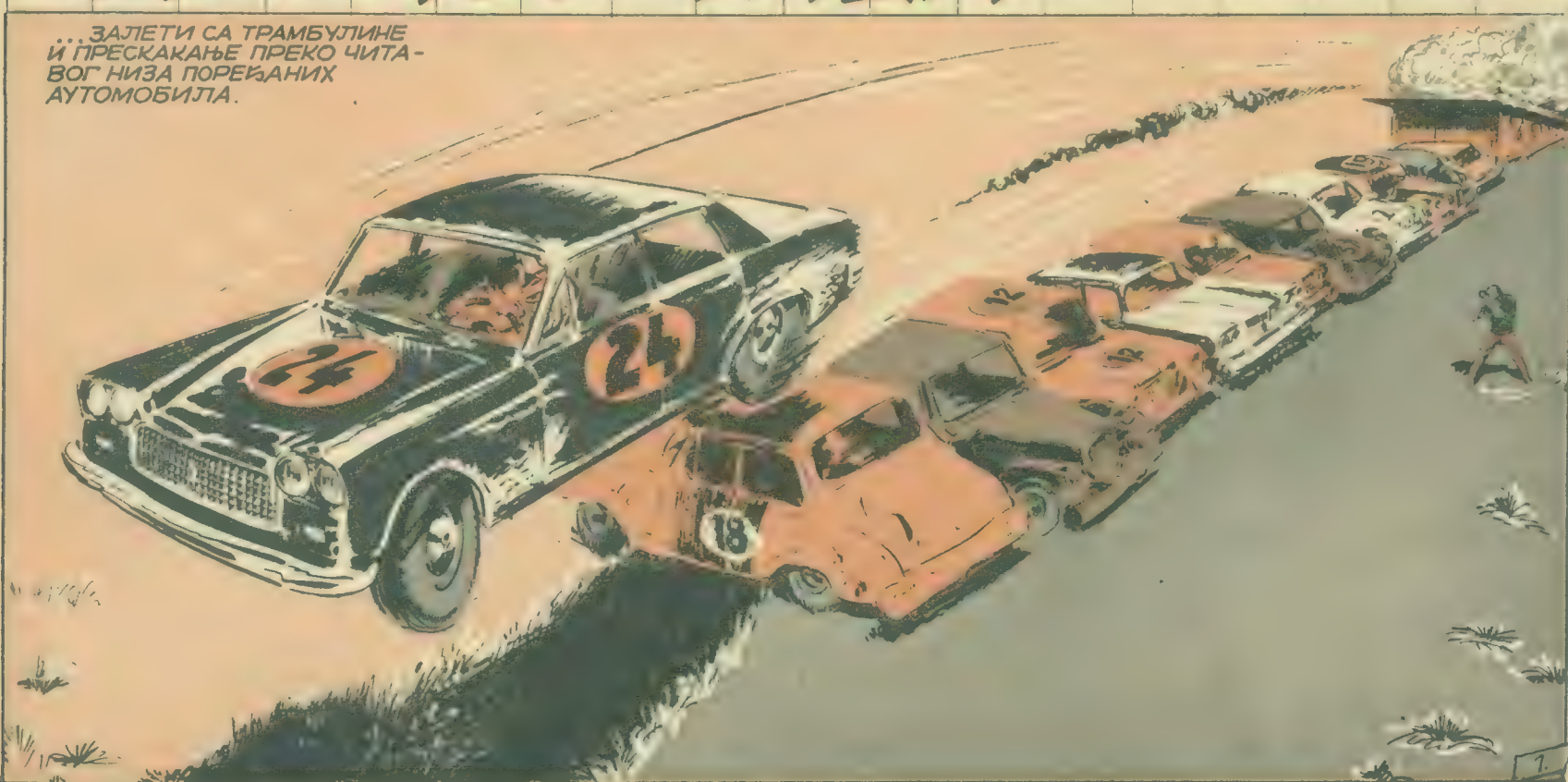
АВАНТУРЕ БОБА МАЛАРА И ПИШОНА

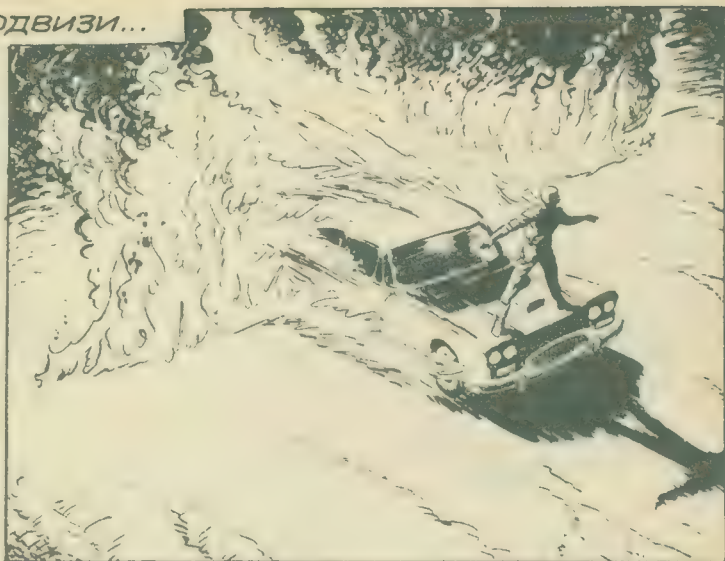
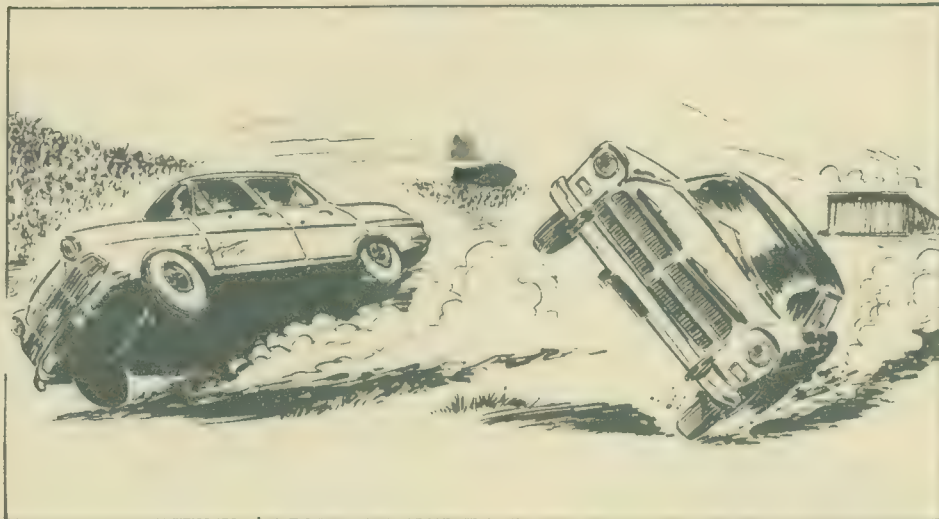
НА ТОМ АЕРО-МИТИНГУ КОЈИ СУ НЕКИ НОВИНАРИ НАЗВАЛИ „МИТИГ ИЗЛОМЉЕНИХ“ А ДРУГИ „МИТИГ ВРАТОЛОМИЈА“ МОГЛА СУ СЕ ВИДЕТИ УОБИЧАЈЕНА ПРЕВРТАЊА...

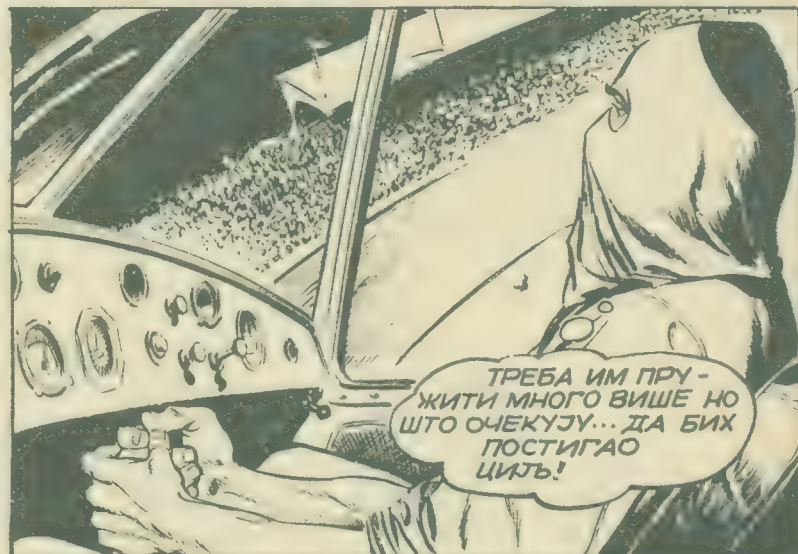
ПАДА ВУЧИЦА ПАДА ВУЧИЦА

...ЗАЈЕТИ СА ТРАМБУЛИНЕ И ПРЕСКАКАЊЕ ПРЕКО ЧИТАВОГ НИЗА ПОРЕЂАНИХ АУТОМОБИЛА.

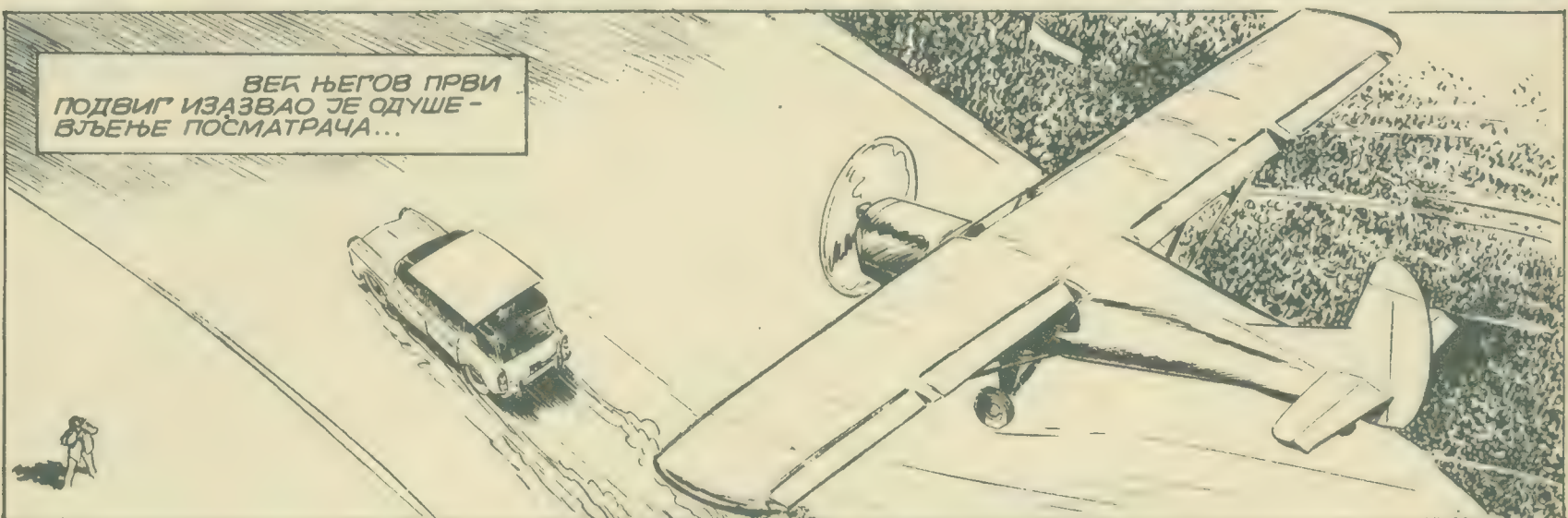

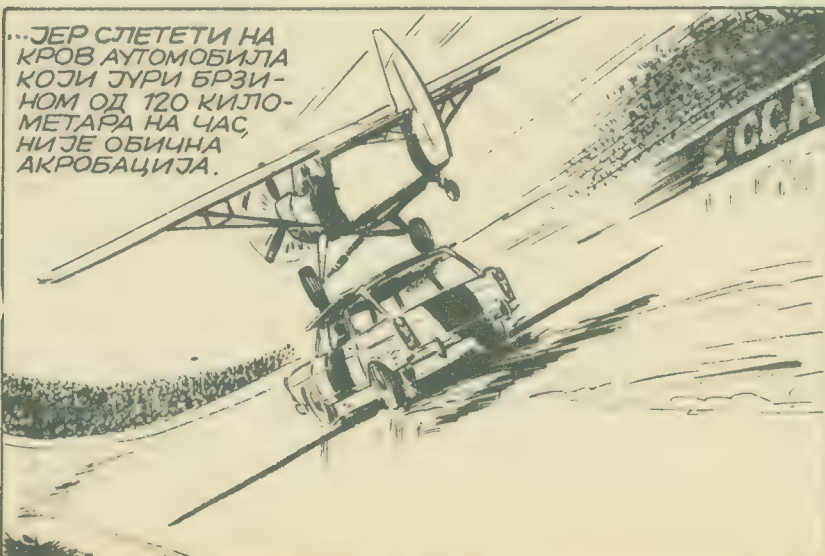
НАЈЗАД ЈЕ НАЈАВЉЕНА НАЈСЕМ
ЗАЦИОНАЛНИЈА ТАЧКА: АКРО-
БАЦИЈЕ "МАСКИРАНОГ ПИЛОТА"
О КОМЕ СЕ ВЕК МЕСЕ-
ЦИМА ПРИЧАЛО А
КОГА НИКО, ИЛИ СКО-
РО НИКО, НИЈЕ
ПОЗНАВАО...

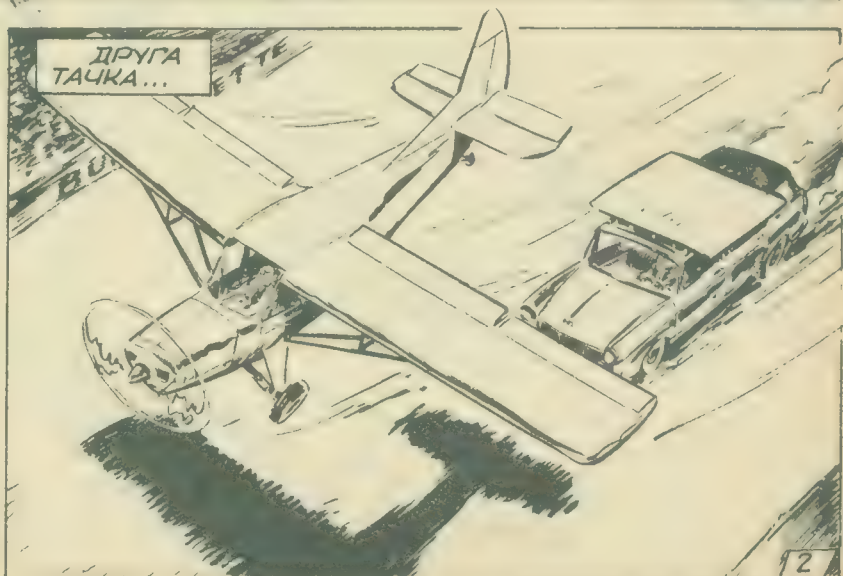
ВЕК ЊЕГОВ ПРВИ
ПОДВИГ ИЗАЗВАО ЈЕ ОДУШЕ-
ВЉЕЊЕ ПОСМАТРАЧА...

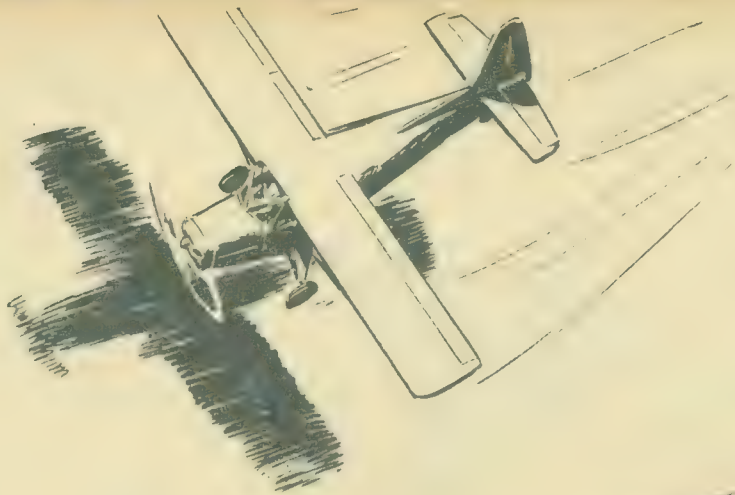
...ЈЕР СЛЕТЕТИ НА
КРОВ АУТОМОБИЛА
КОЈИ ЈУРИ БРЗИ-
НОМ ОД 120 КИЛО-
МЕТАРА НА ЧАС,
НИЈЕ ОБИЧНА
АКРОБАЦИЈА.

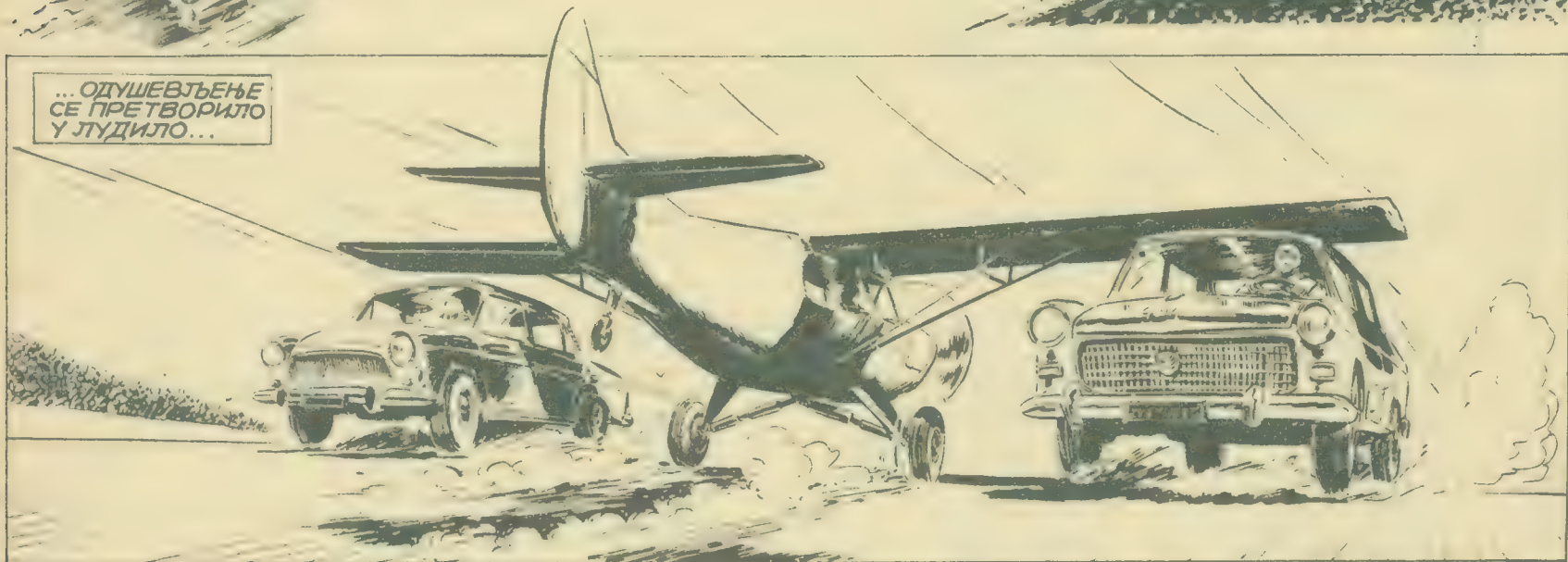
ДРУГА
ТАЧКА...

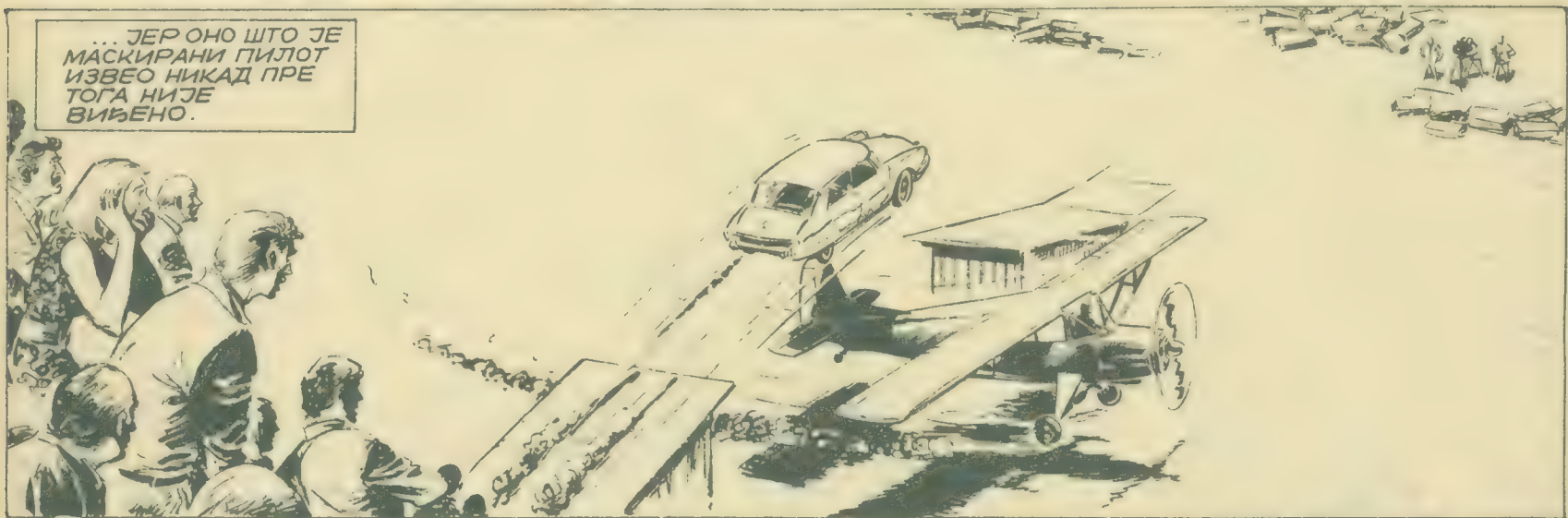
... ЗАХТЕВАЛА
ЈЕ ЈОШ ВЕКУ
СПРЕМНОСТ И
ХРАБРОСТ...

... ОДУШЕВЉЕЊЕ
СЕ ПРЕТВОРИЛО
У ЛУДИЛО...

... ЈЕР ОНО ШТО ЈЕ
МАСКИРАНИ ПИЛОТ
ИЗВЕО НИКАД ПРЕ
ТОГА НИЈЕ
ВИЂЕНО.

ЈЕДНА ЈЕДИНА ОСОБА НИЈЕ УЧЕСТВОВАЛА
У ОПШТЕМ ОДУШЕВЉЕЊУ - ПИШОН!

АХ, БОБЕ!
ЗБОГ ТЕБЕ КУ
ПРЕ ВРЕМЕНА
ОСТАРИТИ!

"МАСКИРАНИ ПИЛОТ"
БИО ЈЕ, САД ВАМ ТАЈНУ
МОЖЕМО ОТКРИТИ,
БОБ МАТАР...

И ОВАЈ
МИТИНГ
ОРГАНИЗОВАО
ЈЕ УЗ ПОМОЋ
СВОЈИХ
ПРИЈАТЕЉА
КАСКАДАРА
СА
ОДРЕЂЕНИМ
ЦИЉЕМ:
ДА ПРИВУЧЕ
ПАЖЊУ
ИЗВЕСНЕ
МИС
МОЉИ
СТУРМ,
ЗВАНЕ
ВУЧИЦА!

"ВУЧИЦА" ЈЕ БИЛА НА МИТИНГУ...

СЈАЖНО!
ОВИ МОМЦИ
СУ ЗАИСТА
СНАЖНИ И
СМЕЛИ!

УСТАЈТЕ! ИДЕМО ДА
САЧЕКАМО
ТАЈАНСТВЕНОГ
МАСКИРАНОГ
ПИЛОТА У
ГАРДЕРОБИ!

БОБ СЕ ЈЕДВА
ПРОБИЈАО КРОЗ ОДУ-
ШЕВЉЕНЕ ПОСМАТРА-
ЧЕ. ЧАК ЈЕ И ПОЛИЦИ-
ЈА МОРАЛА ДА МУ
КРЧИ ПУТ...

ОВА
ГОСПОЈИЦА
И ОВИ МОМЦИ БИЛИ
СУ УПОРНИ ХТЕЛИ
СУ ПО СВАКУ ЦЕНУ ДА
ВАС ОВДЕ
САЧЕКАЈУ!

О!
ПРЕТВОРИО
САМ СЕ У
УВО!

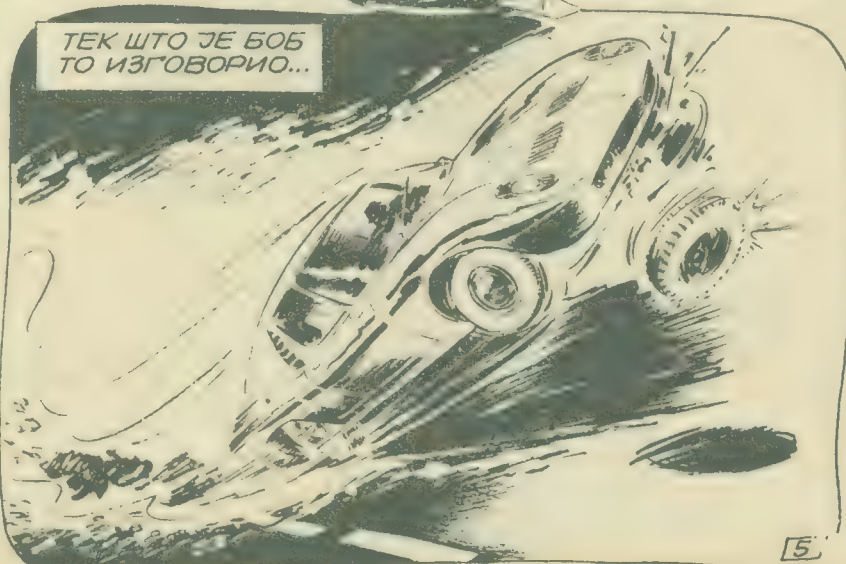
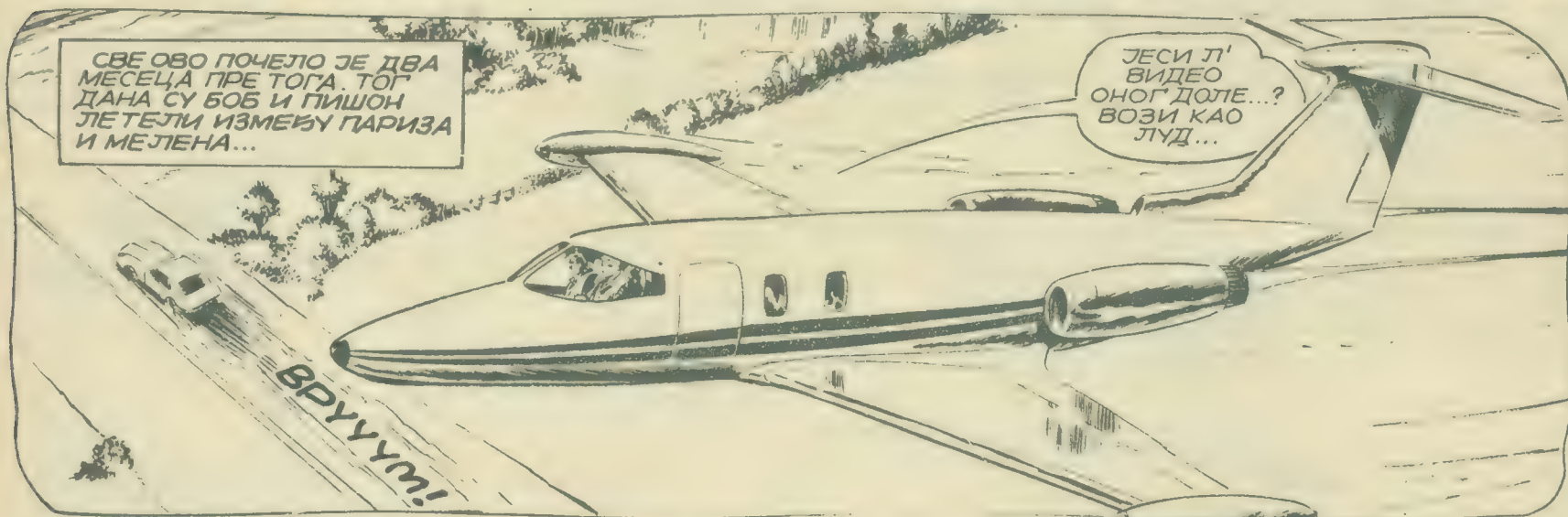
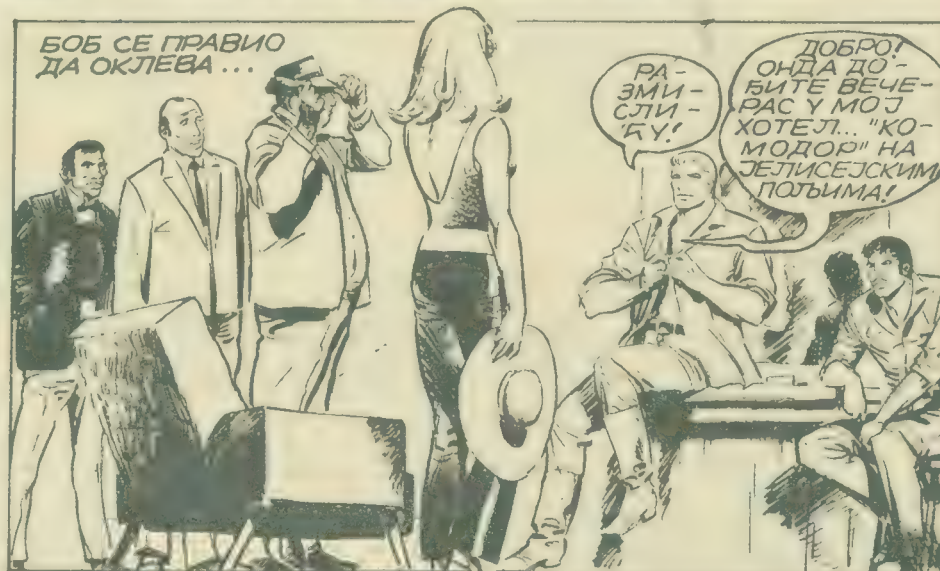

БОБОВО СРЦЕ
ТУКЛО ЈЕ УБРЗА-
НИЈЕ НО МАЛО-
ЧАС УАВИОНУ...

НАЈПРЕ ЈЕДНО
ПИТАЊЕ: КАД ПРИ-
РЕЂУЈЕТЕ ИДУЋУ
ПРЕДСТАВУ?

НЕГЕ БИТИ
ИДУЋЕ
ПРЕДСТАВЕ!

КАД ЈЕ
УГЛЕДАО
ЈЕДНУ
ЛИВАДУ
И СЈЕТЕО...
ДА БИ ПРИ-
ТЕКАО У ПО-
МОЋ УНЕСРЕ-
ЂЕНОМ
ВОЗАЧУ...

НАДАМ
СЕ ДА НАША
ПОМОЋ НЕЋЕ
КАСНО
СТИГТИ!

ЧЕКАЈ,
БОБЕ!
ПОМОЋИ
ЋУ
ТИ!

ВЕЛИКО ИЗНЕНАЂЕЊЕ
ЧЕКАЛО ЈЕ ДВОЈИЦУ
ДРУГОВА...

АЛИ...
ОВО КАО ДА ЈЕ
ПОЛ... ПОЛ ДИМА!
ПОГЛЕДАЈ
МУ ДОКУМЕНТА,
ПИШОНЕ!

ДА! ОН ЈЕ!
КАКАВ ЧУДАН
И ТРАГИЧАН
СУСРЕТ!

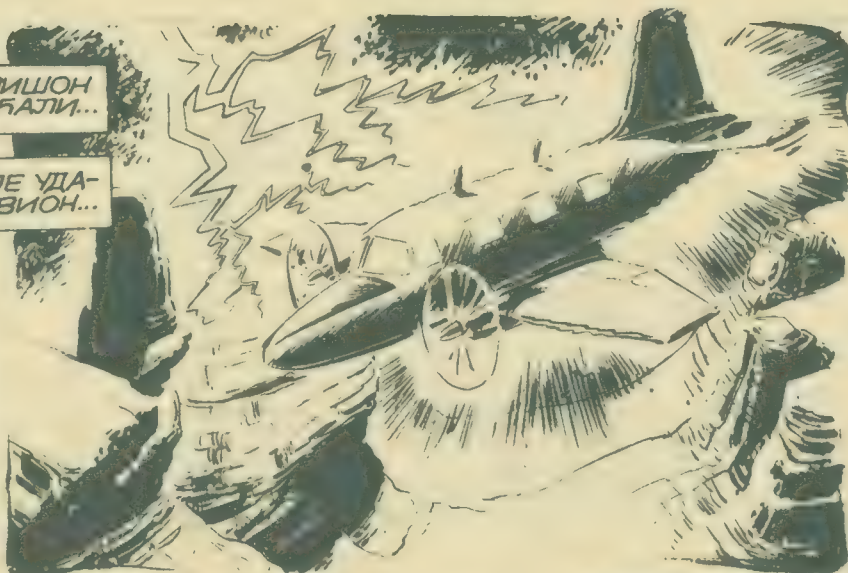

ПОЛ ДИМА...
1965... КОЛО-
РАДО...

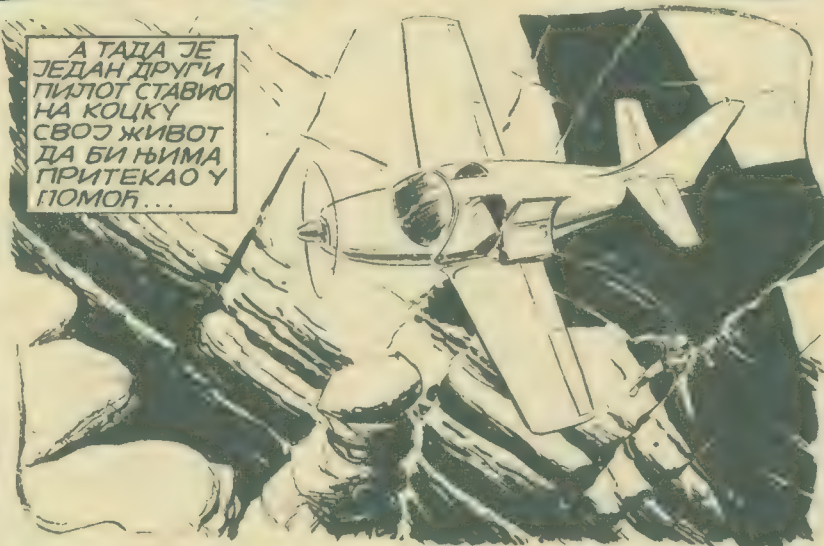
ОЛУЈА...

БОБ И ПИШОН
СУ СЕ СЕЋАЛИ...

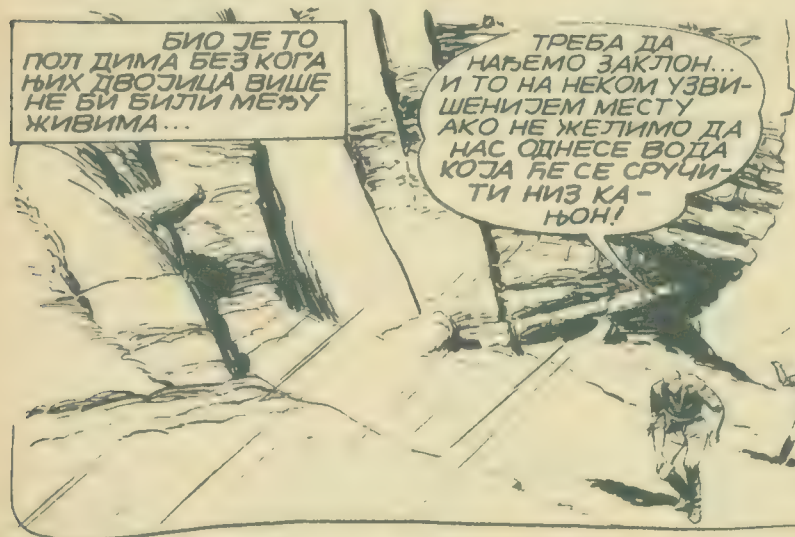
ГРОМ ЈЕ УДА-
РИО У АВИОН...

...БОБ ЈЕ ПОКУШАО
ДА СЕ СПУСТИ АЛИ
ЈЕ ТО БИО ВИШЕ
ПАД...

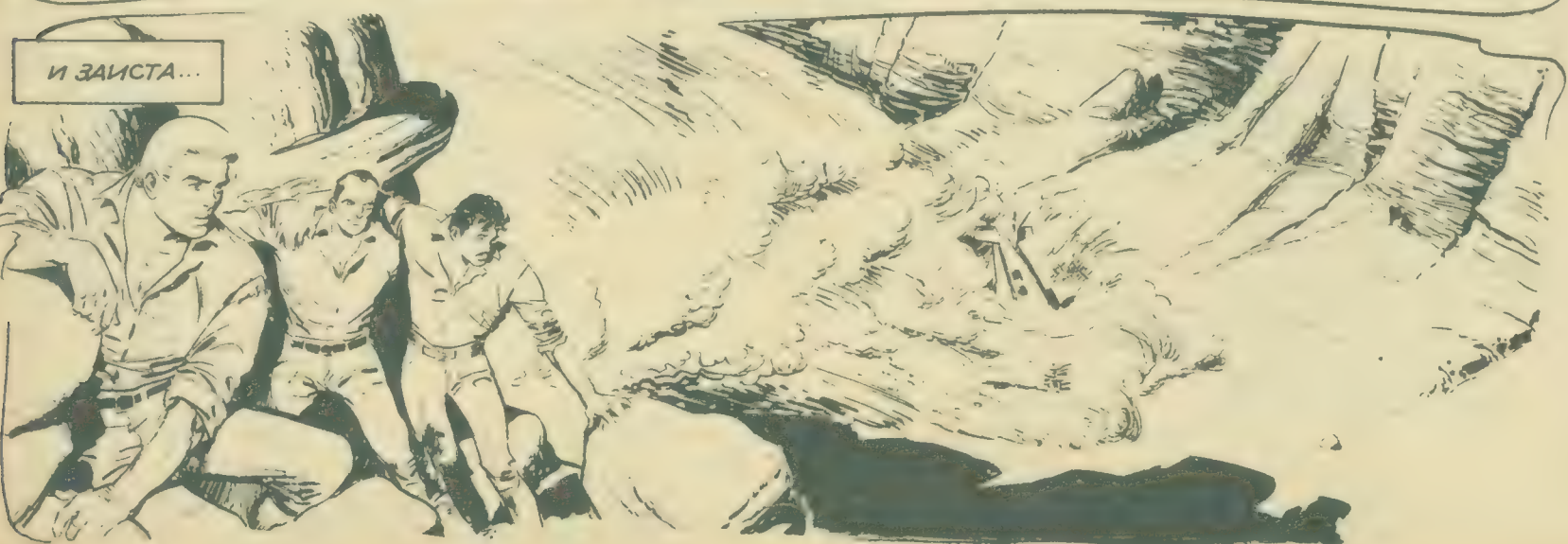
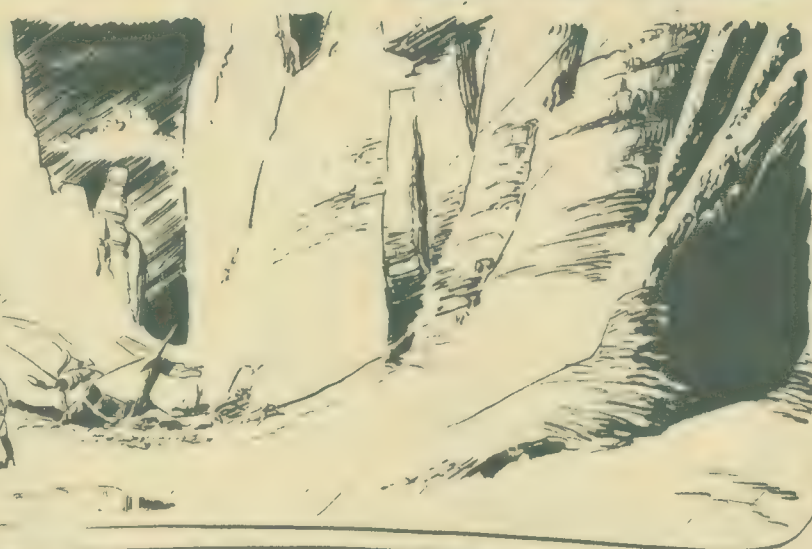

А ТАДА ЈЕ
ЈЕДАН ДРУГИ
ПИЛОТ СТАВИО
НА КОЦКУ
СВОЈ ЖИВОТ
ДА БИ ЊИМА
ПРИТЕКАО У
ПОМОЋ...

БИО ЈЕ ТО
ПОЛ ДИМА БЕЗ КОГА
ЊИХ ДВОЈИЦА ВИШЕ
НЕ БИ БИЛИ МЕЂУ
ЖИВИМА...

ТРЕБА ДА
НАЂЕМО ЗАКЛОН...
И ТО НА НЕКОМ УЗВИ-
ШЕНИЈЕМ МЕСТУ
АКО НЕ ЖЕЛИМО ДА
НАС ОДНЕСЕ ВОДА
КОЈА ЋЕ СЕ СРУЧИ-
ТИ НИЗ КА-
ЊОН!

И ЗАИСТА...

УНЕСРЕЋЕНИ
ПОЛ ДИМА
ДОШАО ЈЕ СВЕСТИ
И ПРЕПОЗНАО ИХ...

БОБ...
ПИШОН!
КАКАВ
НЕВЕРОВАТАН
СЛУЧАЈ!

УЧИНИТЕ
УСЛУГУ...
ОГРОМНУ...
ПРЕ
НО ШТО
УМРЕМ...
ОСЕЋАМ...
ИЗГУБЉЕН
САМ...

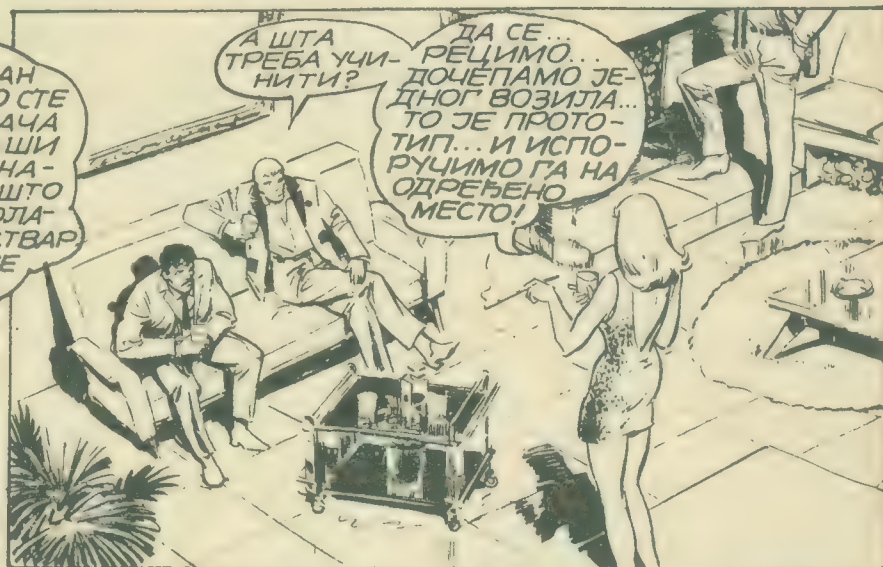
ПОЛ ДИМА
ЈЕ УМРО.
АЛИ, ПРЕ НО ШТО
ЈЕ ИЗДАХНУО БОБ
И ПИШОН СУ ДАЛИ
ОБЕЋАЊЕ ДА ЋЕ
УЧИНИТИ ОНО ШТО
ОД ЊИХ ТРАЖИ...

И ЗБОГ ТОГ ОБЕЋАЊА
ДОШЛИ СУ НА САСТАНАК
У ХОТЕЛ "КОМОДОР"

ОДМАХ ЋУ
ПРЕЋИ НА
СТВАР...

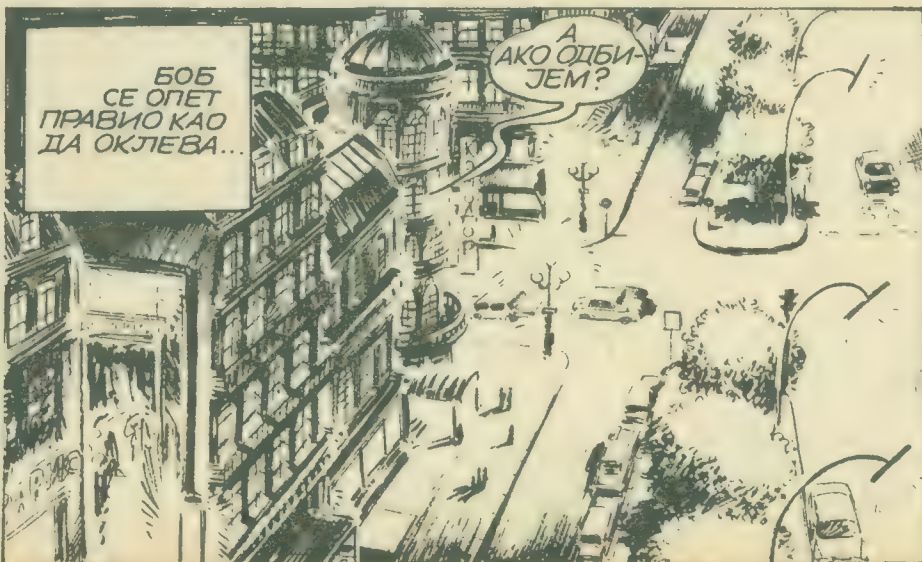

ПОТРЕБАН
МИ ЈЕ ОДЛИЧАН
ПИЛОТ КАО ШТО СТЕ
ВИ И ДВА ВОЗАЧА
КАО ШТО СУ ВАШИ
ПРИЈАТЕЉИ! НА-
ГРАДА ЈЕ, КАО ШТО
ЗНАТЕ, 50.000 ДОЛА-
РА! ВАША ЈЕ СТВАР
КАКО ЋЕТЕ ЈЕ
ПОДЕЛИТИ!

А ШТА
ТРЕБА УЧИ-
НИТИ?

ДА СЕ...
РЕЦИМО...
ДОЧЕПАМО ЈЕ-
ДНОГ ВОЗИЛА...
ТО ЈЕ ПРОТО-
ТИП... И ИСПО-
РУЧИМО ГА НА
ОДРЕЂЕНО
МЕСТО!

БОБ
СЕ ОПЕТ
ПРАВИО КАО
ДА ОКЛЕВА...

А
АКО ОДБИ-
ЈЕМ?

ПА...
ДРЖАЋУ ВАС
ОВДЕ... ЗАТВОРЕ-
НЕ... ДОК ТАЈ ПО-
САО НЕ ОБАВИМ
С ДРУГИМ
ЉУДИМА!

БОБ
ЈЕ ПРИСТАО...

РЕНЕ БЛАНШОН
И ПЕР КОФЛИ,
ДВА АСА, ТАКОЋЕ
СУ ПРИСТАЛИ ДА
УЧЕСТВУЈУ У АВА-
НТУРИ. БОБ ИХ ЈЕ,
НАРАВНО, УПОЗНАО
СА СВОЈИМ
ПЛАНОМ...

СУТРА-
ДАН СЕ
ЧИТАВА
ЕКИПА
НАШЛА
НА
ЈЕДНОЈ
НАПУШТЕ-
НОЈ
ФАРМИ.
ЗА СВЕ
ОСТАЛЕ
ТО ЈЕ,
НАВОДНО,
БИЛА
ЕКИПА
ФИЛМАЦИЈА
КОЈА
ТРАЖИ
ЗГОДНО
МЕСТО
ЗА
СНИМАЊЕ
ФИЛМА...

БОБ ДУГО
НИЈЕ МОГАО
ДА ЗАСПИ.
РАЗМИШЉАО
ЈЕ О ПОСЛЕ-
ДЊИМ РЕ-
ЦИМА
ПОЛА ДИМА...

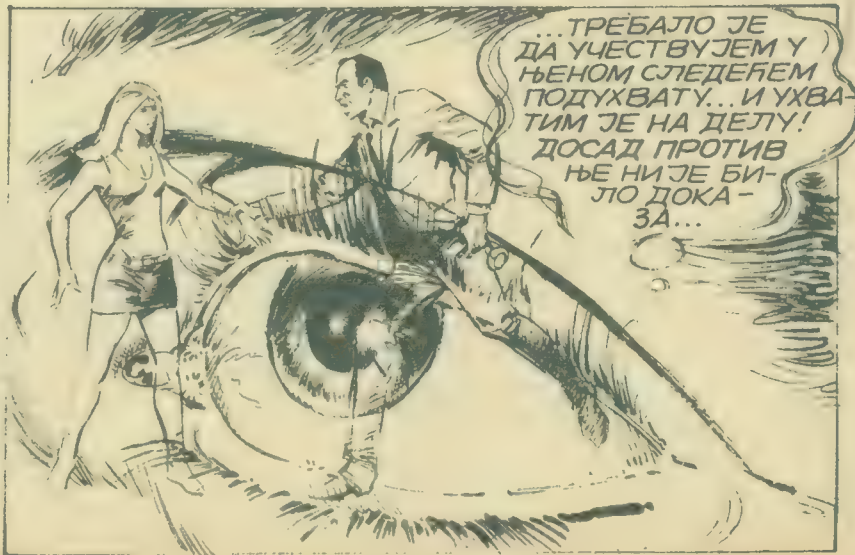
ЈА САМ
АГЕНТ ИНТЕРПО-
ЛА... БИО САМ
НА ЗАДАТКУ У
АМЕРИЦИ...
ОНДА КАД САМ
ВАМ СПАСАО
ЖИВОТ...

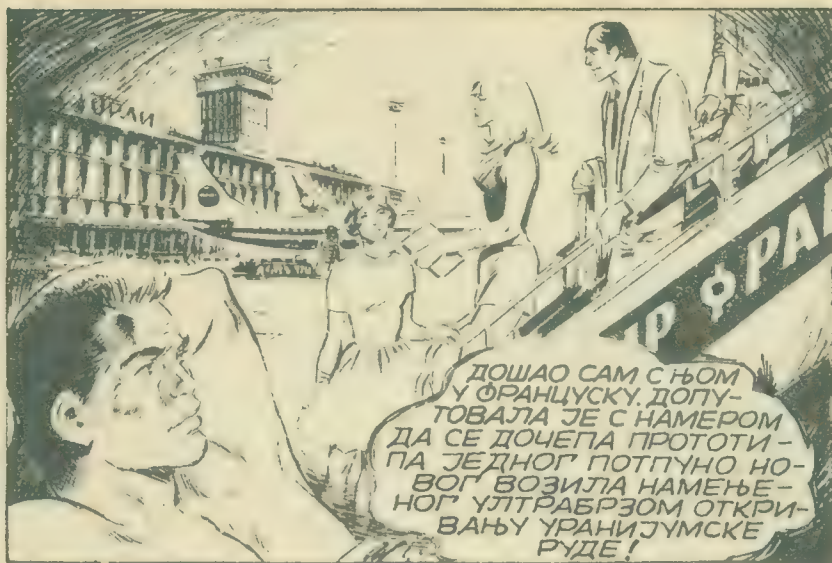

ТРЕБАЛО ЈЕ...
ПОКУШАВАО САМ... ДА
СЕ УБАЦИМ У ЈЕДНУ
МЕЂУНАРОДНУ ОРГАНИЗА-
ЦИЈУ... ИНДУСТРИЈСКИХ
ШПИЈУНА... КОЈОМ РУКО-
ВОДИ НЕКА МОЛИ СТУРМ...
ЗВАНА „ВУЧИЦА“.
УСПЕО САМ ДА ИМ СЕ
ПРИБЛИЖИМ...

ТРЕБАЛО ЈЕ
ДА УЧЕСТВУЈЕМ У
ЊЕНОМ СЛЕДЕЋЕМ
ПОДУХВАТУ... И УХВА-
ТИМ ЈЕ НА ДЕЛУ!
ДОСАД ПРОТИВ
ЊЕ НИЈЕ БИ-
ЛО ДОКА-
ЗА...

ДОШАО САМ С ЊОМ
У ФРАНЦУСКУ. ДОПУ-
ТОВАЛА ЈЕ С НАМЕРОМ
ДА СЕ ДОЧЕПА ПРОТОТИ-
ПА ЈЕДНОГ ПОТПУНО НО-
ВОГ ВОЗИЛА НАМЕЊЕ-
НОГ УЛТРАБРЗОМ ОТКРИ-
ВАЊУ УРАНИЈУМСКЕ
РУДЕ!

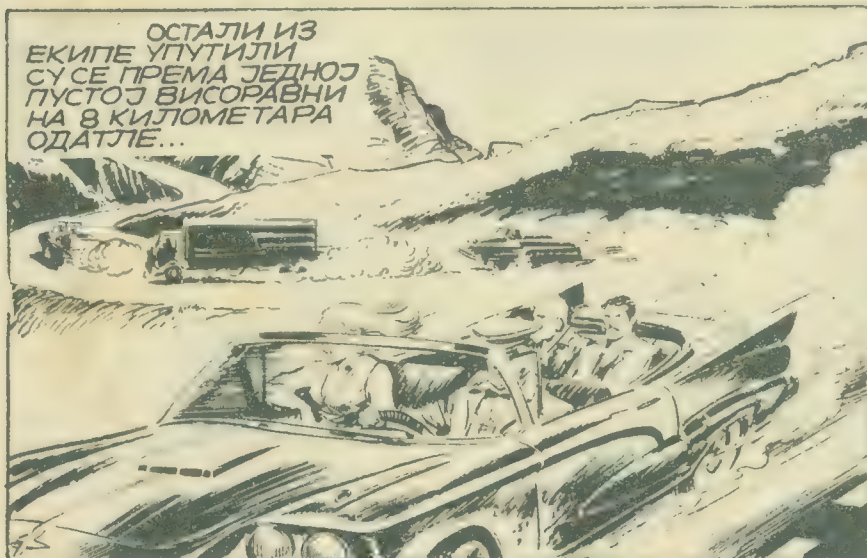

ЗНАЈУЋИ ДА
"ВУЧИЦА" НАМЕРАВА
ДА ЗА ИЗВОЂЕЊЕ
СВОГ СМЕЛОГ ПЛАНА
АНГАЖУЈЕ КАСКАДЕ-
РЕ, ПОЛ ДИМА ЈЕ ТА-
КОЋЕ СКОВАО СВОЈ
ПЛАН...

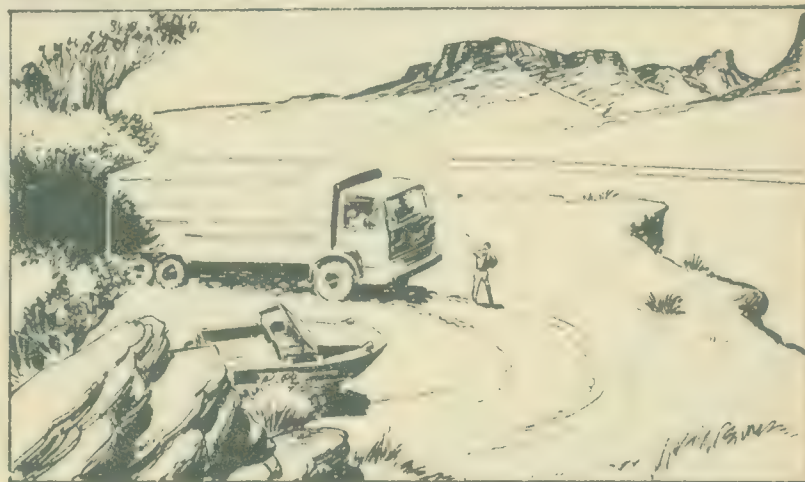
У ЗОРУ СУ БОБ, ПИШОН И "ВУЧИ-
ЦА" КРЕНУЛИ ПРЕМА ЈЕДНОМ АЕРО-
ДРОМУ ГДЕ ИХ ЈЕ ОЧЕКИВАО СПЕ-
ЦИЈАЛНИ ТЕРЕТНИ АВИОН...

САД ЈЕ
ТРЕБАЛО
ДА БОБ
ОСТВАРИ
ТАЈ ПОЛОВ
ПЛАН...
СА
ЗНАЊЕМ
ИНТЕРПО-
ЛА РАЗУМЕ
СЕ...

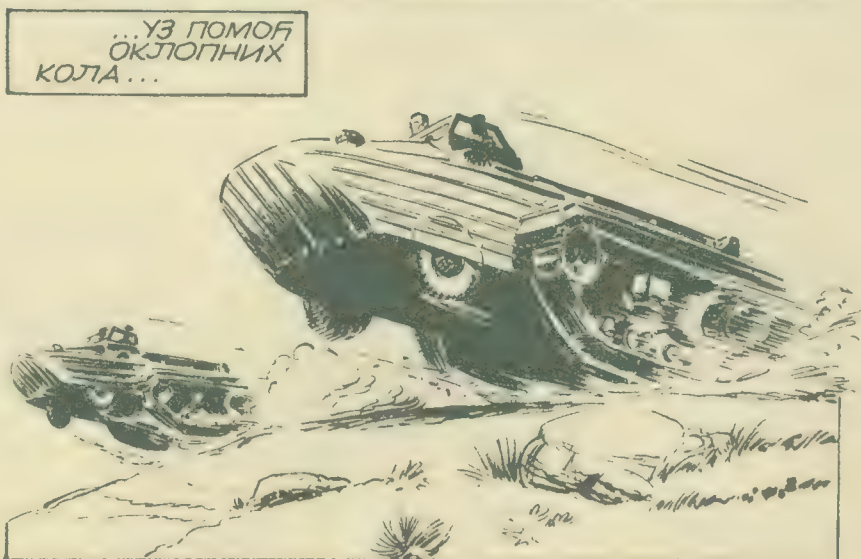
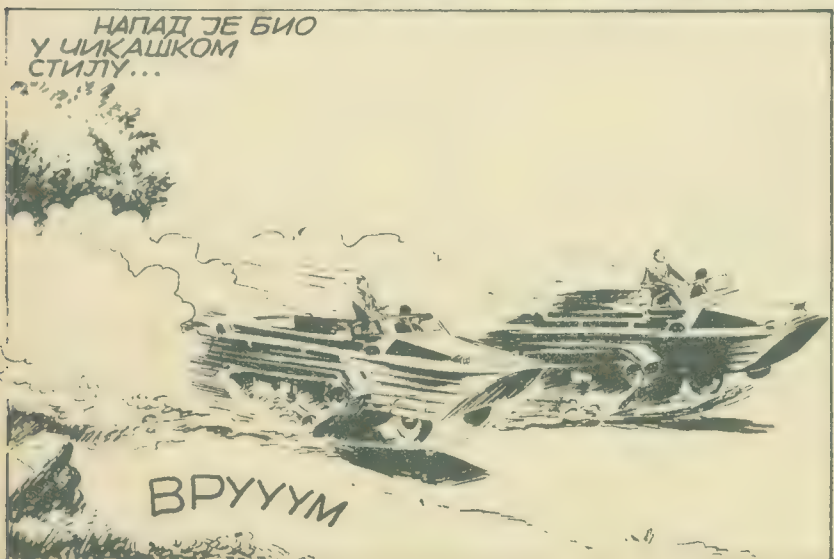
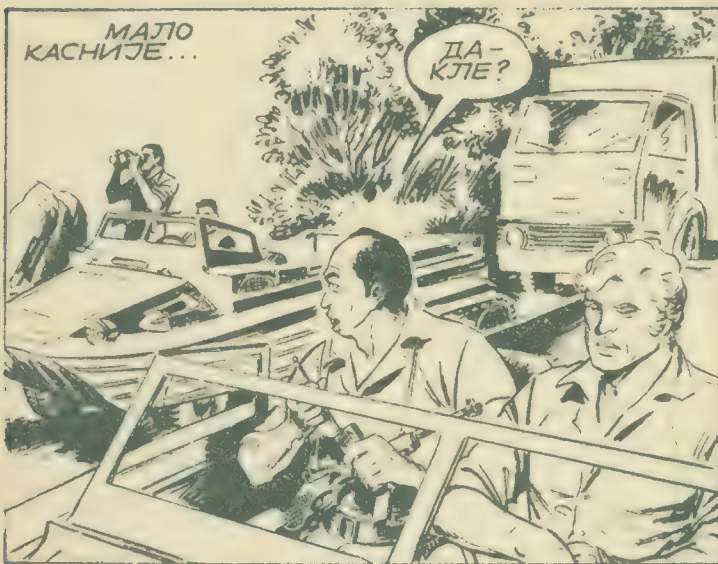

ОСТАЛИ ИЗ
ЕКИПЕ УПУТИЛИ
СУ СЕ ПРЕМА ЈЕДНОЈ
ПУСТОЈ ВИСОРАВНИ
НА 8 КИЛОМЕТРА
ОДАТЈЕ...

У 9 ЧАСОВА ДВОЈА "ТЕРЕТНА КОЛА" И КАМИОН
ЗАУЗЕЛА СУ МЕСТА У БЛИЗИНИ ВИСОРАВНИ...

У 19 ЧАСОВА
И 15 МИНУТА...
ЈЕДАН КОНВОЈ
ПРИБЛИЖАВАО
СЕ ВИСОРАВНИ...

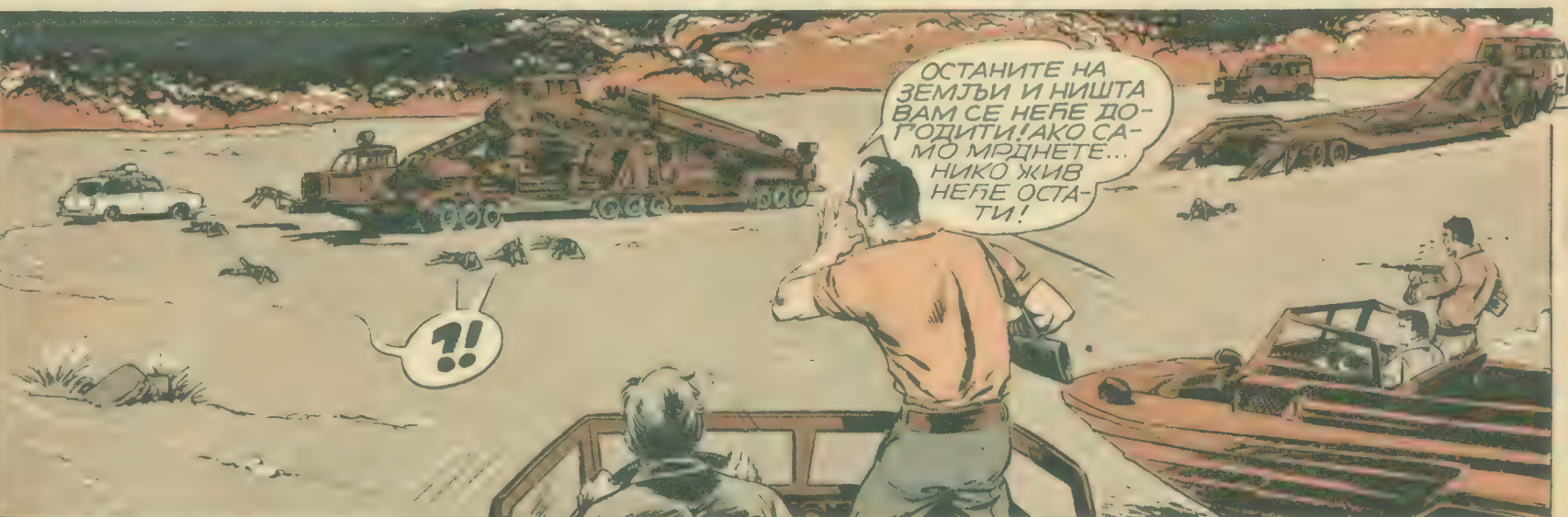

ГАНГСТЕРИ И ЊИХОВИ
ТОБОЖЊИ ПОМАГАЧИ НАПА-
ЛИ СУ ПОСАДУ ВОЗИЛА ЗА
ИСТРАЖИВАЊЕ УРАНИЈУМА...

ШТА...
ШТА СЕ ТО
ДОГАЂА?
ЗАШТО?

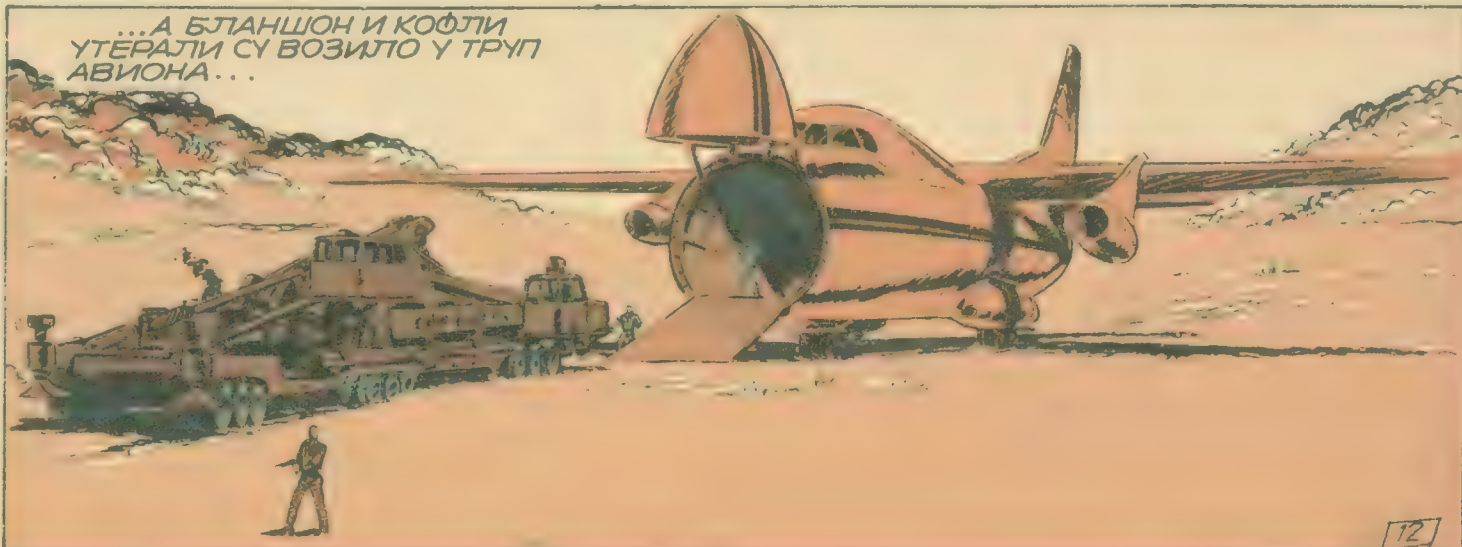

ПОШАЉИ
ИМ
ЈЕДНУ
ОПОМЕНУ,
ДЕЈВЕ!

СВЕ СЕ
ЗАТИМ
ОДВИЈАЛО
МУЊЕВИТОМ
БРЗИНОМ
И ТАЧНО
ПО ПЛАНУ.
БОБ ЈЕ
СЛЕТЕО
НА МАЛУ
ЗАРАВАН
ГДЕ ЈЕ
ОТКРИВАЧ
УРАНИЈУМА
ТРЕБАЈЛО
ДА
ПРОЋЕ
КРОЗ
ПОСЛЕДЊЕ
ПРОБЕ...

...А БЛАНШОН И КОФЛИ
УТЕРАЛИ СУ ВОЗИЛО У ТРУП
АВИОНА...

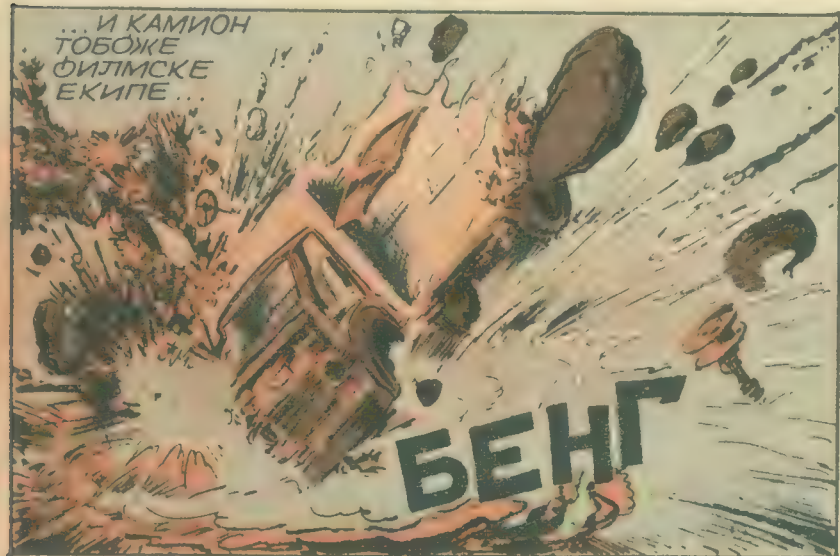

И АВИОН ЈЕ
ОДМАХ ЗАТИМ УЗЛЕТЕО
ПРЕД ЗАПАЊЕНИМ ПО-
ГЛЕДОМ ЗБУЊЕНЕ ПО-
САДЕ ТРАГАЧА ЗА
УРАНИЈУМОМ...

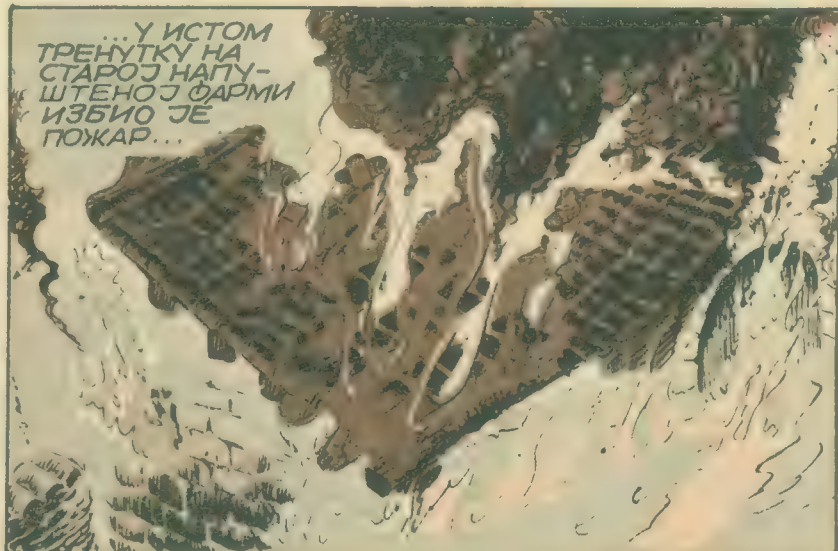
ТЕК ШТО СЕ
АВИОН УДАЉИО НЕКО-
ЛИКО СТОТИНА МЕТАРА,
ДВЕ ЈАКЕ ЕКСПЛОЗИЈЕ
РАЗНЕТЕ СУ ОКЛОПНА
КОЛА...

БРУМ!

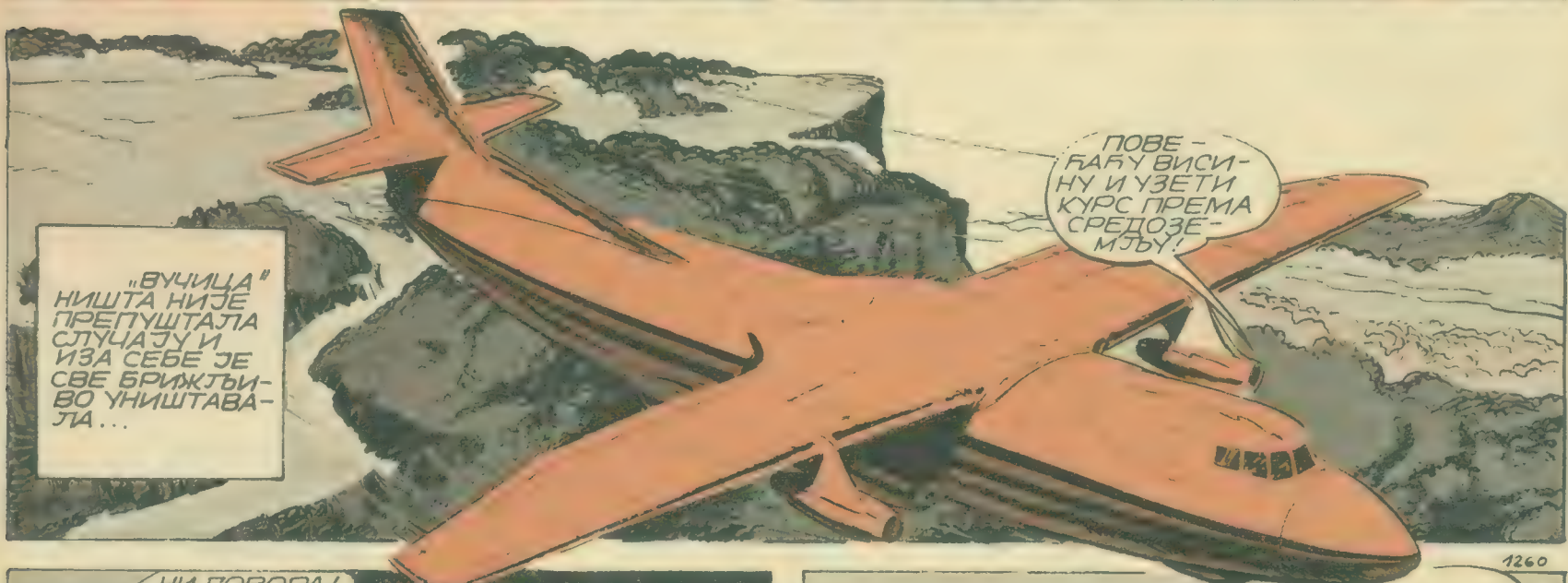

...И КАМИОН
ТОБОЖЕ
ФИЛМСКЕ
ЕКИПЕ...

БЕНГ

...У ИСТОМ
ТРЕЊУТКУ НА
СТАРОЈ НАПУ-
ШТЕНОЈ ФАРМИ
ИЗБИО ЈЕ
ПОЖАР...

"ВУЧИЦА"
НИШТА НИЈЕ
ПРЕПУШТАЛА
СЛУЧАЈУ И
ИЗА СЕБЕ ЈЕ
СВЕ БРИЖЉИ-
ВО УНИШТАВА-
ЛА...

ПОВЕ-
ЋАЋУ ВИСИ-
НУ И УЗЕТИ
КУРС ПРЕМА
СРЕДОЗЕ-
МЉУ!

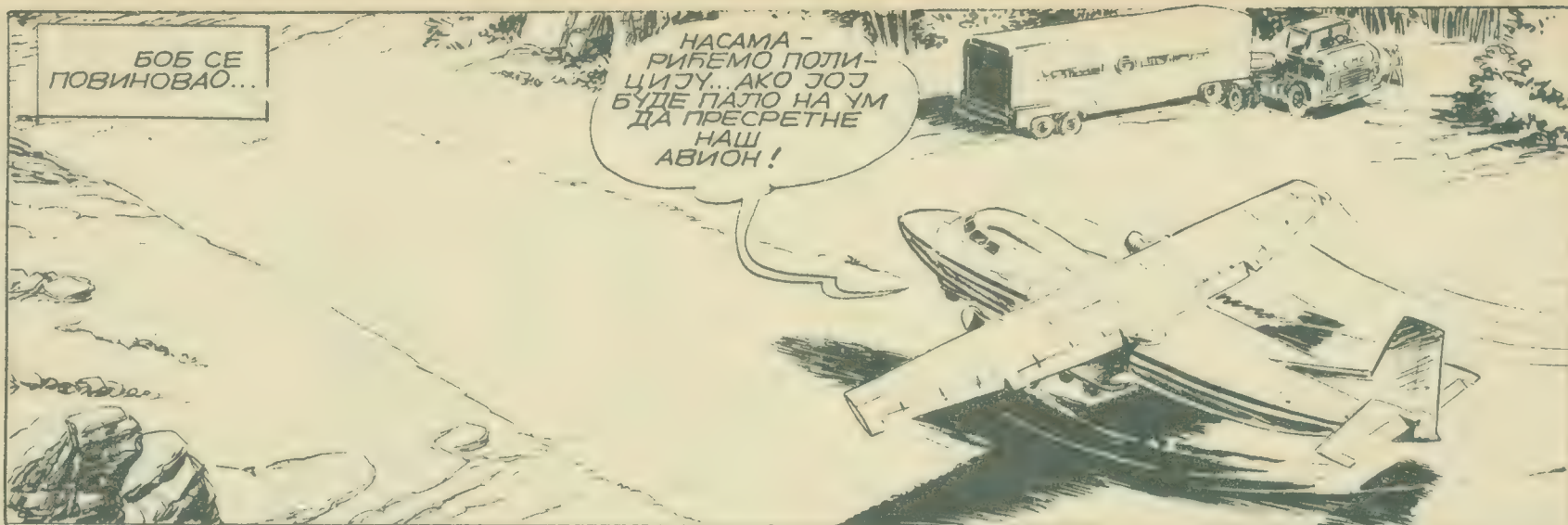

НИ ГОВОРА!
ОСТАНИТЕ НА
ОВОЈ ВИСИНИ И
ЗАОКРЕНИТЕ
ОКО ОНОГ БРДА
ДОЛЕ!

БРДО
ЗАКЛАЊА
ЈЕДНУ МОЧВА-
РУ НА КОЈУ БЕ-
ТЕ СЕ СПУСТИТИ!
ТАМО НАС ВЕЋ
ОЧЕКУЈУ!

1260

БОБ СЕ
ПОВИНОВАО...

НАСАМА -
РИБЕМО ПОЛИ-
ЦИЈУ... АКО ЈОЈ
БУДЕ ПАЛО НА УМ
ДА ПРЕСРЕТНЕ
НАШ
АВИОН!

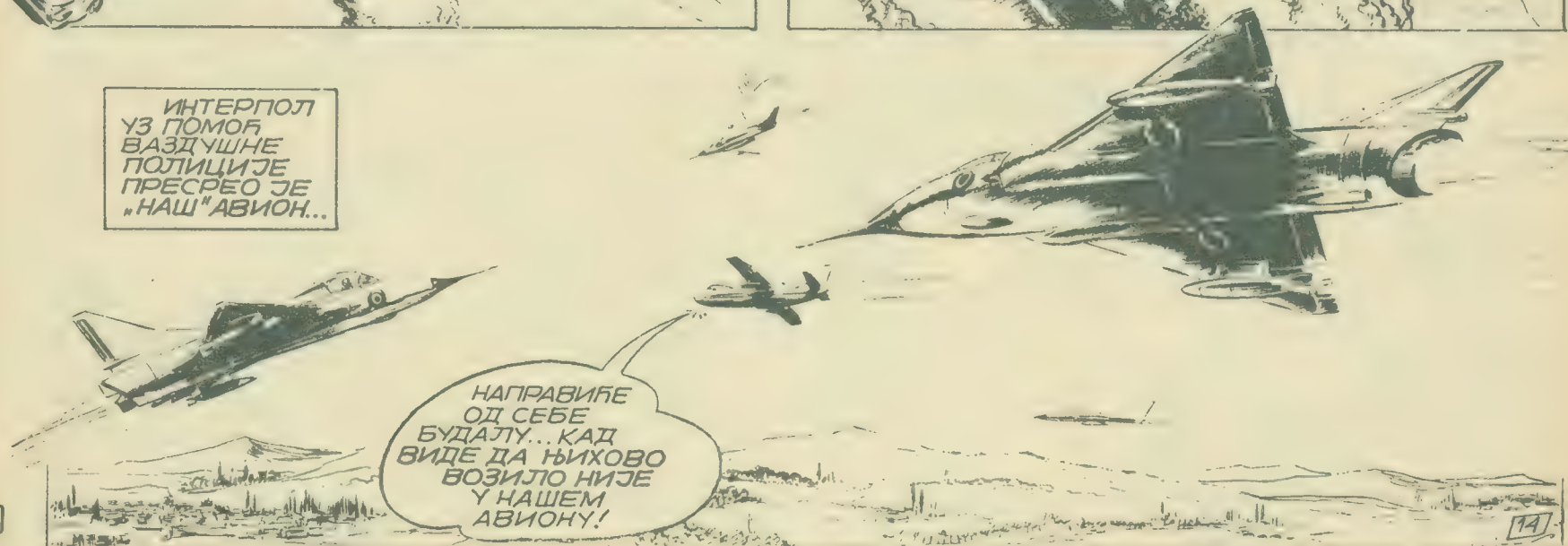
БОБ И ПИШОН,
КОЈИ СУ ПОМОГУ
ЈЕДНОГ ТОКИ-
ВОКИ АПАРАТА
СКРИВЕНОГ У
ТАБАКЕРИ, ОБА-
ВЕСТИЛИ ПОЛИ-
ЦИЈУ О ПРАВЦУ
ЛЕТА, ЈЕДВА СУ
САКРИЛИ ИЗРАЗ
РАЗОЧАРЕЊА...

НИШТА
ЈОЈ ТО НЕ
ВРЕДИ: ЈА САМ
ТУ ДА ОБАВЕ-
СТИМ ПОЛИЦИ-
ЈУ... КАД БУДЕ
ПРЕСРЕЛА
АВИОН!

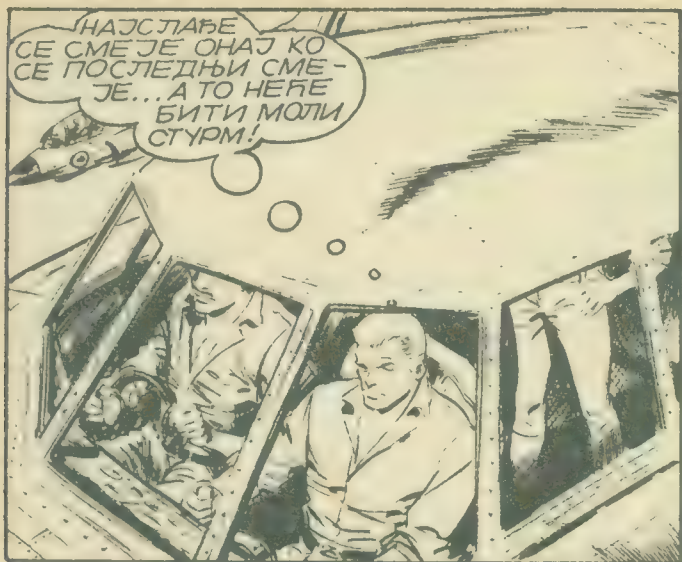

А САД
МОЖЕТЕ
УЗЕТИ КУРС
ПРЕМА
СРЕДОЗЕ-
МНОМ МОРУ,
ГОСПОДИ-
НЕ МАЈАР!

ИНТЕРПОЛ
УЗ ПОМОЋ
ВАЗДУШНЕ
ПОЛИЦИЈЕ
ПРЕСРЕО ЈЕ
"НАШ" АВИОН...

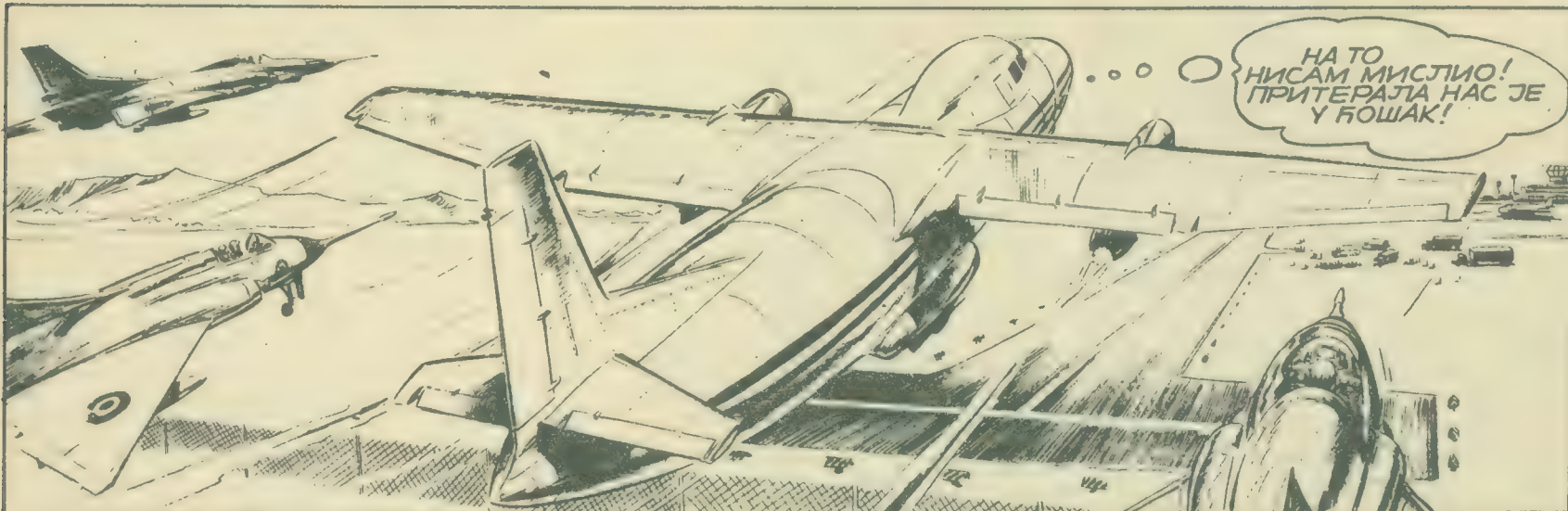
НАПРАВИТЕ
ОД СЕБЕ
БУДАЛУ... КАД
ВИДЕ ДА ЊИХОВО
ВОЗИЛО НИЈЕ
У НАШЕМ
АВИОНУ!

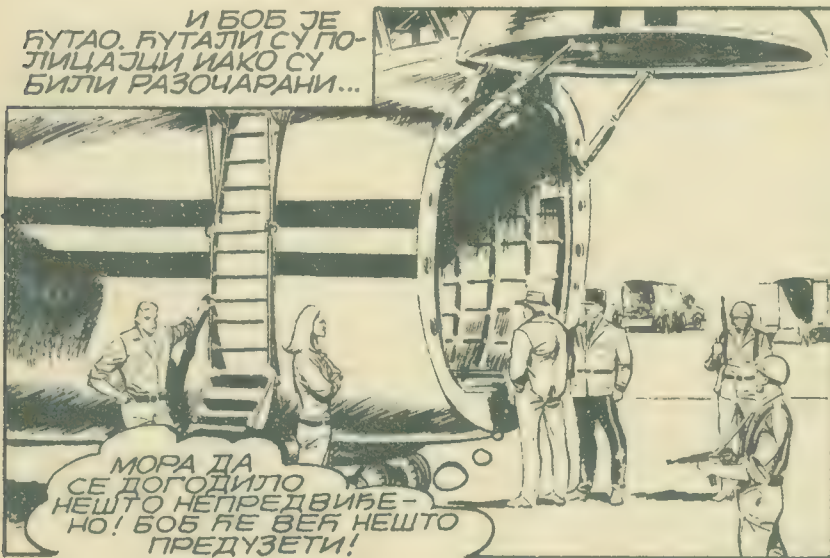
НАЈСЛАБЕ
СЕ СМЕЈЕ ОНАЈ КО
СЕ ПОСЛЕДЊИ СМЕ-
ЈЕ... А ТО НЕЋЕ
БИТИ МОЛИ
СТУРМ!

АЛИ,
ВУЧИЦА ЈЕ
ИЗГЛЕДА
МИСЛИЛА
НА СВЕ...

НЕ ЗАБО-
РАВИТЕ, ГОСПОДО,
ДА СУ ВАШИ ПРИЈА-
ТЕЉИ КАСКАДЕРИ ОТИ-
ШЛИ С КАМИОНОМ И
БИЋЕ ЛИКВИДИРАНИ
АКО ДОБЕТЕ У
ИСКУШЕЊЕ ДА
ПРОГНО-
ВОРИТЕ!

НА ТО
НИСАМ МИСЛИО!
ПРИТЕРАЈА НАС ЈЕ
У БОШАК!

И БОБ ЈЕ
БУТАО. БУТАЛИ СУ ПО-
ЛИЦИЈИ ИАКО СУ
БИЛИ РАЗОЧАРАНИ...

МОРА ДА
СЕ ДОГОДИЛО
НЕШТО НЕПРЕДВИЂЕ-
НО! БОБ НЕ ВЕЋ НЕШТО
ПРЕДУЗЕТИ!

ВУЧИЦА
ЈЕ ИЗДАЈЛА
НОВО
НАРЕЂЕЊЕ...

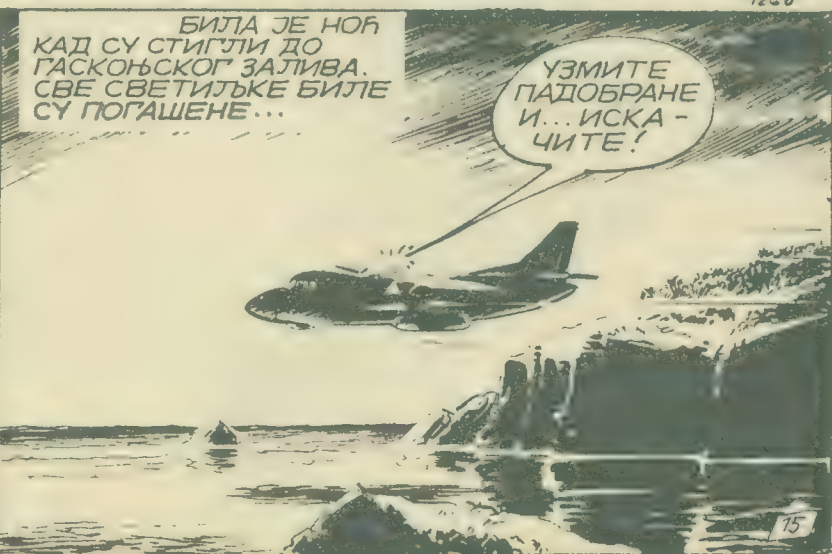

УЗМИТЕ
САД ПРАВАЦ
ПРЕМА
АТЛАНТИКУ...
ТАЧНИЈЕ
ПРЕМА
ГАСКО-
ЊСКОМ
ЗАЛИВУ!

МИСЛИО САМ
ДА НАС ВАШ
БРОД ЧЕКА НА
СРЕДОЗЕМНОМ
МОРУ?!

ТАЧНО!
АЛИ ДО
ЊЕГА НЕЋЕ-
МО СТИЋИ
АВИО-
НОМ!

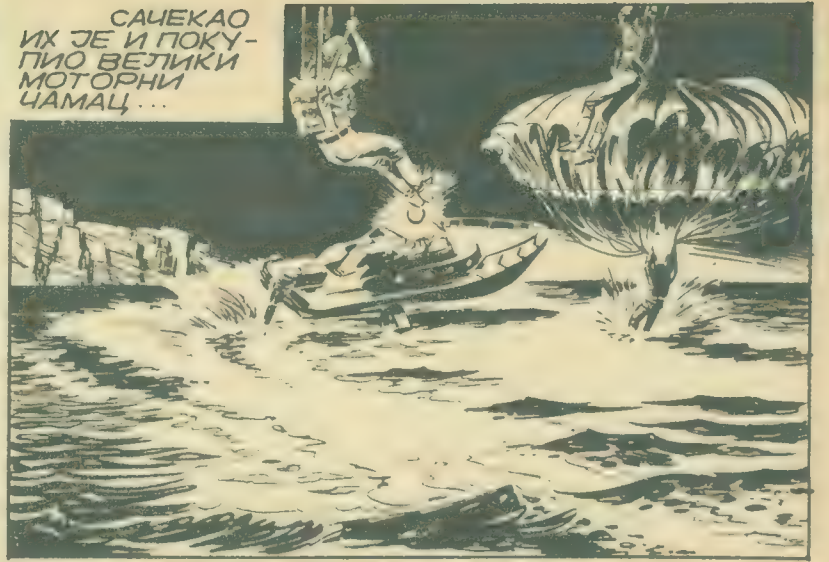

БИЛА ЈЕ НОЋ
КАД СУ СТИГЛИ ДО
ГАСКОЊСКОГ ЗАЛИВА.
СВЕ СВЕТИЉКЕ БИЛЕ
СУ ПОГАШЕНЕ...

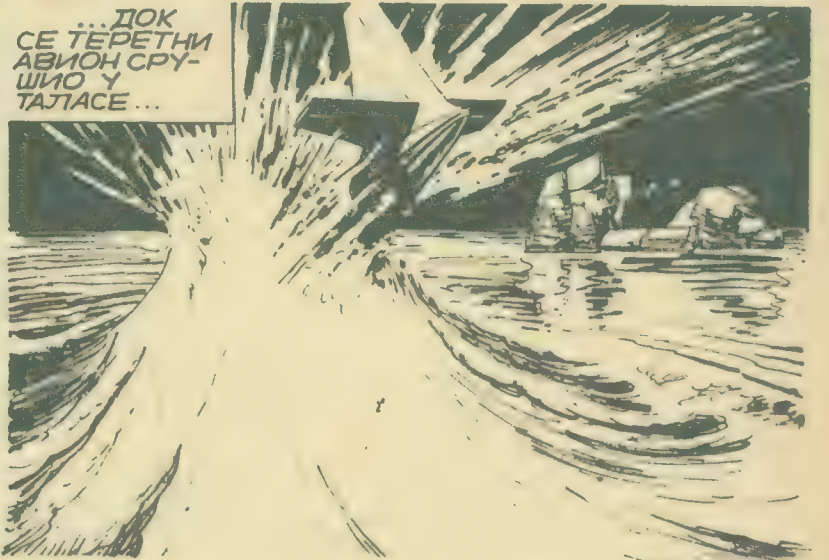
УЗМИТЕ
ПАДОБРАНЕ
И... ИСКА-
ЧИТЕ!

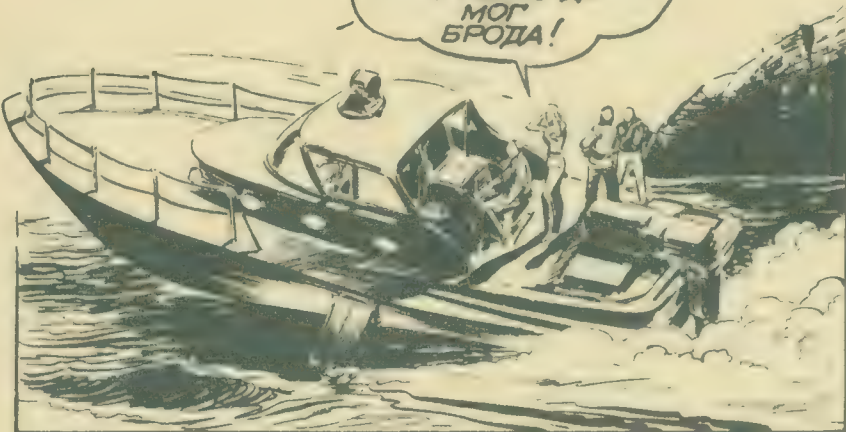
САЧЕКАО
ИХ ЈЕ И ПОКУ-
ПИО ВЕЛИКИ
МОТОРНИ
ЧАМАЦ...

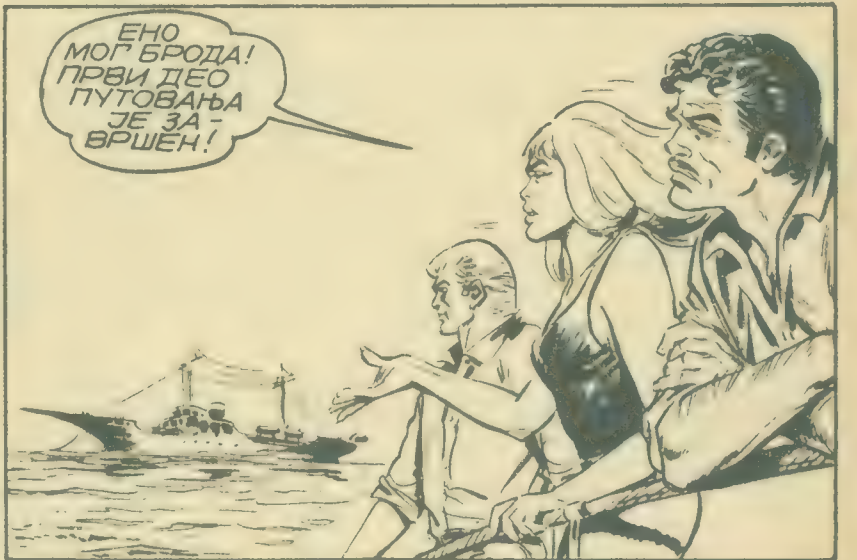
...ДОК
СЕ ТЕРЕТНИ
АВИОН СРУ-
ШИО У
ТАЛАСЕ...

ТРЕБАЈЕ
НАМ ДВА ДАНА
ДА ОПЛОВИМО
ШПАНИЈУ И СТИ-
ГНЕМО ДО
МОГ
БРОДА!

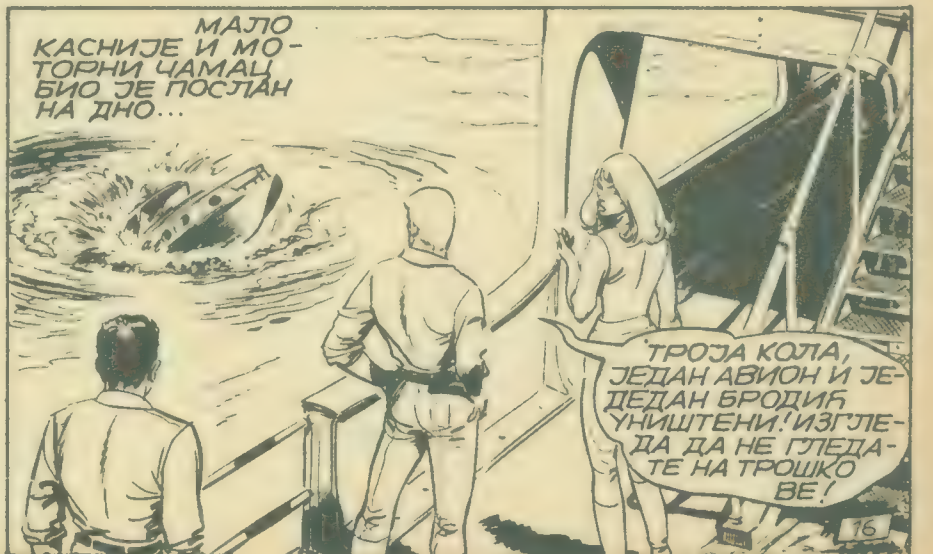

ЕНО
МОГ БРОДА!
ПРВИ ДЕО
ПУТОВАЊА
ЈЕ ЗА-
ВРШЕН!

ЈОШ
ОВЕ НОЋИ
ПРЕУЗЕЋЕМО
"ПАКЕТ"!

МАЛО
КАСНИЈЕ И МО-
ТОРНИ ЧАМАЦ
БИО ЈЕ ПОСТАН
НА ДНО...

ТРОЈА КОЛА,
ЈЕДАН АВИОН И ЈЕ-
ДАН БРОДИЋ
УНИШТЕНИ! ИЗГЛЕ-
ДА ДА НЕ ГЛЕДА-
ТЕ НА ТРОШКО
ВЕ!

ПИХ!
УНАЈМЉЕН
МАТЕРИЈАЛ...
И НИЈЕ
СКУП!

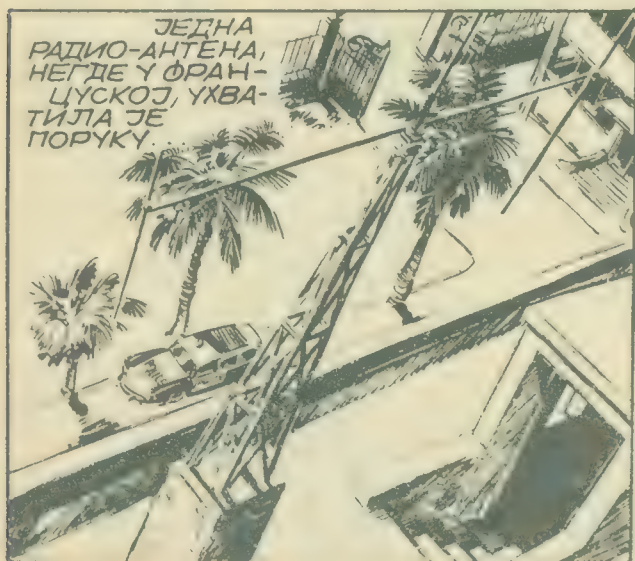
БОБ И ПИШОН
ЗАТРАЖИЛИ СУ ДА ИМ
СЕ ДОЗВОЛИ ДА СЕ МА-
ЛО ОДМОРЕ. ДОДЕЉЕНА
ИМ ЈЕ ЈЕДНА КАБИНА...

У СТВАРИ,
ХТЕЛИ СУ ДА УСПО-
СТАВЕ ВЕЗУ СА
ИНТЕРПОЛОМ...

АЛФА 1
ЗОВЕ АЛФУ 2.
АЛФА 1 ЗОВЕ
АЛФУ 2.
ЧУЈЕТЕ ЛИ
МЕ? ОДГО-
ВОРИТЕ!

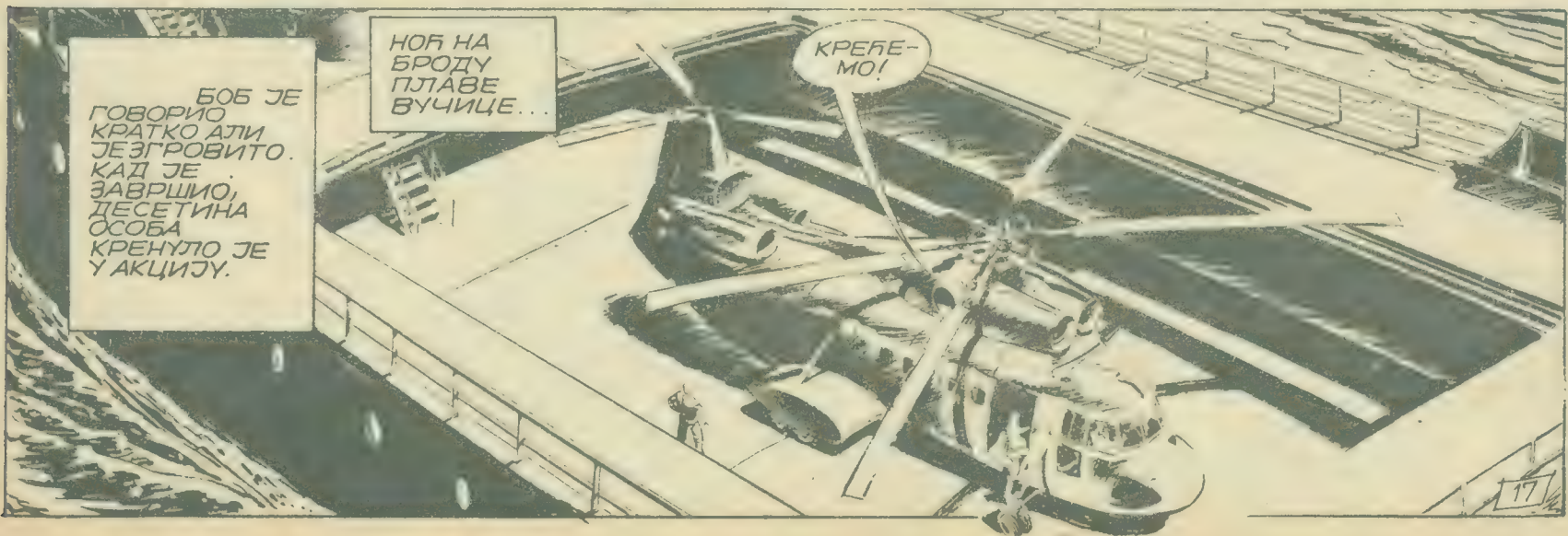

ЈЕДНА
РАДИО-АНТЕНА,
НЕГДЕ У ФРАН-
ЦУСКОЈ, УХВА-
ТИЛА ЈЕ
ПОРУКУ.

ИСПОД
ТЕ АНТЕНЕ
БИЛА ЈЕ
ЧИТАВА
ЕКИПА...

ОВДЕ АЛФА 2!
ЧУЈЕМ ТЕ,
АЛФА 1!
- ГОВОРИ!

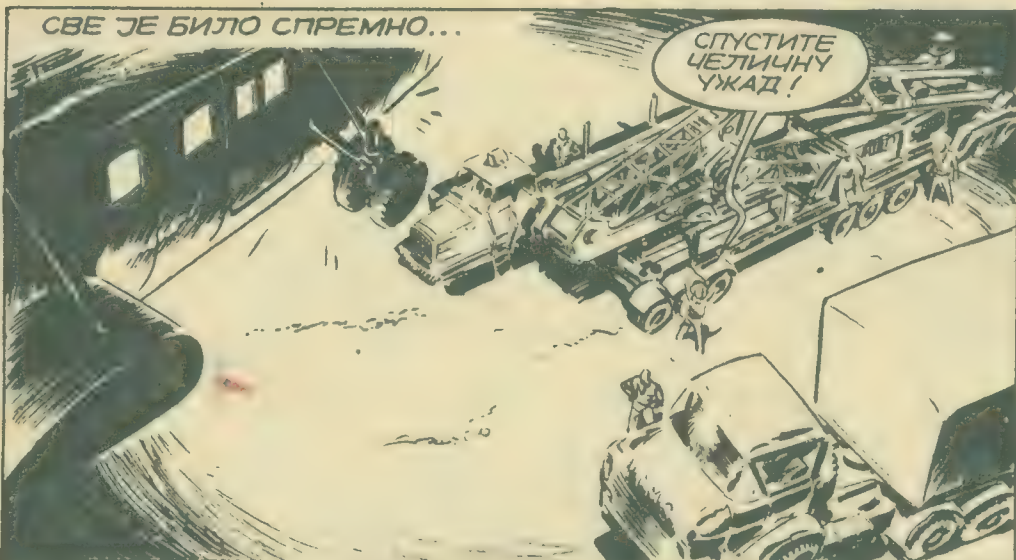
БОБ ЈЕ
ГОВОРИО
КРАТКО АЛИ
ЈЕ ЗГРОВИТО.
КАД ЈЕ
ЗАВРШИО,
ДЕСЕТИНА
ОСОБА
КРЕНУЛО ЈЕ
У АКЦИЈУ.

НОБ НА
БРОДУ
ПЛАВЕ
ВУЧИЦЕ...

КРЕЋЕ-
МО!

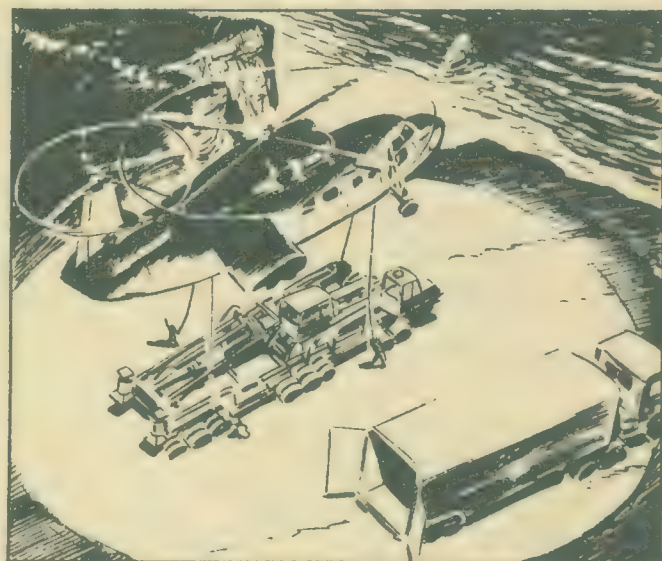

КАМИОН
С ДРАГОЦЕНИМ
ТЕРЕТОМ ЧЕКАО
НА ВРХУ ЈЕДНЕ
СТЕНЕ, ДАЛЕКО
ОД СВАКОГ
НАСЕЉА.

СВЕ ЈЕ БИЛО СПРЕМНО...

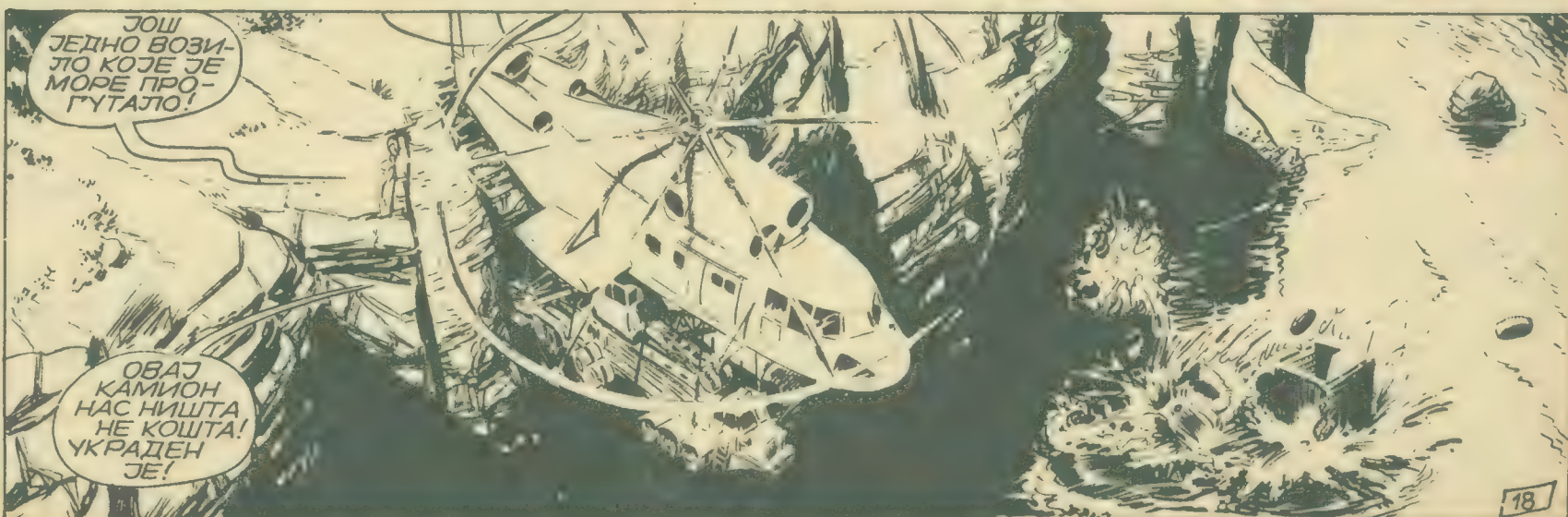
СПУСТИТЕ
ЦЕЛИЧНУ
УЖАД!

ВИ СЕ
УКРЦАЈТЕ!
САМО ДА ПО-
КРЕНЕМ КАМИ-
ОН... ПА ЋУ ВАМ
СЕ ПРИДРУ-
ЖИТИ!

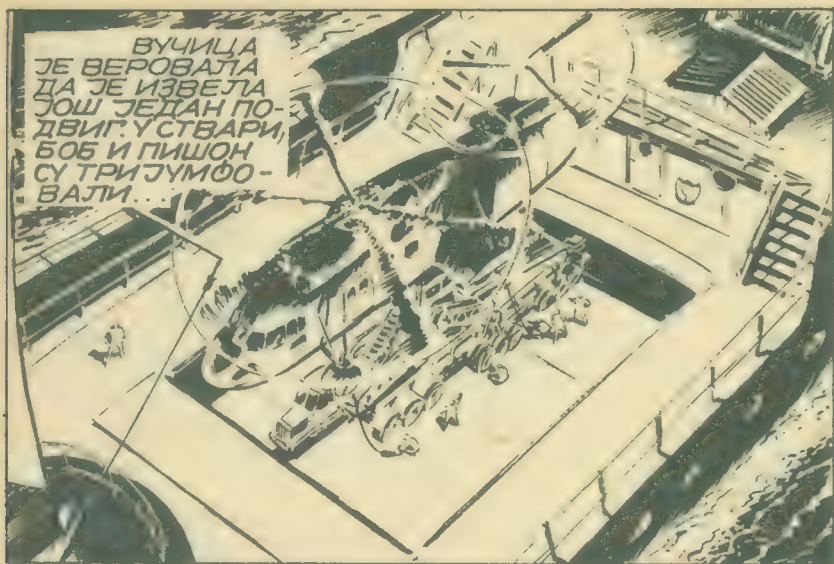
1260

ЈОШ
ЈЕДНО ВОЗИ-
ЛО КОЈЕ ЈЕ
МОРЕ ПРО-
ГУТАЛО!

ОВАЈ
КАМИОН
НАС НИШТА
НЕ КОШТА!
УКРАДЕН
ЈЕ!

18

ВУЧИЦА
ЈЕ ВЕРОВАТНО
ДА ЈЕ ИЗВЕЛА
ЈОШ ЈЕДАН ПО-
ДВИГУ СТВАРИ,
БОБ И ПИШОН
СУ ТРИЈУМФО-
ВАЛИ...

АЛИ,
ПРЕОСТАО
ИМ ЈЕ ЈОШ
ПОСЛЕДЊИ
ЧИН...

РЕНЕ!
ПЈЕР!
УСКАЧИТЕ...
БРЗО!

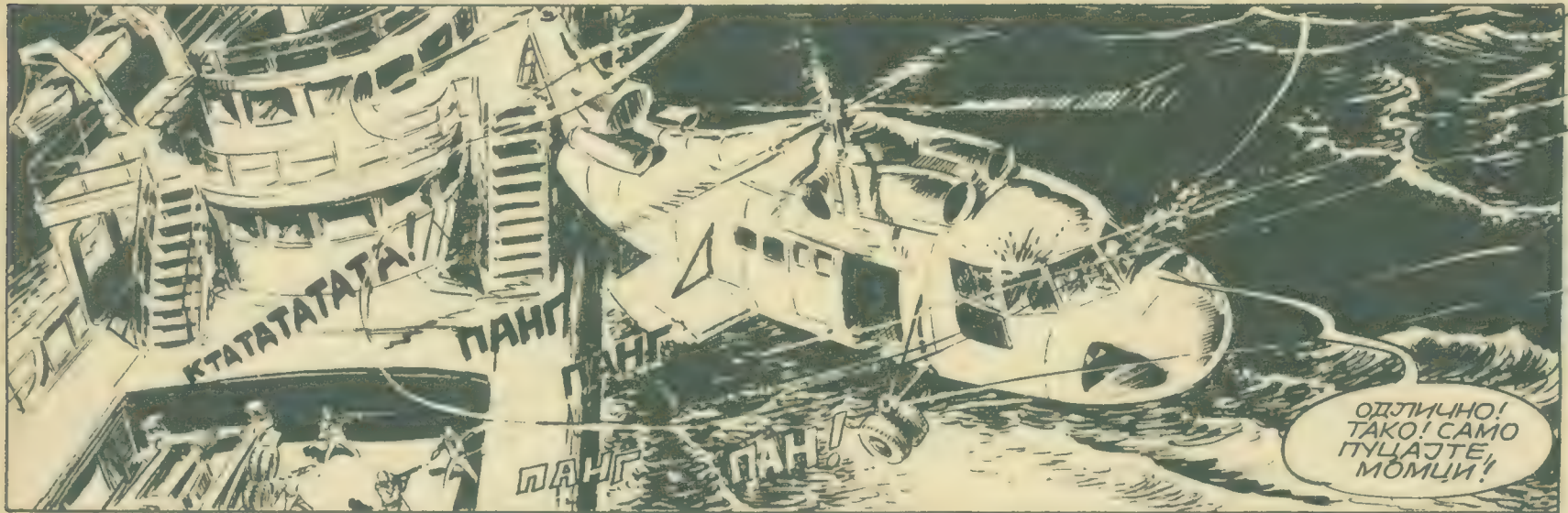

АЛИ...
ШТА САД
ОВО
ЗНАЧИ?

ВУЧИ-
ЦА ЈЕ
ОДМАХ
СХВАТИ-
ЛА...

НЕГЕ-
МО ИМ
ДОПУСТИТИ
ДА УМАКНУ!
ПУЦАЈТЕ!
ОБОРИТЕ
ИХ!

КТАТАТАТА!

ПАНГ

ПАНГ

ПАН!

ОДЛИЧНО!
ТАКО! САМО
ПУЦАЈТЕ,
МОМЦИ!

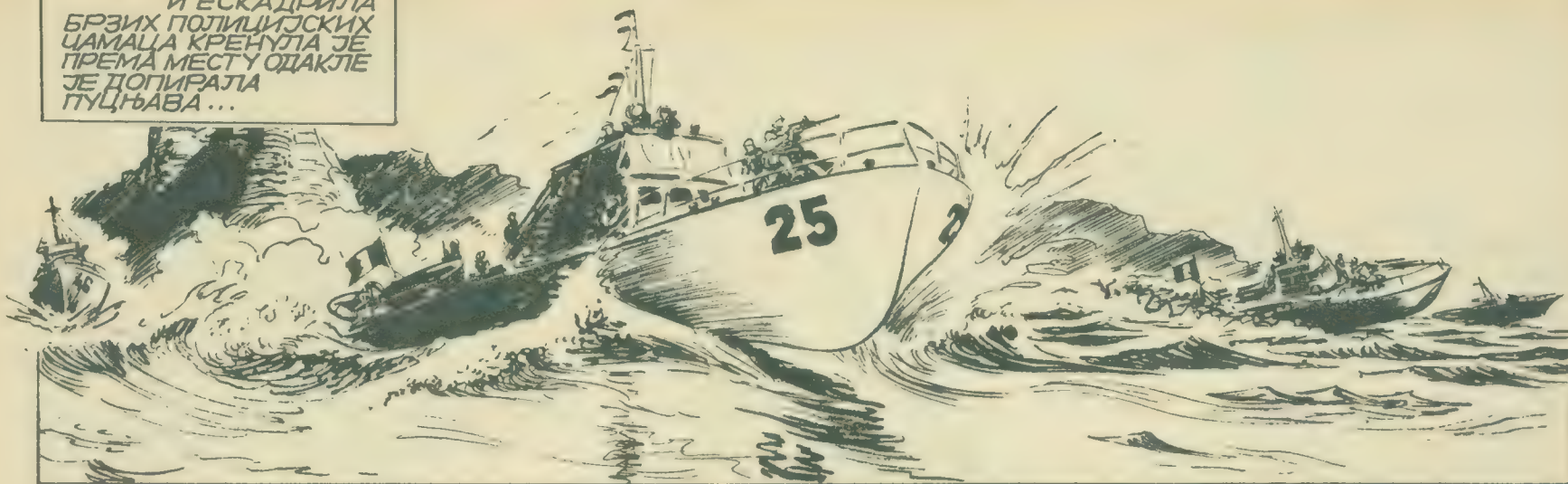

ШТА ТИ ЈЕ?
ПРВИ ПУТ ВИДИМ
ДА СЕ ЈЕДАН
ПИЛОТ РАДУЈЕ
ШТО ПУЦАЈУ
У ЊЕГА!

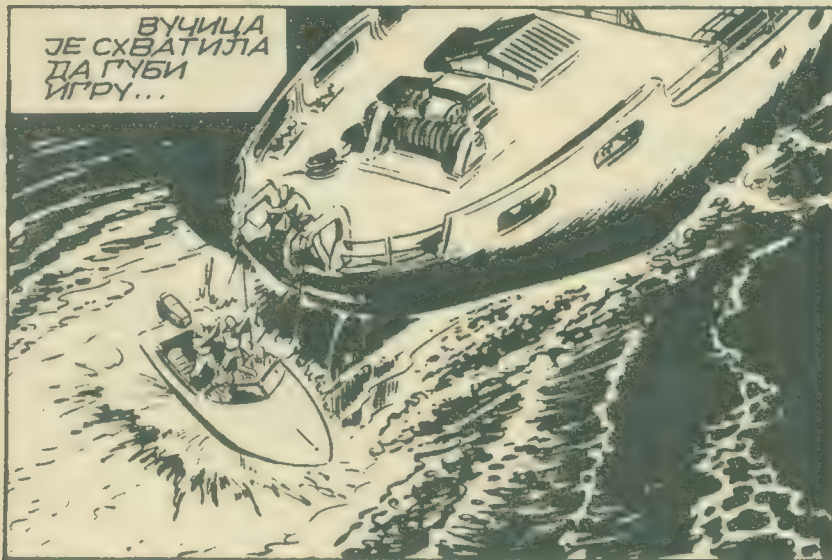

ПРЕДВИДЕО
САМ ОВУ ПУ-
ЦЊАВУ! ТИМЕ
САМА ВУЧИЦА
ОБАВЕШТАВА
ПОЛИЦИЈСКЕ
ЧАМЦЕ ДА
КРЕНУ У
АКЦИЈУ!

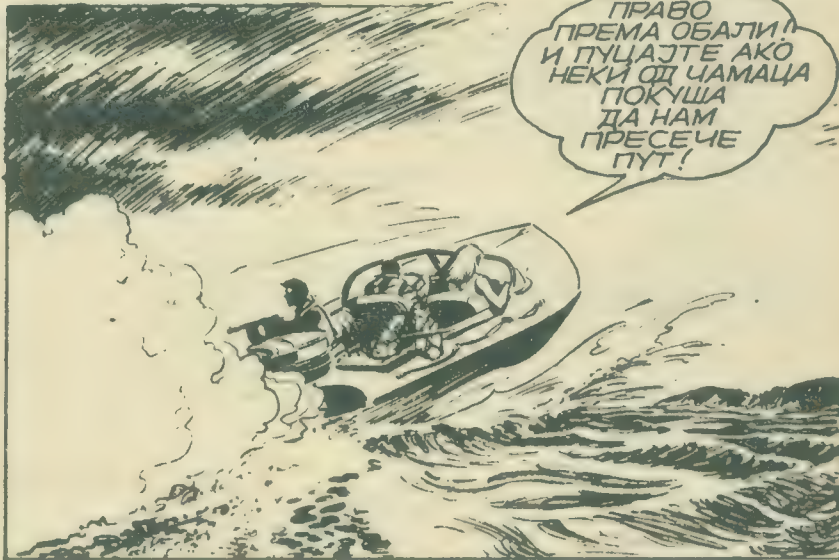
И ЕСКАДРИЛА
БРЗИХ ПОЛИЦИЈСКИХ
ЧАМАЦА КРЕНУЛА ЈЕ
ПРЕМА МЕСТУ ОДАКЛЕ
ЈЕ ДОПИРАЛА
ПУЦЊАВА...

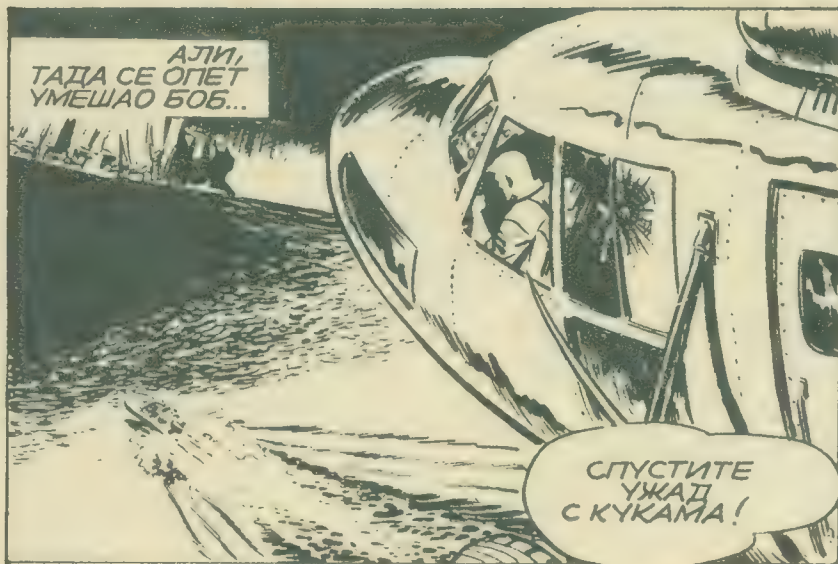
ВУЧИЦА
ЈЕ СХВАТИЛА
ДА ГУБИ
ИГРУ...

ПРАВО
ПРЕМА ОБАЛИ!
И ПУЦАЈТЕ АКО
НЕКИ ОД ЧАМАЦА
ПОКУША
ДА НАМ
ПРЕСЕЧЕ
ПУТ!

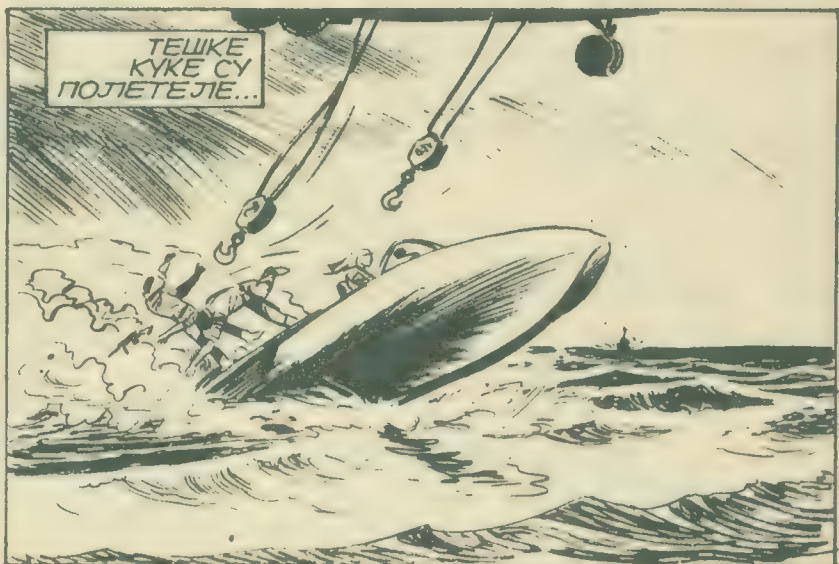

АЛИ,
ТАДА СЕ ОПЕТ
УМЕШАО БОБ...

СПУСТИТЕ
УЖАД
С КУКАМА!

ТЕШКЕ
КУКЕ СУ
ПОЛЕТЕЛЕ...

И УПЕЦАЈЕ
ВУЧИЦИН ЧАМАЦ.

ВУЧИЦА
УХВАЋЕНА
НА УДИЦУ!
ЈЕ ЛИ ТО ЛОВ
ИЛИ РИ-
БОЛОВ?

ТО И
НИЈЕ ВАЖНО!
ЈА УЖИВАМ
И У ЈЕДНОЈ
И У ДРУГОЈ
ВРСТИ
СПОРТА!

крај

1260

20

СКИД СОЛО

СОЛО СКИД СЕ УВЕК РАДО ПОЈАВЉИВАО НА ЛОКАЛНИМ ТРКАМА... ТАКО ЈЕ И САД УПРАВО ПОБЕДИО НА ЈЕДНОЈ МАЛОЈ ТРКАЧКОЈ СТАЗИ У СЕВЕРНОЈ ЕНГЛЕСКОЈ. ПОСЛЕ ТРКЕ НАВАЛИЛИ СУ ЛОВЦИ НА АУТОГРАМЕ...

МИСТЕР СОЛО, ДА ЛИ БИСТЕ МИ СЕ ПОТПИСАЛИ У ОВОЈ КЊИЖИЦИ! ОДМАХ СЕ ВРАЋАМ...

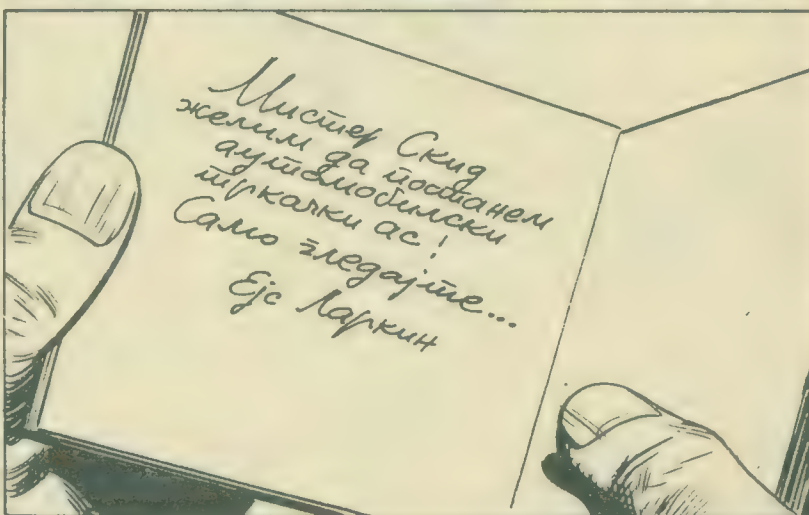

АЛИ, КАД ЈЕ СКИД ОТВОРИО КЊИЖИЦУ...

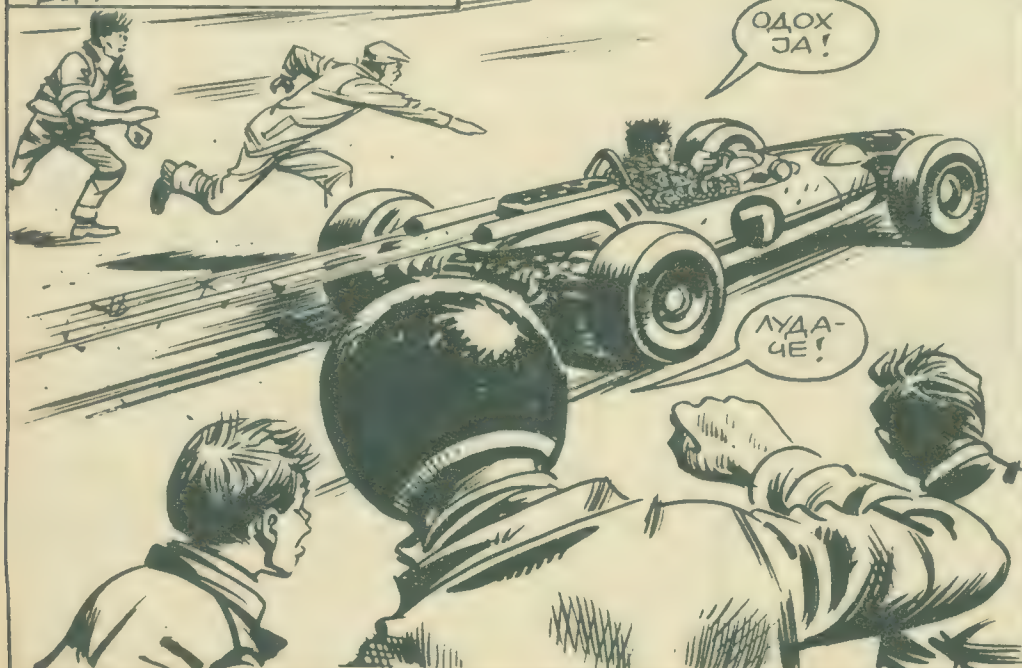
ГЛЕ! ШТА ЈЕ ОВО ОВДЕ НАПИСАНО?

Мистер Скид
желим да победим
аутомобилски
тркачки ас!
Само зледајте...
Ејс Ларкин

ИДУЋЕГ ТРЕНУТКА...

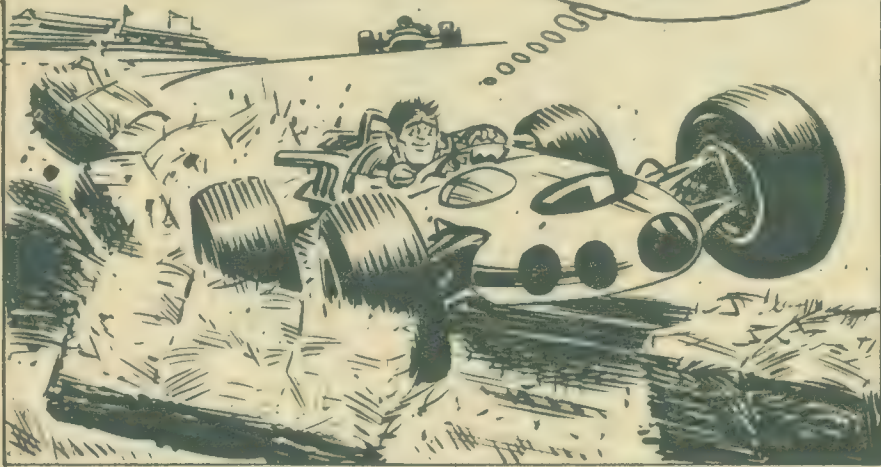

МОЖДА ЋУ МОЋИ ДА ГА ЗАУСТАВИМ ПРЕ НО ШТО САМ СЕБЕ УБИЈЕ!

АЛИ, БУДУЌИ АС УСКОРО
ЈЕ ДОЖИВЕО НЕЗГОДУ...

УХ! ДА НИЈЕ
БИЛО ОВИХ БАЛА
СЕНА...

ЛАРКИН ЈЕ УСПЕО ДА СЕ НЕКАКО ВРАТИ НА ПИ-
ТУ. И ОПЕТ ЈЕ КРЕНУО... АЛИ У СУПРОТНОМ
ПРАВЦУ...

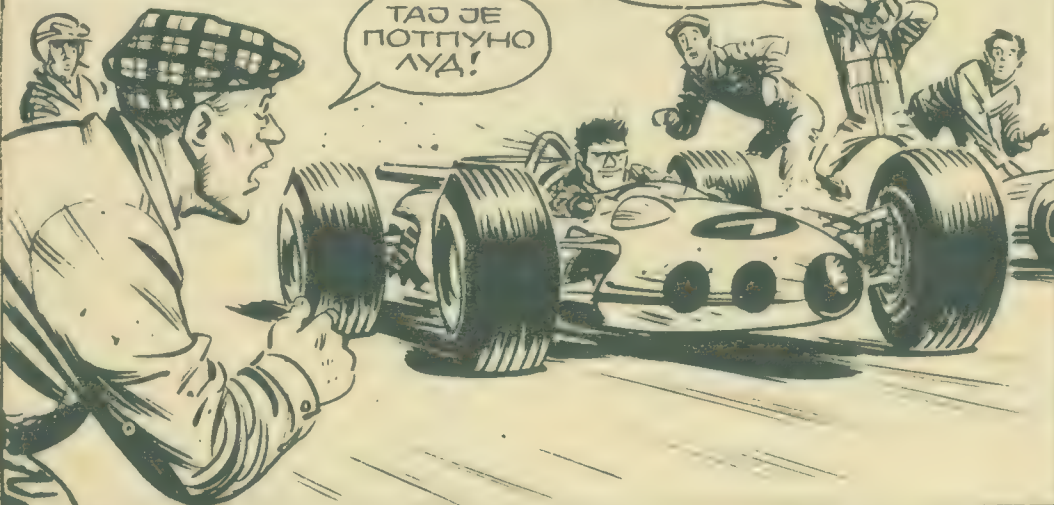
СТАНИ, ЛУДАЧЕ!
НЕ ПОСТАЈЕ СЕ
ТРКАС НА ТАЈ
НАЧИН!

КРАЈ ПИСТЕ, МЕЂУ МЕХАНИЧА-
РИМА НАСТАЛА ЈЕ ПАНИКА...

ТАЈ ЈЕ
ПОТПУНО
ЛУД!

ААААХ!

ВРХУНСКИ ВОЗАЧИ САВ-
ЛАЂУЈУ ОВУ КРИВИНУ
СА 65 КИЛОМЕТАРА НА
САТ... ПОКАЗАЋУ ИМ
ДА ЈА МОГУ И СА
ДЕВЕДЕСЕТ!

СКИД ЈЕ
ПОЧЕО ДА
ПРИСТИЖЕ
ЛАРКИНА...

НЕСТАЛО МУ ЈЕ
БЕНЗИНА! ТАЈ МО-
МАК БАШ ИМА
СРЕЌУ... МОГАО
ЈЕ ГЛАВУ ДА
ИЗГУБИ!

ПА... ШТА КАЖЕТЕ НА
МОЈУ ВОЖЊУ? НЕСТАЛО МИ
ЈЕ БЕНЗИНА... БАШ КАД САМ
ХТЕО ДА СА 90 ПРЕДЕМ
КРИВИНУ!

ДЕВЕДЕСЕТ!
ДА СТЕ САМО ПО-
КУШАЛИ... ТО БИ
ВАМ БИЛА ПОСЛЕД-
ЊА ВОЖЊА!

СКИДУ ЈЕ БИЛО ЖАО ЛАРКИ-
НА КОЈИ ЈЕ, ОЧИГЛЕДНО, БИО
ЛУД ЗА ТРКАЧКИМ АУТОМО-
БИЛИМА. ПОШТО ЈЕ УСПЕО
ДА ИЗГЛАДИ СЛУЧАЈ НА ПИ-
ТИ ОДЛУЧИО ЈЕ ДА ЛАРКИНА
ОДВЕЗЕ У ЛОНДОН...

ЗА ТРКАЧА ТРЕБА НЕШТО ВИ-
ШЕ ОД СНАГЕ И ПУСТЕ ЖЕЉЕ!
ЈЕДАН МОЈ ДРУГИМА ШКО-
ЛУ ЗА АУТОМОБИЛСКЕ

ТРКАЧЕ ПА
БИСМО
МОГЛИ...

ХВАЛА
ВАМ! ТО БИ
БИЛО ДИВНО!

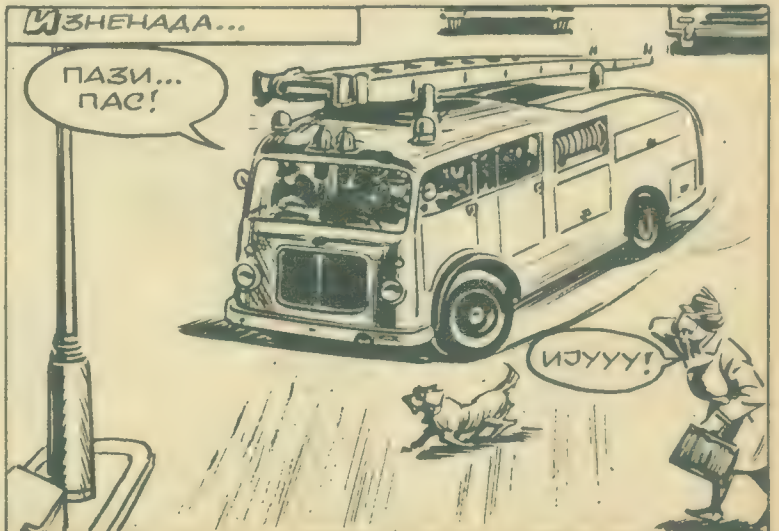
КО ЗНА... МОЖДА
ЋЕМО СЕ ЈЕДНОГДА
НАЋИ КАО ТАКМА-
ЦИ... У ИСТОЈ ТРЦИ!

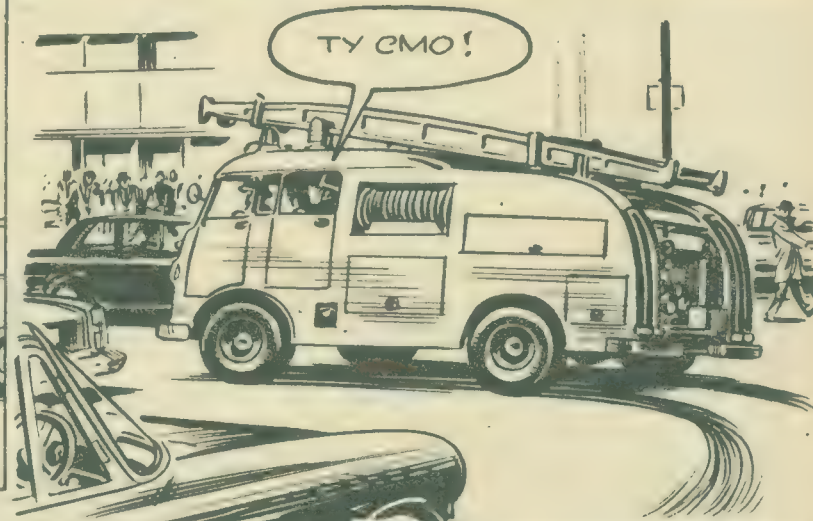
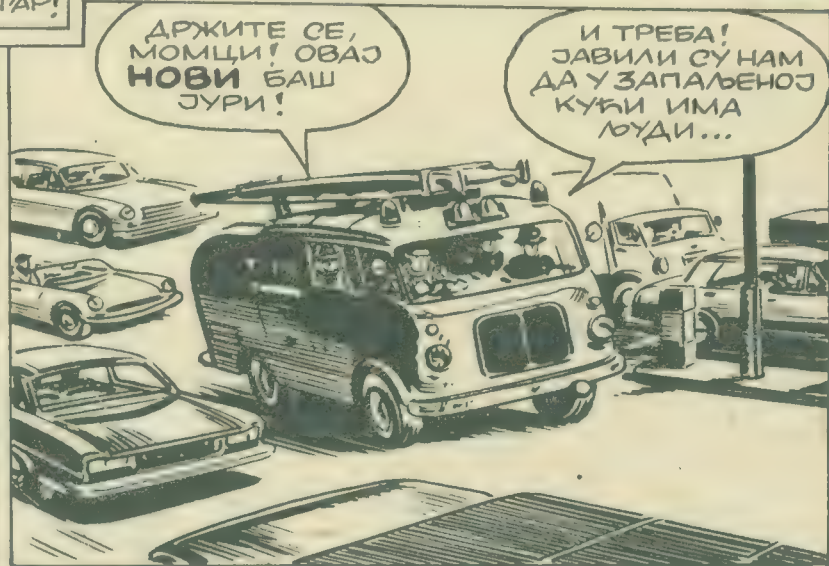
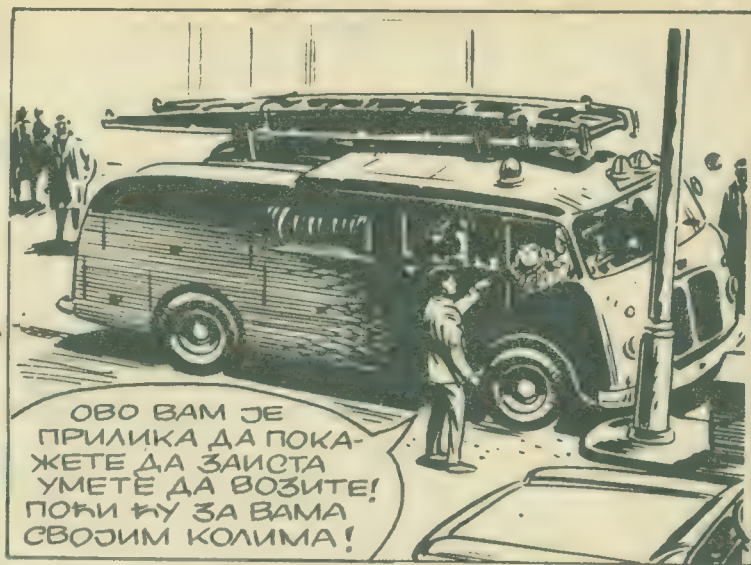

СКЛОНИТЕ СЕ,
СКИДЕ! ВАТРОГАСНА
КОЛА... ЖУРИ ИМ СЕ!

ИЗНЕНАДА...

ПАЗИ...
ПАС!

МОЈ ПАС - КРАДЉИВАЦ

НУЛА Х

планета ужаса

НА ПЛАНЕТИ РЕОТАНИ
ПОСАДА НА ЛАХИМУ
РЕЈОУ ИЛИ КАК ТИМ КОЈА
ЈЕ ПРОУЗРОКОВАЛА
СМРТ НЕКОЛИКО ЛОБА
ВАТКОГ. ГРЕГ
МАРТИН СЕ ОТКРИО
ЈЕДНУ ПЕЊИНУ.
КАД ЈЕ КРЕНУО
ДА ПОТРАЖИ
ПОМОЋ... ИЗ ЊЕ СЕ
ПОЈАВИЛА ЖИВА
ЛОБАЊА!

ТАН! ТАН!
ТАН!

ШТА...?

ДРХТЕЊИ, ГРЕГ ЈЕ
ОПАДИО...

ААААХ!

А ТАДА...

СМРТ ЈЕ ПРЕТИЛА НЕКОЛИКО
СЕКУНДИ А ОНДА ИЗНЕНАДА...

ТА
СВЕТАЛО!
ПОЧЕО
ЗАСЛЕПЉУЈЕ МЕ!
НЕ ВИДИМ!

ОБЕ ТАЛОГЕ...
НЕСТАЛА ЈЕ!
А И ЛОБАЊА СЕ
ПОВУКЛА У ПИ
ЊИНУ! ЗАШТО МЕ
НИЈЕ УМРТИ-
ЛА? НЕ БИХ УО-
ПЕО ДА СЕ ОД
БРАНИМ...

САМО ДА
СТИГНЕМ ДО
ПОЛА И ДОКТО-
РА... ДОК СЕ НЕ
ДОГОДИ НЕШТО
СТРАШНИЈЕ!

959

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ЖИВИ МАМЦИ!

NEGRO

Pionir

ИНДУСТРИЈА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА
СУБОТИЦА

ВАС НАГРАЂУЈЕ

900
ПОКЛОН ПАСЕТА
„ПИОНИР“

20
ЕЛЕКТРИЧНИХ ВОЗОВА
(ДЕЧЈИХ)

30
ТРАНСИСТОРА

40
ФОТО-
АПАРАТА

30
МИНИ БИЦИКЛА

40
ПОМИ-ЕКСПРЕСА

ПРАВИЛА ИГРЕ:

- КУПИ И ПОЈЕДИ:
10 кесица „Негро“ бомбона од 100 грама
10 кесица „Лешник“ карамела од 100 грама
5 кесица „Воћна“ карамела од 100 грама

ИЛИ:

50 кесица других, било којих бомбона фабрика „ПИОНИР“ од 100 грама. И теби и онима које будеш послужио нека буде пријатно — јер су бомбоне „ПИОНИР“ заиста укусне.

- Кесице (празне, пошто сте бомбоне појели) стави у коверат, на њега прилепи наш купон са адресом „ПИОНИРА“ и пошаљи „ПИОНИРУ“, Суботица. На поштини коверта читко испиши своје име, презиме, место становања, улицу и број.
- За послане кесице добићеш од „ПИОНИРА“ потврду с редним бројем. Добитници награда извлаче се жребом. Награде се додељују свака три месеца па према томе и ти можеш свака три месеца да учествујеш у наградној игри ако та свако извлачење пошаљеш потребан број кесица.

ПИОНИР
ИНДУСТРИЈА ЧОКОЛАДЕ
И БОМБОНА

СУБОТИЦА

ИЗВЛАЧЕЊА ЋЕ СЕ ОБАВИТИ:

31. јула 1970.
30. октобра 1970.
29. јануара 1971.
15. маја 1971.

Имена добитника биће после сваког извлачења објављена у „Политикином забавнику“ а награде испоручене добитницима 15 дана по извлачењу.

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ НА КОВЕРАТ ДА КЕСИЦАМА ОД БОМБОНА И ПОШАЉИ „ПИОНИРУ“

ЈЕСТЕ
ЛИ
ВЕЋ
ЧУЛИ
ДА...

у близини Алма-Ате, глав-
ног града Совјетске Републи-
ке Казахстан, геолози су от-
крили огромно налазиште
подземне топле воде. Они сад

намеравају да искористе ову
воду за добијање електричне
енергије. Претпоставља се да
ће снага воде уштедети 7,5
милиона тона угља годишње.

председник општине гра-
дња Дернас у северној Шкот-
ској позвао је преко месног
листа све читаоце градске
библиотеке да дођу и узму на

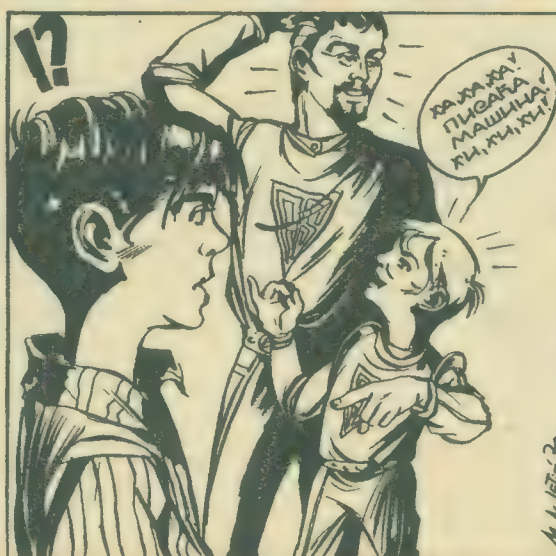
читање по 20 књига! Нарав-
но, не на поклон, већ само
док се не пресели библиоте-
ка. Довитљиви председник
успео је да уштеди трошкове
око селдбе.

клепсидра (водени, пешча-
ни часовник) према Витруви-
јусу, римском архитекти, би-
ла је пронађена око 24. г. пре
наше ере. Међутим, овај ча-
совник је већ био познат и
старим Египћанима. У Риму
је овај часовник употребља-
ван за мерење дужине гово-
ра у суду

ЦИПЕЛЕ Astra

МУШКА
ЦИПЕЛА
Astra

НАГРАДНИ СТРИП!

ИСТОРИЈА ФУДБАЛА

У 22 СЛИКЕ

16 ПОЧЕЦИ ПРОФЕСИОНАЛИЗМА. — Почев од 1880. године многи клубови покушавали су да придобију за себе шкотске играче нудећи им добро запошлење и куће као награду. Дотад чисто аматерски фудбал постаје професионалан, а Фудбалски савез, после многих и све чешћих дисквалификација клубова, коначно увиђа да се фудбал од масовне спортске игре брзо развија у професионализам и 1885. године озакоњује плаћање играча.

20 „ЕНГЛЕСКИ ФУДБАЛ“. — Можда је спорно где се фудбал родио, али нема сумње да се Енглецима не може оспорити заслуга да су фудбал очистили од елемената других игара лоптом и учинили га привлачним и за спортисте и за посматраче. Чак и да Енглеска није колевка фудбала, неоспорно је да је баш у њој фудбал постао оно што је данас — ФУДБАЛ.

13 ФУДБАЛ ПОД РЕФЛЕКТОРИМА. — Савремено фудбалско игралиште не може се ни замислити без јаких рефлектора јер се многе утакмице играју увече. Али у оно време се сматрало да је фудбал под вештачким осветљењем обична лудорија. Прва пробна утакмица под рефлекторима одржана је 1874. године у Овалу. Светлост 4 рефлектора била је тако слаба да играчи и гледаоци нису готово ни видели лопту!

17 ВИШЕ ПУБЛИКЕ — ВЕЋЕ ПЛАТЕ. — Награде играча зависиле су од посете публике тако да су играчи, посматрајући пре утакмице како гледаоци плаћају при улазу, забринуто прерачунавали колико ће добити. Осамнаестогодишњи фудбалски ас клуба „Албион“ Бил Басет примао је око 3000, а укупне плате свих играча и особља „Албиона“ износиле су 30.000 ст. динара недељно! Данас оне износе више од 3.000.000 ст. динара!

21 ЧУДО У ЖУПАЊИ. — Почетак фудбала код нас везан је за мало славонско место Жупању. Тамо су 1881. одржане прве „утакмице“. Наиме, тада је у Жупањи једна енглеска фирма градила фабрику шећера и њени су монтери, за време одмора, играли фудбал. Мештани Жупане су слегали раменима гледајући ово „чудо“.

14 ДРВЕНА ПРЕЧКА. — Како пречка од канапа није била погодна јер се у току једне утакмице канап по неколико пута кидао, Фудбалски савез Енглеске дозволио је да се на врху стивава закуца дрвена пречка која је 1875. године први пут коришћена у финалу енглеског купа. У исто време Фудбалски савез поверио је судији контролу над тимовима на терену јер су пре тога капитени противничких тимова имали сва права одлучивања, док су судије, по двојица на свакој утакмици, само оцењивали да ли је постигнут гол.

15 ЖЕЛЕЗНИЧАРЕВА ПИШТАЉКА. — Судијска пиштаљка први пут се чула на фудбалском терену 1878. године. Пре овог догађаја судије су имале беле заставице којима су давале знак за прекид игре. Али, једног дана, пре једног сусрета на терену у Нотингему, судија је изгубио заставицу. Више из шале, он је позајмио звиждаљку од неког железничара и судијско „оружје“ било је рођено! Данас се фудбалски судија не може замислити без звиждаљке.

18 ИГРА ЗА МИЛИОНЕ. — Крајем 19. века фудбал сваја Европу, а ускоро и цео свет. Данас се милиони децека и младића у слободном времену забављају шутирајући лопту. Милиони гледалаца у свету посећују фудбалске утакмице, прате телевизијске и радио-преносе, навијају и не ступећи кроз капија је све перипетије ова игра прошла.

19 ТАЉИГЕ УМЕСТО ТРИБИНА. — Данас велики клубови троше много за изградњу огромних стадиона за хиљаде гледалаца, али су у првим годинама организованог фудбала трибине изгледале бедно, а неке и веома необично. Најчуднија од свих припадала је „Вулвич Арсеналу“ (данас „Арсенал“). Овај енглески клуб није имао новца да подигне праве трибине па је од војске позајмио таљиге за муницију које је ређао дуж игралишта. На њима су седели угледни гледаоци а једна стара стражарска кућица служила је као „ложа“ за новинаре!

22 ПРВИ НАШИ КЛУБОВИ. — У Београду се фудбал почео играти 1898. године, а први клубови у нашој земљи оснивају се 1903. Те године настају „Први ногометни и спортски клуб Загреб“, „Хашк“ (Хрватски академски спортски клуб), „Соко“ (Београд), „Шумадија“ (Крагујевац) и фудбалска секција при „Српском мачу“. У Словенији је 1910. основан „Словенски фудбалски клуб Хермес“. У Сарајеву су, око 1907, први пропагатори фудбала били ученици. Прва фудбалска лопта донесена је у Македонију из Солуна 1909. Године 1919. формиран је у Загребу Југословенски фудбалски савез који је 1921. постаје члан Међународне фудбалске организације (ФИФА). Прво првенство Југославије играно је 1922. године по куп-систему.

ЦИОНИЈЕВА
ЗАМИСАО
О ТОБОЖЊОЈ
АВИОНСКОЈ
НЕСРЕЊИ
ОДВИЈАЛА СЕ
ПО ПЛАНУ...

ОДНЕСИТЕ
ОСТАТКЕ СИРОТОГ
ПИЛОТА,
ИНСПЕКТОРЕ!

ХВАЛА ВАМ, РЕНЕ
ТРУВЕ! МНОГО
СТЕ НАМ ПОМОГ-
ЛИ! МОРАЋЕТЕ
ИПАК ДА ДОЂЕ-
ТЕ У СЕЛО...

... И ДА ЗВА-
НИЧНО ПОДНЕ-
СЕТЕ ИЗЈАВУ
О ОТКРИВАЊУ
ПАЛОГ АВИОНА!

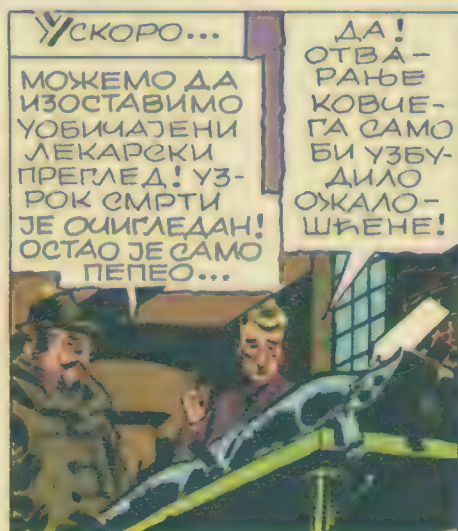

КАД ЈЕ ТОВАР ПОДИ-
ГНУТ У ХЕЛИКОПТЕР...

ОДОШЕ ПОСЛЕДЊИ
"ОСТАЦИ" ЦОНИЈА
ХАЗАРДА!

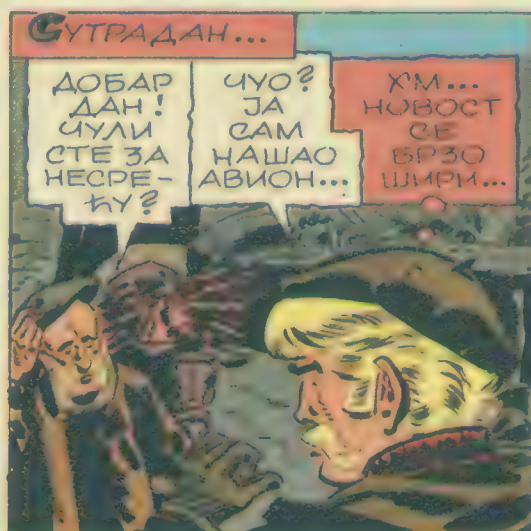
СИЈАМ ДА...
КАД ЈЕ НА
М ПЛАВА ДА...
АКО... ШЕ...
УВЕРИ УМ...
САМ... Е...
САМ...

УСКОРО...

МОЖЕМО ДА
ИЗОСТАВИМО
УОБИЧАЈЕНИ
ЛЕКАРЕКИ
ПРЕГЛЕД! УЗ-
РОК СМРТИ
ЈЕ ОЧИГЛЕДАН!
ОСТАО ЈЕ САМО
ПЕПЕО...

ДА!
ОТВА-
РАЊЕ
КОВЦЕ-
ГА САМО
БИ УЗБУ-
ДИЛО
ОЖАЛО-
ШЋЕНЕ!

СУТРА ДАН...

ДОБАР
ДАН!
ЧУЛИ
СТЕ ЗА
НЕСРЕ-
ЋУ?

ЧУО?
ЈА
САМ
НАШАО
АВИОН...

ХМ...
НОВОСТ
СЕ
БРЗО
ШИРИ...

ЕВО, И НОВИНЕ СУ ДОНЕЛЕ
ВЕСТ О АВИОНСКОЈ НЕСРЕ-
ЊИ И СМРТИ ПИЛОТА ЦОНИ-
ЈА ХАЗАРДА! ПОСЛЕДЊИ
ОПРОШТАЈ У МЕСНОЈ КА-
ПЕЛИ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ИЗГЛЕДА
ДА САМ ЈА
ПРВИ
ОЖАЛО-
ШЋЕНИ!

ДИВНО ЈЕ БИТИ
ЖИВ... КРАЈ
СОПСТВЕНОГ
КОВЦЕГА!

САД САМО ТРЕБА
ЧЕКАТИ ДА СЕ
ПОЈАВИ ЧОВЕК
КОЈИ ЈЕ УЖЕЛАО
МОЈУ СМРТ!

Сасвим случајно један
ловац је 1809. године
открио пећину која је
касније названа Мамутска
шпиља. Била је то највећа
у низу подземних кречња-
чких пећина које се прости-
ру на површини од око
20.000 квадратних киломе-
тара испод северног дела а-
меричких држава Кентаки и
Тенеси.

Научници су показали велико интересовање за ову пећину не само због њених чудесних подземних украса и необичног животињског дарства, већ и стога што су сасвим близу улаза пронађени трагови живота старих индијанских племена која су некад давно насељавала Кен-таки.

Девет километара од улаза у пећину узани кривуда-ви пролаз нагло се завршава рупом широком око шест метара. То је Малстрем — провалија у коју се од њеног откривања за педесет година нико није усуђивао да спусти. У Малстрем су често бацани упаљена хартија или бакље, али њих би увек прогутала помрчина. Људи никад нису чули како бачено камење удара о дно провалије.

Један професор универзитета покушао је да утврди дубину јаме, али је после тридесетак метара спуштања у вечити мрак готово по лудео од страха, па су морали да га извуку на површину.

Малстрем је још био гра-
ница до које је људска но-
га крочила у Мамутску шпи-
љу кад је младих по имену
Валас Прентис одлучио да
се у њега спусти нако је ве-
штина истраживања подзем-
них пећина и пролаза била
у то време готово непозна-
та. Преко отвора су постав-
љене унакрсне греде, за њих
везан конопцац, а на коно-
пац окачен велики терет ко-
јег су људи њихали са јед-
не стране јаме на другу ка-

ко би одвалили камење и стене које су лабаво стајале. То је учињено зато да неки камен не би пао на Валасову главу док се буде спуштао.

Валас је морао да се ослони на снагу шесторице људи који је требало покла-
кати да га спуштају помоћу
конопца све док не додир-
не дно. Једина Валасова оп-
рема биле су две лампе на
уље и неколико шешира ко-
је је натукао један преко
другог, јер тада још није
било шлемова који би штити-
ли главу од удараца.

Спуштање једва да је отпочело, а Валас је већ видео да „рашчишћавање“ лавних стена није нарочито успело. За длаку је избегао повреде, а можда и смрт, од неколико каменица које су, док се спуштао, пале крај њега.

Na dubini od desetak metara od ivice Malstrema Valas je čuo шум воде која пада. Била је то подземна река која је избијала из зида провалије. Вода га је потпуно наковасила и готово му угасила светиљке.

Знак на конопцу показивао је људима на врху да се Валас спустио до дубине од 30, а затим од 45 метара. Две светиљке изгледале су сад као тачке у дубини јаме. Најзад, на дубини од 66 метара људи су осетили трзај конопца који је означавао да је Валас стигао до дна.

На дну Малстрема Валас је сео на провидну стену да мало предахне. Стена је била само један од безбројних прекрасних пећинских украса Малстрема.

Десно од њега била је ма-
ла просторија, али му се о-
на није учинила занимљив-
а као улаз у тунел којег је
приметио док се спуштао,
па је зато поново добро у-
везао конопцац око себе и
дао знак да га мало повуку
нагоре.

Кад је стигао до отвора бочног тунела Валас је, на-
ужас људи са површине, по-
чео да се њише овамо-она-
мо као клатно. Доспевши до
ивице улаза, скинуо је ко-

Греда ѓреко које је коноѓац, био ѓреба-
чен заѓалила се од великої ѓрења. Са-
мо да се ваѓра не ѓренесе и на уже...

нопац и, држећи га у руци,
пошао у тунел.

Опчињен тајанственошћу тог мрачног и тихог места на које људска нога још никад није крочила, Валас је пошао напред и — испустио конопца! Његова једина веза са површином и животом исклизула му је из руку и, њишују се лево-десно, коначно се умирала у средини јаме, сасвим изван његовог домаћаја.

Валас је практично био изгубљен али није дозволио да га ухвати паника. Скрио је живане дршке са светилки, саставио их и направио дугачку куку. Једва одржавајући равнотежу на ивици тунела, испружио се што је више могао и покушао да куком дохвати спасоносни конопц.

Камене испод његових ногу почело је да се одржава и пада у застрашујућу дубину Малстрема... Коначно је успео да куком дохвати конопац, обмота га око себе и затим затресе у знак да извлачење треба да се настави.

Конопац на којем је Вaлас висно био је сувише дуго изложен трењу о дрвене греде укрштене изнад Малстрема. Кад се Вaлас зањи-хао на конопцу да би ушао у бочни тунел, његови покрети појачали су трење и дрво преде почело је нај-пре да се пуши, а затим да гори!

Валас је био још далеко од врха кад је чуо узвик људи с површине и угледао малу, ужарену тачку на грети.

Људе је ухватила паника. Било је само питање време-
на кад ће и конопач поче-
ти да гори. Воде није било
и изгледало је да нема ни-
каквих могућности да се не-
срећа спречи.

Усред опште вике и збрке неко се сетно да у торби има чутурицу с водом. То је Валасу спасло живот. Пузећи дуж греде човек је стигао до пламена и испразнио на њега чутурицу, а затим је пажљиво отпузнуо назад.

ке опасности, његови пријатељи су били потпуно малак сали. Валас је још био најприбранији од свих...

Касније су се и други људи спуштали у Малстрем, на чијем би се дну неизоставно сетили Валаса Прентиса јер је он, на његовом дну, урезао у стену своје име. Оно је још тамо, као успомена на овај велики подвиг.

Д. П.

ПОДЗЕМНА РЕКА КО-
ЈА ЈЕ ИЗБИЈАЛА ИЗ
ЗИДА ПРОВАЛИЈЕ У-
МАЈО МУ НИЈЕ УГА-
СИЛА СЕЋАЊА

ТРАПЕРИ

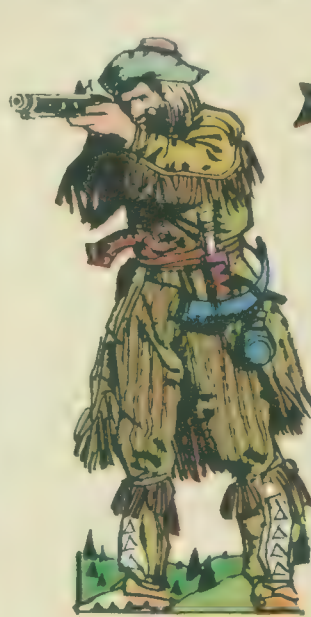

КАНАДСКИ
ТРАПЕР

Пуњење пушке кременјаче није био нимало једноставан посао и захтевао је читавих осам „операција“

Енглески досељеници основали су прва насеља на источној, атлантској обали Северне Америке почетком XVII столећа, читав век после открића овог континента. Током следећих деценија у Америку су почели да пристижу и колонисти из осталих европских земаља и тако су никле бројне колоније. Али, иза огромног венца Апалачких планина које се простиру паралелно с атлантском обалом, пружала су се непрегледна и неиспитана пространства америчког запада, привлачне мете авануриста и одметника. Први истраживачи донели су вести о богатим западним областима, о долинама великих река и шумама пуним животиња скупцепог крзна. Тада је почела најезда храбрих ловаца који су кретали у неизвесност излажући се великим опасностима само да би уловили што више даброва, лисица, куна, медведа и других животиња и обогатили се продајом њихових веома тражених кожа. Ови први ловци добили су име трапери, они који лове помоћу замки (енгл. треп = замка). Када су крајем XVIII века основане Сједињене Америке Државе (од атлантске обале до Мисисипија и од Великих језера до Флориде) трапери су и даље, обучени у коже и наоружани ножевима, кременјачама и замкама, лутали беспуњима Стеновитих планина, крчећи пут према обали Тихог океана. Најчувенији трапери, који су ушли у легенду Америке, били су Дејви Крокет, Данијел Бун и Кит Карсон о чијој се се издржљивости, храбрости и вештини причале праве бајке.

ТРАПЕР

ТРАПЕР СА
СТЕНОВИТИХ
ПЛАНИНА

ОФИЦИР САД

ТРАПЕР СА
СТЕНОВИТИХ
ПЛАНИНА

ЛОВЦИ

ДАНИЈЕЛ
БУН

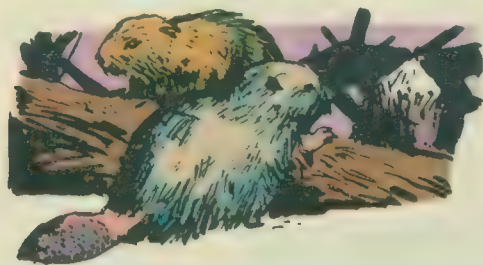
ДЕЈВИ
КРОКЕТ

КИТ
КАРСОН

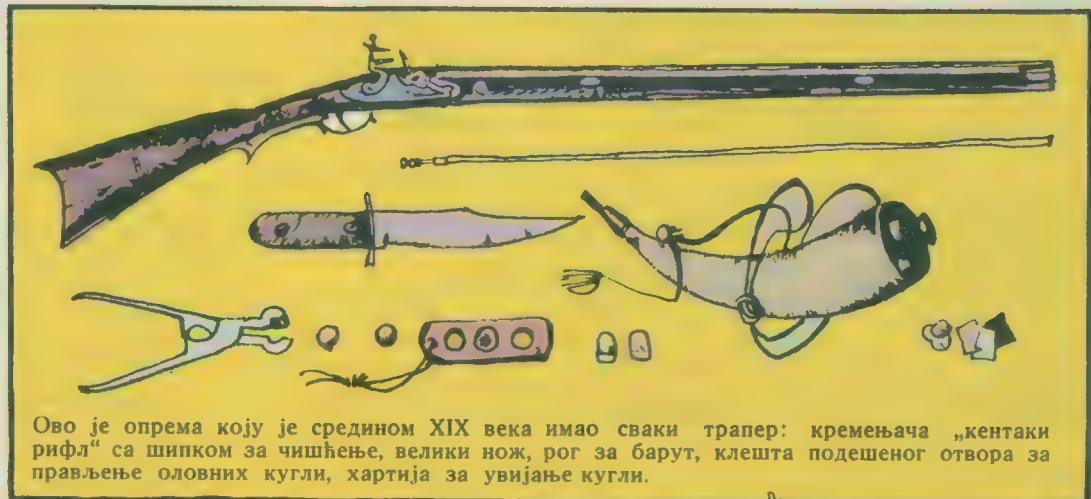
ТРАПЕР НА ПУТУ

ТРАПЕР

ТРАПЕР

Ово је опрема коју је средином XIX века имао сваки трапер: кремењача „кентаки рифл“ са шипком за чишћење, велики нож, рог за барут, клешта подешеног отвора за прављење оловних кугли, хартија за увијање кугли.

у следећем наставку: Индијанци

Ja...

ДЕВОЈЧИЦЕ
И ДЕЧАЦИ!
И ОВОГ ПУТА
ЗА ВАС
ВЕЧИТИ
СПОМЕНАР
„ЈА“
ЗА 2700 УМЕСТО
3000 СТ. ДИН!

1. Књига која се зове „ЈА...“ истовремено је споменар, албум за фотографије и лични дневник.
2. „ЈА...“ је необична књига у коју ћеш, у почетку, уз помоћ старијих, а касније сам да ставаш своје цртеже и фотографије и да бележиш најлепше доживљаје од предшколског доба до осмог разреда осмогодишње школе.
3. Књига ће ти трајати неколико стотина година. Вачена је са 17. опрата „Политикиног“ облакодера, пуштен је аутобус градског саобраћаја да преко ње пређе, на њој су ручали а није се раскупусала ни запрљала!
4. „САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“ омогућава читаоцима „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ да купе књигу „ЈА“ по цени од 2700 уместо 3000 ст. динара (како се она продаје у књижарама). Ко купи ову књигу наручицом из ЗАБАВНИКА учествује у извлачењу награда:

4 НАГРАДЕ
4 ПОНИ
4 БИЦИКЛА

БИКЕ НА
СРЕЋУ
ИЗВУЧЕ-
НИ МЕЂУ
КУПЦИМА
КЊИГЕ
„ЈА“

„САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“
Београд, Кнез Михаила 6/V

ПОРУЧБЕНИЦА

Овим наручујем књигу „ЈА“ по цени од 2700 ст. динара. Књигу ћу платити поштару кад ми је донесе (поузећем)

(Име и презиме наручиоца)

(Место, улица и број)

Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу „САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“, Београд, Кнез Михаила 6/V, П. Ф. 479

***** ХУМОР *****

У броју 357 нашег листа поткрала нам се грешка: текст једног малог хумора техничком омашком објављен је без слике. Извинјавимо се читаоцима и у овом броју дајемо и слику и текст.

— Сад прелећемо Африку зар не?

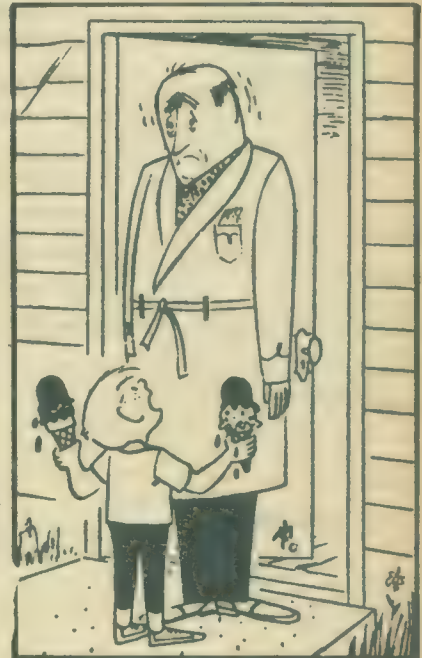
— Иди у воду и улови највећу рибу!

— Ништа не брините, у нашем обданишту дисциплина је веома строга.

БЕЗ РЕЧИ

— Није било аспирина па сам купио два сладоледа.

ПАРОВИ СУ САСТАВЉЕНИ...

Судећи по броју дописница (12.235!) које сте послали на наш конкурс „САСТАВИТЕ ПАРОВЕ“ (објављен у броју 956 од 24. априла ове године) изгледа да вам се ова врста погађалица допадала. Због тога ћемо се потрудити да и убудуће доносимо сличне конкурсе.

Међу онима који су послали тачан одговор — 10.740 — жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена добитника:

1. НАГРАДУ, ВЕЛИКИ ЗЛАТНИК у вредности 63.800 ст. дин. добио је ДОБРИВОЈ ЖИВАНОВ, Змај Јовина бр. 34, Ковиљ;

2. НАГРАДУ, МАЛИ ЗЛАТНИК у вредности 34.400 ст. дин. добила је НАДА ГЛОБАРЕВИЋ, Васа Раичковића 5/а, Титоград;

3. НАГРАДУ, ДВА СРЕБРЊАКА у

вредности 15.400 ст. дин. добио је СЛОБОДАН ДИМИЋ, Адаме Вуће 25, Сарајево.

За оне наше читаоце који овог пута нису успели да тачно одговоре дајемо РЕШЕЊЕ:

Жена под А и човек обележен бројем 5 су пар, обучени су у одећу коју су носили људи праисторијског доба; одећу из старог Египта имају жена обележена са В и човек под бројем 6; одећу старих Римљана има пар обележен словом В и бројем 7; у хипи стилу одевени су девојка обележена словом Г и младић број 3; жена Д и човек број 1 имају на себи одећу каква се носила у време Луја XIV; наши преци крајем 19. и почетком овог века носили су одећу као и пар под словом В и бројем 4;

одећу савременог човека има пар обележен са Е и бројем 2.

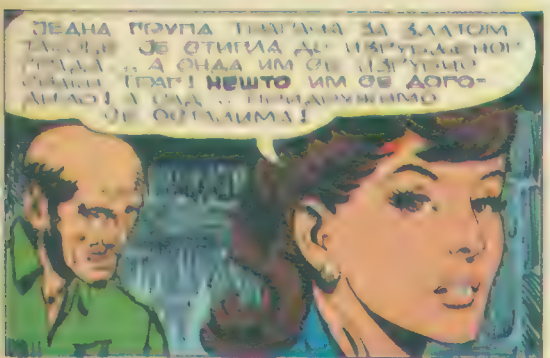
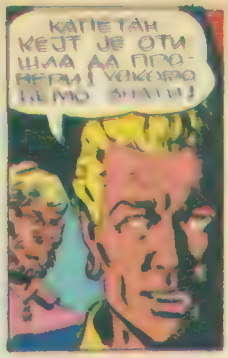
Пошто је овај конкурс изазвао велико интересовање, извучено је на срећу још десет добитника који су награђени са по једном књигом БАЈКЕ. То су: 1. Војин Јововић, Main Str. 30, 6202 Wiesbaden; 2. Анкица Лацковић, Алеја ЈНА 66, Вања Лука; 3. Зарија Вукић, Браће Златичанина 1, Титоград; 4. Edvard Putnik, Olskrokstorget 5 van 3 upr 2, 41685 Göteborg 6, Sverige; 5. Зденка Лацко, Чмеликова 98, Јагошник—Банат; 6. Драгица Драгичевић, Мајевица код Добоја; 7. Лидија Антанасијевић, Радоје Домановић 7/3, Пирот; 8. Владимир Данчук, Д. Војовића 88, Врбас; 9. Терезија Сокола, Светозара Марковића 37, Футог, и 10. Соња Ценков, Кургулина 35, Ниш.

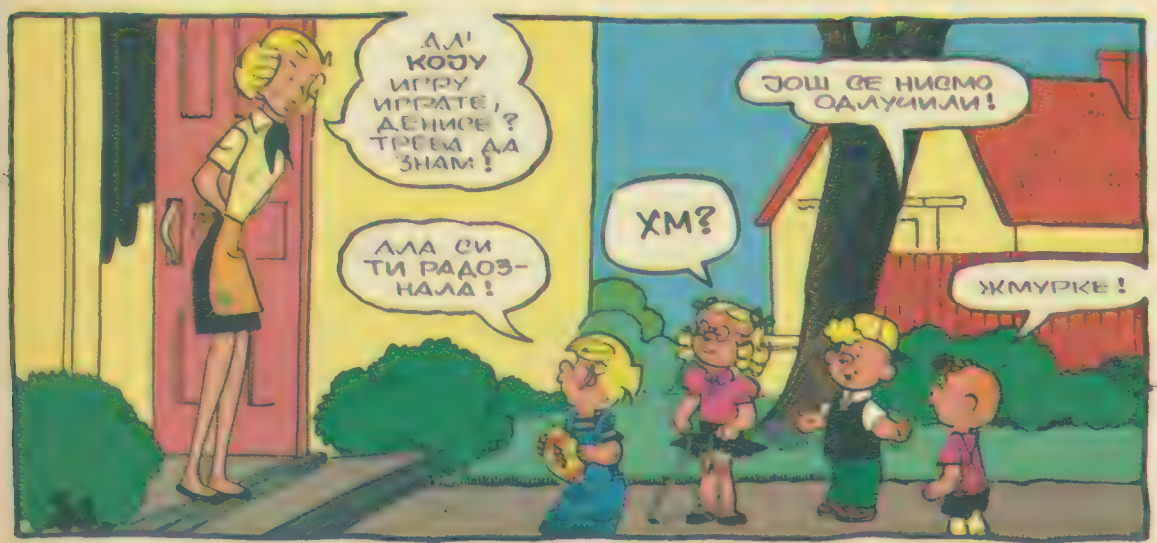
ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

Латице руже се оспу али трње остаје

КАПЕТАН Кејт

ТАЈАНСТВЕНА ИГРА ?

Стари др Малколм Мекеј имао је 87 година кад је умро. У последње време живот му је био тежак и горак. Тежак зато што је ослепео од трогодишњег излагања неподношљивој Сунчевој светлости. Горак зато што, упркос слави коју је доживео и љубави коју је стекао међу људима, није желео признање за откриће за које је добио, него за нешто сасвим друго.

Рођен 1974. године, Мекеј је 1995. године дипломирао атомску физику и ускоро закључио да бољи живот човечанства зависи од масовног коришћења атомске енергије. Живео је веома скромно и успео је да оствари свој смели план само захваљујући наследству које је стекао и помоћи научних установа.

Мекеј је био један од најинтелигентнијих људи који су икад живели. Тражећи атомску енергију у лаким елементима зато што су тешки (торијум, уран и други) сувише скупи, сматрао је да људима треба јевтино атомско гориво којег има на Сунцу, а то је атомска енергија водоника.

Украшћемо Сунчеву тајну!

Џон Бернс био је Мекејев асистент кад је старац маја 2047. године после неколико деценија експериментисања, рекао:

— Џоне, нешто нам недостаје и ми то овде не можемо открити. Ти знаш једино место на коме је могуће наћи то „нешто“.

— Претпостављам да мислите на Сунце — рече Џон тужно. — Али то нам ништа не вреди јер му се због топлоте не можемо приближити.

— Мораћемо — узврати Мекеј упорно. — Боље рећи мораћу, јер ћу отићи сам. Довољно ће бити да свету јавим резултат који ће решити вечити проблем енергије. Украшћемо Сунчеву тајну и створити мала сунца на Земљи. Фабрикама је потребна јевтина атомска енергија. Ако је Сунце једино место на коме могу да нађем одговор онда идем тамо!

— Али то је немогуће због зрачења! — узвикну Џон. — Нећемо успети да спречимо тежину од три-четири милиона тона зракова у секунди. У ствари, није проблем да спречимо дејство зрачења, већ да њиме после рукујемо...

— Спречићемо га и руковаћемо њиме — узврати Мекеј упорно и на томе се разговор завршио.

Мекеј је знао да је електрицитет једини облик енергије чији напон може да се повећава и смањује, па је покушао да топлотну енергију претвори у електричну, али без успеха.

Затим је експериментисао са магнетима и наизменичном струјом и 2049. године створио је термелектријум, нову легуру челика која се састојала од никла, гвожђа, кобалта и угља. Термелектријум је изгледао као хиљаде других легура, али је кад би био стављен у калем кроз који је пропуштана струја, био отпоран на огромне температуре. Мекеј је ликоваша: пут до Сунца сад је био могућан!

Неверовајан план

Почела је изградња цинковске ракете „Прометеј“ а Мекеј је правило план путовања. Само такав занесенијак какав је био он и какав је постао Џон, који је одлучио да пође: њим, могао је да направи тај невероватан план.

СЛЕПО

ЏОН КЕМПБЕЛ

СТАРИ НАУЧНИК ЈЕ ОТКРИО СУНЧЕВУ ТАЈНУ, АЛИ ЈЕ ИПАК УМРО ВЕОМА НЕЗАДОВОЉАН

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Требало је да „Прометеј“ крене са Месеца, а затим да полако кружи око Сунца док не буде на око пет милиона километара од ужарене лопте. Наравно, параболична орбита „Прометеја“ око Сунца захтеваће сваки килограм горива који летелица буде могла да понесе.

Међутим, повратак из орбите око Сунца биће немогућ уколико не нађу начин да украду тајну Сунчеве енергије.

Спољни оклоп „Прометеја“ био је од специјалног челика, а међупростор између спољњег и унутрашњег оклопа био је испуњен водоником под притиском зато што је водоник најбољи проводник топлоте, док су између водоника и спољњег оклопа биле хиљаде термелектријум-елемената.

„Прометеј“ је кренуо са Месеца 2050. године. Брод је из дана у дан повећавао брзину и био све ближе Сунцу.

Сунце је постало цинковска ужа рена пех. Термо-елементи на „Прометеју“ почели су да раде, али топлота је упркос томе била неподношљива. Двострука радио-веза са Земљом пореметила се због Сунчевог зрачења. Могли су да емитују вести али не и да их примају.

Утврдивши орбиту, Мекеј и Џон су почели своја истраживања и прорачуне. Термо-елементи су смањивали топлоту и производили енергију. Уз помоћ енергије капљице воде које су се стварале од дисања људи претварале су се поново у кисеоник.

Мекеј и Џон су провели првих шест месеци у орбити око Сунца у пакленој врућини и заслепљујућој светлости — већи део свемирског брода био је провидан од ултракратких таласа Сунца.

„Прометеј“ је у спирали кружио према Сунцу. За неких седамдесет пет година брод би био у близини Сунчевих протуберанци, али Мекеј и Џон морали су, наравно, пре тога да пронађу тајну Сунчеве атомске енергије — или да умру.

Сунчев водонички циклус

Мекеј је био срећан у Сунчевој орбити иако су му очи од тамно

— Не видим ништа ново на том цртежу, докторе.

— Зар ти није јасно шта представља ова танка линија овде? — упита доктор Мекеј.

— Не — узврати Џон. — Сувише је високо да би била линија 4781, а сувише ниско да би била...

— То је забрањена, немогућа линија, линија натријума — прекиде га Мекеј нестрпљиво. — То је промена која теоријски није могла да се догоди...

Ускоро су поново забележили „немогућу“ линију спектра, а затим још много пута. Било је то решење тајне. Сад су могли да конструишу апарат и то су и учинили у септембру, три године и један месец после поласка на фантастично путовање.

Мекејеве очи брзо су пропадале, али његов посао био је завршен. 14. јануара 2054. године човек је открио највећу тајну атомске енергије: Сунчев водонички циклус.

— Йуди више не морају да се брину за енергију — говорио је старац Џону док су летели према Земљи. — Атомска енергија ће напајати целу индустрију Земље. Северни и Јужни пол постаће цветне баште. Јевтини атом ће скинути бреме рада са човека и он више неће морати да се зноји за парче хлеба...

Одушевљен дочек

Помоћу свемоћне атомске енергије „Прометеј“ се дан по дан приближавао Земљи. Радио-веза је опет

ИЗНАД ГЛАВЕ СЛЕПОГ ПРОФЕСОРА ЗУЈАЛЕ СУ ДЕСЕТИНЕ ХИЉАДА МАЛИХ ЛЕТИЛИЦА

успостављена и Мекеј је поручио људима да се чувају јонског зрачења приликом спуштања брода.

— Где смо сад? — упитао је Мекеј Џона.

— Преостало нам је још педесетак километара, докторе — одговорио је његов верни асистент. — Рашиштили су Моавску пустињу да бисмо могли да се спустимо, али у ваздуху се налазе хиљаде приватних летелица новог типа. Изгледа да су на електрични погон.

— Да ли то наш брод успорава? — упита слепи Мекеј.

— Брод је слетео, докторе, — узврати Џон нежно. — Сад смо код куће.

Врата на броду се отворише и уз Џонову помоћ Мекеј полако изађе.

Дочекало га је зујање десетина хиљада пропелера малих летелица и заглашујући урлици ваздушних сирена...

— То вас поздрављају, докторе, — рече Џон узбуђено.

— Да, чујем — узврати Мекеј уморно. — Али тако сам уморан да бих највише волео да се мало одморим.

Уместо Мекеја, присутнима се обратио Џон:

— Доктор је веома уморан и, као што знате, изгубио је вид. Он би желео да га одведемо некуд где може на миру да се одмори.

— Волео бих да одем некуд где мирише дрвеће и зеленило. Некуда у планине где ваздух дивно мирише на борове... — прошаптао је Мекеј.

Одвели су га у планину и сместили у једну удобну кућицу. Спавао је и одмарао се под надзором лекара.

Успех и неуспех

Кад је Џону било допуштено да га посети, Мекеј је по кораку свог асистента осетио да нешто није у реду.

— Џоне... — прошаптао је старац. — Џоне, шта се догађа?

— Докторе, ви сте за човечанство учинили много више него што сте и слутили — поче Џон пажљиво да објашњава Мекеју. — Сећате ли се летелица које су нас дочекале? Помислио сам да их покреће електрична енергија, али нисам погодио. Трагајући за великом тајном превидели смо моћ знатно мање важне ствари, а то је елемент термелектријум. Летелице у ствари покреће термелектријум и оне добијају енергију од топлоте самог ваздуха. Термелектријум данас напаја готово целу индустрију света. То је највреднија енергија...

— Свет данас изгледа сасвим другачије него пре нашег поласка на пуг — продужи Џон. — Пустине су озеленеле јер их хладе цинковске термелектријумске централе. Северни и Јужни пол постали су праве цветне баште, баш онако како сте ви замишљали... Докторе, ви сте учинили чудо са својим термелектријумом!

— Али, Џоне, шта је са јевтином атомском енергијом? — упита Мекеј опрезно, као да се боји одговора.

— Једна од највећих свемирских линија хоће да склопи уговор о коришћењу јевтине атомске енергије докторе — одговори Џон. — Неких великих свемирских бродовима је потребна ваша енергија.

— Само једна линија! — узвикну Мекеј. — Само неким бродовима треба јевтина атомска енергија!

После дужег ћутања стари, слепи доктор Мекеј који је цео свој живот посветио проналажењу Сунчеве тајне тихо прошапута клонувши у фотељу:

— Разумем. Значи свету не треба моја атомска енергија...

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

ПОДСЕТНИК

ПАТИКЕ ЗА ФИСКУЛТУРУ И ИЗЛЕТЕ (увозне — плаве и беле од броја 36 до 44). Ако желите да их купите, исеците овај купон, означите боју, наведете број и пошаљите на адресу: „ЗВЕЗДА“, предузеће за израду спортске опреме, Господара Вучића 22, Београд. Плаћа се поузећем. Цена 18 н. д.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

АДАМО У ИТАЛИЈИ

„Последњи романтичар“ у забавној музици, син италијанског рудара у Белгији, све више снима у својој некадашњој домовини — Италији. Последњи му је успех победа на једном конкурс италијанске телевизије. Због свог начина певања Адамо се или не воли или обожава. Међутим, далеко је више ових других. Најновија плоча, коју је издао „Југотон“ је на италијанском језику »FELICITA« (Срећа) и »NOI« (Ми) су две лепе сентименталне композиције. Цена плоче је 9,30 динара.

ADAMO

FELICITA'

noi

ОВО JE ПРИЧА О
ДЕЧАКУ БАЗИ И
ЊЕГОВОМ ДЕДИ
ЈЕВРЕМУ. ЖИВЕЛИ
СУ СРЕЉНО У
МАЛОЈ КУЋИЦИ
НА ВЕЛИКОЈ
ПЛАНИНИ.
АЛИ,
ЊИХОВ
МИРАН
ЖИВОТ
БИО JE
ИЗНЕНАДА
ПРЕКИНУТ...

ЈЕДНОГ ДАНА,
1941. ГОДИНЕ
КОЛОНА НЕМАЧКИХ
ВОЗИЛА
КРЕНУЛА JE
ПРЕМА МАЛОМ
СЕЛУ НА
ВЕЛИКОЈ
ПЛАНИНИ...

ТО ЈЕДНО
ТИБИДУС МАЛО
СЕЛО...

ОД ЧЕГА
ИМАТИ ЗОРТ,
ХЕР ГЕНЕРАЛ?
ПАРТИЗАНИ
ОВДЕ НИКО
НАЈИ!

ТАКО JE, ХЕР
ПУКОВНИК! СВЕ МИ
ПОБИТИ И ПОПАЛИТИ...
ХАНС ЗА ТО
СПЕЦИЈАЛИСТ!

АЛИ, ИЗА ЈЕДНЕ ОКУКЕ ПРИ-
ПРЕМЉЕН ИМ JE БИО СВЕЧАНИ
ДОЧЕК...

ЕВО ИХ! ПЕРО...
САД!

ОД СИЛНЕ ЕКСПЛОЗИЈЕ ТО-
ЧАК ОД КАМИОНА, ПУНОГ ШВА-
БА, JE ОТПАО...

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Ученица сам VII разреда и имам 13. година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Учим француски језик. Сакупљам салвете и разгледнице. Сабина Софрија, Бориса Кидрича 15, Фоча.

Желим да се дописујем са читаоцима „Забавника“ и друговима из Енглеске. Желим да мењам разгледнице и марке за салвете. Имам 15 година. Мирсада Шабић, Ул. Демирача 16, Вос. Градишка.

Имам 16 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Дрвену звезду“. Волим забавну и бит музику. Сакупљам „кандит“ марке и слике фудбалера. Гоца Стевановић, Војводе Путника 66, Мајур — Шабац.

Желео бих да се дописујем са вршњацима из наших приморских места. Имам 16 година и похађам гимназију. Драган Јовановић, Трг Саве Ковачевића 31 Вршац.

Имам 16 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм света. Скупљам марке. Играм шах и члан сам Сарајевског шаховског клуба — имам другу категорију. Милунко Марић, Лењинова 26/Х, Сарајево.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Имам 17 година. Скупљам стари новац (папирни и метални). Волим бит музику. Језик дописивања: српскохрватски и немачки. Милан Булат, Иве Лоле Рибара 46, Бајмок.

Имам 16 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Идем у I разред гимназије. Навијам за „Партизан“. Ибрахим Ибрахим, Бориса Кидрича 123, Ђилане.

Желим да се дописујем са другарицама широм наше земље. Имам 14 година и идем у VII разред. Хоби ми је сакупљање привезака за кључеве и разгледница. Мирослав Савић, Нова Железничка колонија 10/2, Ниш.

Желела бих да се дописујем са друговима из земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, енглески и италијански. Имам 14 година и идем у VIII разред. Скупљам стари новац, марке и кесиче шећера (за кафе). Далиа Лукетин, Титова обала 13, Кацтел Суђурац.

Имам 16 година. Ученик сам Прве сарајевске гимназије. Волим спорт и музику. Вавим се кошарком и пливањем. Скупљам марке. Навијам за ФК „Сарајево“. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Језик дописивања српскохрватски и француски. Иван Пеша, Бемала Хаверића 23, Сарајево.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из земље и иностранства. Имам 14 година а тренирам атлетику у атлетском клубу „Нови Београд“. Волим кошарку. Језик дописивања: српскохрватски, руски и енглески. Сахида Смијановић, Париске комуне 3/26, Нови Београд.

* укршшене речи *

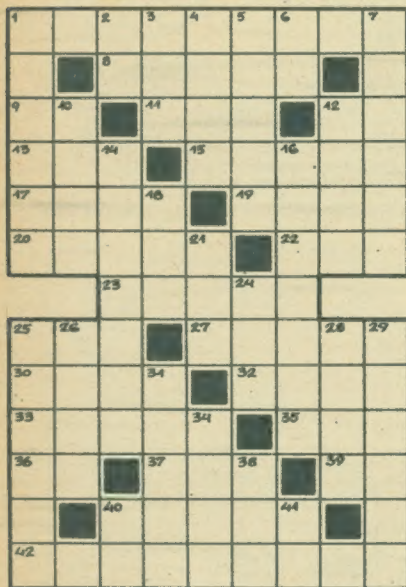
ВОДОРАВНО: 1) цем од разног воћа, 8) звер из породице мачака, 9) скраћеница једне мере за тежину, 11) шанац, 12) друго слово енглеске азбуке, 13) личност из једне Шекспирове трагедије, 15) проналазач динамита, 17) вест, глас (тур.). 19)

птица селица, 20) притока Дрине, 22) доживљај за време спавања, 23) замисао, 25) једноцифрен број, 27) казна у једној спортској дисциплини, 30) марка аутомобила, 32) коприва, 33) крин, 35) део презимена познатог истарског књижевника (Виктор), 36) скраћеница уз потпис, 37) ловачки пас, 39) музичка нота, 40) град и рударски центар у источном делу Истре, 42) наука која проучава грађу тела.

УСПРАВНО: 1) место у Босни, 2) део копна истурен у море, 3) тишина, 4) страном мушко име, 5) посуда за умивање, 6) мера за површину, 7) вредан, предузимљив, 10) водена животиња, 12) сиромаштво, 14) један позоришни уметник, 16) становник једне наше републике, 18) роман Емили Золе, 21) део тела неких животиња, 24) шумска животиња, 25) држава у Европи, 26) покрајина у Грчкој, 28) река у Јерменији, 29) град у северној Грчкој, 31) део руке, 34) простор око нас и над нама, 38) главни град једне суседне земље, 40) музичка нота, 41) одречна свеза.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) мимоловка, 9) авет, 10) паун, 11) РАФ, 12) палма, 13) Ии, 14) сет, 15) ал, 16) Борис, 17) он, 18) ујак, 19) рива, 20) алас, 21) дала, 22) осе, 23) Казан, 24) ам, 25) бос, 26) це, 27) Лисат, 28) ред, 29) едем, 30) лези, 31) Ва-наганин.

Главни и одговорни уредник Никола Леквић, технички уредник Владислав Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 46,00 дина, полугодишња 23,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина. Годишња претплата у иностранству: ДМ 40.— \$ 10,40.— Ff 53,60.— Sfr 46.— Skr 56.— Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке Београд на рачун 608-628-3-3-32009-10-54. Поштенски факс 124. Телефони: 24-471, централе 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ГДЕ ЖИВЕ ЈАГУАРИ?

Драги Забавнице,
„Да ли у Канади има јагуара?“
Због тог питања сам се опкладио с другом. Ја му кажем да јагуар не живи у овој земљи а он каже да живи. Пресуди ти ко је у праву!
Зоран Јелић,
29. новембра, Београд

ЈАГУАР је звер из породице мачака. Дугачак је до 2,75 м, од тога на реп отпада 75. Нешто је нижи и здепастiji од леопарда, боје жућкастосмеђе с тамним неправилним мрљама и круговима, мада има и потпуно црних примерака. Јагуар је ноћна звер, опасна и крволочна, вешто се вери по дрвећу а напада наглим скоком и веће сисаре, па и човека. Живи само на америчком континенту, у подручју бујне вегетације, од Мексика и Луизијане до Патагоније, на крају јужне Америке. Према томе, јагуара нема у Канади и ти си, Зоране, овог пута, победник!

ОСТАЛА САМ ГЛАДНА

Драги чика Чедомире,
Стални сам читалац „Политикиног забавника“. Радо сам облачила Цицу и маму, али са татом сам имала невоље. Хтела сам да га обучем за риболов. Тата се страшно наљутио јер је са спортском блузом за риболов морао да иде у доњем делу пијаме: нисте му скројили панталоне!

Драги чика Чедомире, молим Вас убудуће немојте заборавити да нацртате и панталоне јер тата није ишао у риболов а ја сам остала гладна.

Страшно волим ситне пржене рибе!

Биљана Димић, Неготин — Крајина

Драга Биљана,
веруј, страшно ми је жао што си остала без ситних пржених риба. Ево, нацртао сам ти једну велику. Иначе шарена блуза предвиђена је да се носи преко сомотских панталона за виканд.

Твој чика Чедомир

Уједно позивам тебе и све твоје другове и другарице да нам пишете кога бисте желели да обучемо за следећи пут. Као што видите, Цицина породица се знатно увећала.

ОДГОВОР ЈОВАНКИ

Прочитали смо писмо Јованке Јовановић која се жали што нијед-

ном није добила награду за свој рад, а уједно помине како су две сестре добиле више награда. Драга Јованка, веруј нам, саме смо цртале али не ради награде већ да би учествовале у игри. Искрено верујемо да ћеш и ти добити награду.
Сестре Силва и Бојана,
Београд

НАША СЛАВНА ПЕСНИКИЊА

Драги Забавнице,
Твој сам редовни читалац, па бих те нешто замолио. Желео бих да пишем нашој дечијој песникињи Десанки Максимовић, али немам њену адресу. Молим вас, ако можете објавите је.

Младен Стојановић,
Зеленгорска 6/а, Умка

Ево адресе коју тражиш:
Десанка Максимовић, књижевник
Београд, Генерала Жданова 16

ЗА СВАКУ ПОХВАЛУ

Драги Забавнице,
Мој тата је 26. фебруара ове године из Београда водио екипу од 5 пионира чланова смучарских клубова из Србије на Прве зимске игре пионира Југославије у Цељу и на Голтама (новом смучарском центру у Логарској долини). Пионери из свих социјалистичких република који су учествовали на смучарским такмичењима у зимском центру Голте били су смештени по приватним кућама родитеља словеначких пионира у селу Мозирју. Словеначки пионери из села Мозирја су своје госте из осталих република, као домаћини, љубазно и гостољубиво прихватили и трудили се да се у њиховим домовима осећају као код својих кућа. По завршетку игара, на растанку, у циљу јачања братства и јединства, скоро сви пионери — гости позвали су своје словеначке другове да их посете.

Овакав гест словеначких пионира заиста заслужује сваку похвалу.

Петар Стевановић, уч. V I
о. ш. „Вожд Карађорђе“,
Београд, Поп Ташкова 10

Свим учесницима конкурса уз наградни стрип (чији су радovi стигли до извлачења награда) „ПЕПЕРМИНТ“ творница „ПЛИВА“ из Загреба послала је по два пакетиха „ПЕПЕРМИНТ“ бомбона.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП

РАХАН
ТИГАР СА САБЉАСТИМ
ЗУБИМА

WALT
DISNEY

МИКИ

